

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/182 z dnia 11 lutego 2016 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej piraflufen etylowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 40
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/183 z dnia 11 lutego 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012 przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾ 44
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1239/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu 56
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/185 z dnia 11 lutego 2016 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (UE) nr 1238/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu 76

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/186 z dnia 11 lutego 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	97
---	----

DECYZJE

* Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/187 z dnia 11 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję EBC/2013/1 ustanawiającą ramy infrastruktury klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (EBC/2015/46)	100
* Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/188 z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i korzystania z nich przez Europejski Bank Centralny i właściwe organy krajowe Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (EBC/2015/47)	104

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/181

z dnia 10 lutego 2016 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

- (1) W dniu 14 maja 2015 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno („płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) oraz Federacji Rosyjskiej („Rosja”) (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 1 kwietnia 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Skarga zawierała dowody wskazujące na przywóz przedmiotowego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. REJESTRACJA

- (3) W następstwie wniosku skarżącego popartego wymaganymi dowodami Komisja opublikowała w dniu 12 grudnia 2015 r. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2325⁽³⁾, zgodnie z którym przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Rosji („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) podlega rejestracji od dnia 13 grudnia 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 z 14.5.2015, s. 9.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2325 z dnia 11 grudnia 2015 r. poddające rejestracji przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 104).

- (4) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wniosek dotyczący rejestracji przywozu był bezpodstawny, ponieważ nie spełniono warunków wynikających z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Twierdziły one, że warunki dotyczące poboru ceł z mocą wsteczną nie zostały spełnione, gdyż wniosek opierał się na arbitralnie wybranych okresach, zlekceważono w nim cykliczny charakter przywozu oraz, jeżeli chodzi o rejestrację przywozu i wprowadzenie środków z mocą wsteczną, był sprzeczny z interesem Unii. W chwili podejmowania decyzji Komisja posiadała jednak wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające potrzebę rejestracji przywozu: wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, gwałtownie wzrosły. Argument ten został zatem odrzucony.

1.3. ZAINTERESOWANE STRONY

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze chińskie i rosyjskie, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

1.4. PRODUCENCI Z PAŃSTWA ANALOGICZNEGO

- (7) Komisja poinformowała również producentów z Brazylii, Kanady, Indii, Japonii, Korei Południowej, Tajwanu, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych o wszczęciu postępowania i zaprosiła ich do wzięcia w nim udziału. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że tymczasowo wybrała Kanadę jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

1.5. KONTROLA WYRYWKOWA

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (9) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu geograficznego. Ta wstępnie dobrana próba obejmowała pięciu producentów unijnych mających siedzibę w pięciu różnych państwach członkowskich i stanowiła ponad 35 % unijnej produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby.
- (10) Eurofer przedstawił uwagi i z różnych powodów zasugerował wprowadzenie zmiany do zaproponowanej próby. Po przeanalizowaniu tych uwag Komisja stwierdziła jednak, że zmiana doboru próby zgodnie z propozycją Euroferu nie poprawiłaby ogólnej reprezentatywności. W związku z tym Komisja potwierdziła wybraną próbę i nie otrzymała żadnych dalszych uwag w tym zakresie.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (11) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (12) Trzynastu importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Wybrano czterech z nich, jednak tylko jeden udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu skierowanym do importerów. Aby oprzeć swoje ustalenia na większej liczbie importerów niepowiązanych, Komisja skontaktowała się z pozostałymi importerami niepowiązanymi, którzy zgłosili się do kontroli wyrywkowej, jednak żaden z nich nie potwierdził swojej gotowości do wypełnienia kwestionariusza skierowanego do importerów.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL i Rosji

- (13) Aby podjąć decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, i ewentualnie dokonać odpowiedniego wyboru, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i Rosji o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej i Stałego Przedstawicielstwa Federacji Rosyjskiej w Unii Europejskiej o wskazanie producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (14) Dziesięć grup producentów eksportujących z ChRL i trzy grupy z Rosji przedstawiły wymagane informacje i wyraziły zgodę na włączenie ich do próby dotyczącej odpowiednio ChRL i Rosji. W odniesieniu do ChRL i zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę obejmującą dwie grupy przedsiębiorstw, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany z wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Po rozpatrzeniu uwag otrzymanych od jednego producenta eksportującego Komisja potwierdziła zaproponowaną próbę.
- (15) Ze względu na ograniczoną liczbę producentów eksportujących w Rosji Komisja postanowiła nie dobrać próby w odniesieniu do Rosji, a w zamian objąć dochodzeniem wszystkie trzy grupy przedsiębiorstw. Zainteresowane przedsiębiorstwa i władze Rosji zostały odpowiednio poinformowane w tym zakresie.

1.6. BADANIE INDYWIDUALNE

- (16) Sześć grup producentów eksportujących z ChRL zgłosiło, że chce złożyć wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Żadna z nich nie udzieliła jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w związku z czym nie można było brać pod uwagę przeprowadzenia jakichkolwiek indywidualnych badań.

1.7. ODPOWIEDZI NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

- (17) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminach wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od pięciu producentów unijnych, trzech użytkowników, grupy powiązanych centrów usług stalowych, jednego centrum usług stalowych niepowiązanego z producentem eksportującym w państwach, których dotyczy postępowanie, trzech producentów eksportujących w Rosji, dwóch grup producentów eksportujących w ChRL i jednego producenta w państwie analogicznym.

1.8. WIZYTY WERYFIKACYJNE

- (18) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw/stowarzyszeń:

— stowarzyszenie:

— Eurofer, Bruksela, Belgia,

— producenci unijni:

— ThyssenKrupp Niemcy, Duisburg, Niemcy,

— Tata Steel UK Limited, Port Talbot, Zjednoczone Królestwo,

— ArcelorMittal Belgium NV, Ghent, Belgia,

— ArcelorMittal Sagunto S.L., Puerto de Sagunto, Hiszpania,

— U.S. Steel Košice, s.r.o., Košice, Słowacja,

— importerzy niepowiązani w Unii:

— S. Polo Lamiere, San Polo di Torrile (PR), Włochy,

- użytkownicy lub centra usług stalowych w Unii:
 - Valpro Ltd, Valmiera, Łotwa,
 - Dinex Latvia Ltd, Ozolnieku Novads, Łotwa,
 - Gonvarri I. Centro De Servicios, S.L., Madrid, Hiszpania,
 - Industrial Ferrodistribuidora, S.L., Puerto de Sagunto, Hiszpania,
 - Steel & Alloy processing limited, West Bromwich, Zjednoczone Królestwo,
- producenci eksportujący w ChRL:
 - Angang Group:
 - Angang Steel Company Limited, Anshan,
 - Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin,
 - Shougang Group:
 - Beijing Shougang Cold Rolling Co. Ltd., Beijing,
 - Shougang Jintang United Iron&Steel Co. Ltd., Tangshan,
- importerzy powiązani w Unii:
 - Ansteel Spain S.L., Alcobendas, Hiszpania,
- producenci eksportujący w Rosji:
 - Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk,
 - OJSC Novolipetsk Steel, Lipetsk,
 - PAO Severstal, Cherepovets,
- powiązane centrum usług stalowych/przedsiębiorstwo handlowe/importer w Unii:
 - SIA Severstal Distribution, Riga, Łotwa,
- powiązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy spoza Unii:
 - NOVEX Trading (Swiss) SA, Lugano, Szwajcaria,
 - MMK Steel Trade AG, Lugano, Szwajcaria,
 - Severstal Export GmbH, Stansstad, Szwajcaria,
- producent w państwie analogicznym:
 - ArcelorMittal Dofasco, Hamilton, Kanada.

1.9. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM I OKRES BADANY

- (19) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).
- (20) Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (21) Produkty objęte postępowaniem to wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, obecnie objęte kodami CN ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 pochodzące z ChRL i Rosji.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,
 - wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki”),
 - wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz
 - wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.
- (22) Płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno wytwarzane są ze zwojów walcowanych na gorąco. Proces walcowania na zimno określono jako przesunięcie po arkuszach lub taśmach, które wcześniej zostały poddane walcowaniu na gorąco i trawieniu, walcami do walcowania na zimno, tj. poniżej temperatury mięknięcia metalu. Płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno wytwarza się, aby spełnić określone specyfikacje lub specyfikacje należące do użytkownika końcowego. Można je dostarczać w różnej formie: w zwojach (naoliwionych lub nienaoliwionych), pocięte na odcinki (arkusze) lub jako wąskie taśmy. Płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno to wyrób przemysłowy kupowany przez użytkowników końcowych w różnych celach, głównie w sektorze wytwórczym (przemysł ogólny, opakowania, branża motoryzacyjna itd.) i budowlanym.

2.2. PRODUKT PODOBNY

- (23) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe właściwości fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- a) produkt objęty postępowaniem;
 - b) produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Rosji, ChRL i Kanady;
 - c) produkt wytwarzany i sprzedawany w UE przez przemysł unijny.
- (24) Komisja wstępnie uznaje zatem, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. ChRL

3.1.1. Wartość normalna

3.1.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (25) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja ustala wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 1–6 tego rozporządzenia w odniesieniu do producentów eksportujących w ChRL, którzy spełniają kryteria zawarte w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia i którym w związku z tym można było przyznać MET.
- (26) W celu określenia, czy kryteria art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego są spełnione, Komisja, dążąc do uzyskania niezbędnych informacji, zwróciła się do producentów eksportujących o wypełnienie formularza wniosku o MET. Żaden z nich nie wnioskował o przyznanie MET.

3.1.1.2. Państwo analogiczne

- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w warunkach gospodarki rynkowej państwa trzeciego dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET. W tym celu należało dokonać wyboru państwa analogicznego.
- (28) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że wstępnie wybrała Kanadę jako odpowiednie państwo analogiczne, i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Jeden z producentów eksportujących oraz Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (China Iron and Steel Association, „CISA”) wyrazili sprzeciw wobec wyboru Kanady i twierdzili, że właściwym wyborem byłaby Rosja.
- (29) Sytuację Rosji zbadano zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w którym stanowi się, że „gdy jest to możliwe, wykorzystuje się państwo trzecie o gospodarce rynkowej, będące przedmiotem tego samego postępowania”. Komisja uznała jednak, że Rosja nie jest odpowiednim państwem analogicznym z dwóch powodów:
- ze względu na nałożenie sankcji międzynarodowych, przedłużających się napięć geopolitycznych na Ukrainie i spadających cen ropy naftowej gospodarka rosyjska znajdowała się w wyjątkowej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem. Jej produkt krajowy brutto zmniejszył się przez trzy kwartały z rządu, a rubel rosyjski znacząco stracił na wartości względem głównych walut, w szczególności 40 % w stosunku do waluty chińskiej, osiągając najniższy poziom od dziesięciu lat. Komisja uważa, że wartość normalna, którą można określić w warunkach tak gwałtownie pogarszającej się gospodarki, jest odpowiednia jedynie w odniesieniu do producentów krajowych i nie może służyć jako rozsądna wartość analogiczna do wartości normalnej w ChRL. W szybko pogarszającej się sytuacji gospodarczej panującej w Rosji w trakcie OD ceny za produkt podobny nie mogły kształtować się i nie były kształtowane w warunkach, które są jak najbardziej podobne do tych w ChRL,
 - rynek rosyjski jest stosunkowo zamknięty, tak więc nie odbywa się na nim żadna prawdziwa konkurencja. Udział w rynku przywozu nie jest nieznaczny (10 % w okresie objętym dochodzeniem), jednak przywóz ten pochodzi prawie wyłącznie ze Wspólnoty Niepodległych Państw tworzących strefę wolnego handlu. Obowiązują cła przywozowe (5 %), a spadająca wartość rubla w okresie objętym dochodzeniem dodatkowo ogranicza zdolność dostawców międzynarodowych do konkurowania na rynku rosyjskim.
- (30) Następnie Komisja zbadała kwestię, czy jakiegokolwiek inne państwo trzecie o gospodarce rynkowej, w którym produkuje się produkt podobny, mogłoby stanowić odpowiednie państwo analogiczne. Oprócz Indii, Korei Południowej i Ukrainy, wymienionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, Komisja skontaktowała się z producentami w Brazylii, Japonii, na Tajwanie, w Turcji i Stanach Zjednoczonych. Na podstawie otrzymanych informacji oraz jej własnych analiz Komisja zwróciła się do 35 znanych i potencjalnych producentów produktu podobnego w tych państwach o udzielenie informacji. Żaden z nich nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu skierowanym do producentów z państwa analogicznego. Ponadto Komisja skontaktowała się z trzema producentami w Kanadzie. Tylko jeden udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu skierowanym do producentów z państwa analogicznego.
- (31) Na podstawie zebranych i zweryfikowanych informacji Kanada wydaje się właściwym państwem analogicznym z następujących powodów:
- produkt sprzedawany w ChRL jest identyczny z produktem wytwarzanym w Kanadzie pod względem cech fizycznych, procesu produkcji i zastosowania. Rynek kanadyjski jest wystarczająco duży. Współpracujący producent jest dużym podmiotem gospodarczym o reprezentatywnej sprzedaży krajowej,
 - rynek kanadyjski jest otwarty i konkurencyjny. Na rynku kanadyjskim istnieją trzej producenci produktu podobnego. Jeżeli kanadyjski producent współpracujący jest niewątpliwie największym podmiotem, konkuruje on z dużą ilością przywozu (59 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem), która wprowadzana jest do Kanady bez cła. Większość tego przywozu pochodzi od trzech producentów mających siedziby w Stanach Zjednoczonych. Kanada przyciąga jednak zróżnicowaną bazę innych dostawców międzynarodowych – z państw takich jak ChRL, Japonia, Rosja, Turcja i Korea Południowa – których wspólny udział w rynku wynosi około 15 %.
- (32) Jeden producent eksportujący oraz Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (China Iron and Steel Association, „CISA”) twierdzili, że wybór Kanady jest niewłaściwy, ponieważ:
- jedyny producent kanadyjski, który przedłożył kwestionariusz dotyczący państwa analogicznego w Kanadzie, jest przedsiębiorstwem powiązaniem z jednym ze skarżących,

- poziom rozwoju gospodarczego Kanady znacząco różni się od poziomu rozwoju ChRL,
 - rynek kanadyjski jest zdominowany przez jednego producenta krajowego; nawet jeżeli do Kanady przybywa znaczna część przywozu, przywóz ten nie wywiera presji konkurencyjnej, ponieważ w większości pochodzi ze Stanów Zjednoczonych,
 - w przeciwieństwie do rynku chińskiego, gdzie produkcja przekracza widoczną konsumpcję, produkcja krajowa w Kanadzie nie może zaspokoić popytu na stal walcowaną na zimno na rynku kanadyjskim, nawet przy najwyższym wykorzystaniu mocy produkcyjnych.
- (33) W odniesieniu do tych argumentów Komisja stwierdza, że:
- istnienie związku między producentem z państwa analogicznego a producentem unijnym nie unieważnia wartości normalnej ani nie wpływa na określenie wartości normalnej, która opiera się na należyście zweryfikowanych danych. Ponadto strona nie przedstawiła żadnych dowodów, na podstawie których można by potwierdzić, że dane te są nieprawidłowe lub wyjaśnić, w jaki sposób dany związek mógł wpłynąć na ich wiarygodność,
 - różny poziom rozwoju gospodarczego nie jest sam w sobie istotnym czynnikiem przy wyborze państwa analogicznego. Jak potwierdził ostatnio Trybunał Sprawiedliwości, wysoka konkurencyjność, która istnieje w Kanadzie, i rozwój technologiczny mogą zrekompensować fakt, że dane państwo ponosi wyższe koszty,
 - nie można podtrzymać stanowiska, że współpracujący producent zajmuje pozycję dominującą, ponieważ rynek kanadyjski jest otwarty na duże ilości przywozu. niezależnie od swojego pochodzenia przywóz ten konkuruje z produktami sprzedawanymi przez producentów kanadyjskich. Ponadto pochodzenie tego przywozu nie ogranicza się do Stanów Zjednoczonych i obejmuje znaczną część przywozu z innych państw,
 - wybór państwa analogicznego nie może prowadzić do powtórnego wystąpienia zakłóceń równowagi ekonomicznej, np. do nadwyżki zdolności produkcyjnych, które odzwierciedlają zaburzenie alokacji aktywów w kontekście państwa nieposiadającego gospodarki rynkowej. Wręcz przeciwnie, fakt, iż duża część konsumpcji w Kanadzie nie jest zaspokajana z produkcji krajowej lecz z przywozu, świadczy o tym, że decyzję o inwestowaniu w moce produkcyjne podejmuje się na podstawie otwartego i konkurencyjnego środowiska.
- (34) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że Kanada jest odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.1.1.3. Wartość normalna (państwo analogiczne)

- (35) Informacje otrzymane od współpracującego producenta z państwa analogicznego posłużyły jako podstawa do ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (36) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej współpracującego producenta w państwie analogicznym jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii każdego chińskiego producenta eksportującego objętego próbą w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym w państwie analogicznym dokonana przez współpracującego producenta była reprezentatywna.
- (37) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do objętych próbą grup producentów eksportujących.
- (38) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez producenta w państwie analogicznym na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja przyjęła w odniesieniu do obu chińskich grup producentów eksportujących, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna w odniesieniu do większości rodzajów produktu.

- (39) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (40) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - 2) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (41) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (42) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej ilości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - 2) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (43) Przeprowadzona przez Komisję analiza sprzedaży krajowej wykazała, że w odniesieniu do najczęściej wywożonych rodzajów produktów ponad 80 % całkowitej sprzedaży krajowej było realizowane z zyskiem, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym w przypadku tych rodzajów produktów wartość normalna była obliczana jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.
- (44) Jeżeli producent z państwa analogicznego nie sprzedał danego rodzaju produktu w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (45) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta z państwa analogicznego w okresie objętym dochodzeniem.

3.1.2. Cena eksportowa

- (46) Jedna grupa producentów eksportujących objęta próbą dokonywała wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów i za pośrednictwem importerów powiązanych.
- (47) Jeżeli grupy producentów eksportujących dokonują wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do klientów niezależnych w Unii, ceną eksportową była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Jeżeli grupa producentów eksportujących dokonuje wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, działając jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.

3.1.3. Porównanie

- (49) Komisja porównała wartość normalną z ceną eksportową objętych próbą grup producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.

- (50) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów związanych z transportem, kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, podatków pośrednich, prowizji, kosztów kredytu i opłat bankowych.

3.1.4. Marginesy dumpingu

- (51) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem:

Tabela 1

Marginesy dumpingu, ChRL

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Angang Group	59,1
Shougang Group	52,7

- (53) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono zatem w oparciu o marginesy ustalone dla grup producentów eksportujących objętych próbą.
- (54) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą wyniósł 56,9 %.
- (55) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.
- (56) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił około 87 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie przedsiębiorstwa objętego próbą z najwyższym marginesem dumpingu.
- (57) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Tabela 2

Marginesy dumpingu, ChRL

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Angang Group	59,1
Shougang Group	52,7

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,1

3.2. ROSJA

3.2.1. Wprowadzenie

- (58) Komisja wszczęła dochodzenie w odniesieniu do trzech rosyjskich producentów eksportujących odpowiadających za prawie cały wywóz z Rosji do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Jak przedstawiono poniżej, pojawiło się kilka kwestii, które spowodowały, że Komisja wstępnie rozważyła zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dwóch z tych producentów.
- (59) W odniesieniu do jednego producenta eksportującego Komisja dostosowała koszty produkcji zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz, jak wskazano w motywie 76.
- (60) W przypadku drugiego producenta eksportującego w wyniku kontroli na miejscu ujawniono, że przedsiębiorstwo to nie zgłosiło Komisji całej wielkości jego produkcji i mocy produkcyjnych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Ponadto Komisja wykryła również na miejscu, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło pełnych informacji na temat systemu kodowania produktów stosowanego przez nie na potrzeby produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem, uniemożliwiając tym samym Komisji powiązanie informacji dotyczących sprzedaży w podziale na rodzaj produktu z informacjami na temat produkcji w podziale na rodzaj produktu. Komisja stwierdziła ponadto, że podczas kontroli na miejscu przedmiotowe przedsiębiorstwo nie posiadało łatwo dostępnych informacji w podziale na rodzaj produktu dotyczących ilości sprzedanych lub wykorzystywanych na użytek własny do dalszej produkcji. Informacje te pozwoliłyby Komisji zweryfikować na miejscu odliczenie użytku własnego od całkowitych zgłoszonych kosztów produkcji, którego zdaniem przedsiębiorstwa należało dokonać w celu uzyskania kosztów produkcji zgłoszonej sprzedanej ilości produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo przedstawiło informacje niezbędne w celu ustalenia zgodności danych dotyczących produkcji, sprzedaży i użytku własnego, wymaganych podczas kontroli, dopiero po wizycie weryfikacyjnej Komisji. Komisja przeanalizowała te nowe informacje w ramach ustalania zgodności zapasów między produkowaną ilością produktu objętego postępowaniem zgłoszoną po wizycie weryfikacyjnej a ilością sprzedaną lub przekazaną w celu przetworzenia na inne produkty. W wyniku ustalania zgodności zapasów wykazano, że przedsiębiorstwo zgłosiło wyższą całkowitą ilość sprzedaną niż fizycznie możliwa do zrealizowania wysokość produkcji, uwzględniając zgłoszone przez przedsiębiorstwo zmiany zapasów, odrzuty i odpady.
- (61) Komisja stwierdziła, że z przyczyn przedstawionych w motywie 60 informacje przedstawione przez producenta eksportującego, zarówno przed wizytą weryfikacyjną na miejscu, jak i po tej wizycie, nie pozwoliły jej na określenie dokładności i wiarygodności informacji na temat wielkości sprzedaży i kosztów produktu objętego postępowaniem przedstawionych przez tego producenta eksportującego. Komisja uznała, że producent eksportujący nie współpracował, ponieważ nie przedstawił informacji, jakich Komisja zażądała w celu dokonania oceny oraz weryfikacji wielkości sprzedaży i kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem. Uniemożliwiło to Komisji ustalenie w sposób wiarygodny ceny eksportowej i wartości normalnej. Ponadto, zważywszy na fakt, iż brak wiarygodności miał wpływ na cały zbiór danych przedstawionych przez producenta eksportującego na różnych etapach, Komisja nie była w stanie polegać na konkretnych podzbiórach dostarczonych danych dotyczących różnych elementów składowych marginesu dumpingu. W związku z powyższym Komisja musiała ustalić margines dumpingu dla tego producenta eksportującego na podstawie dostępnych faktów i była zmuszona odrzucić informacje przedstawione przez producenta eksportującego, ponieważ nie była w stanie dojść do dostatecznie dokładnych ustaleń oraz nie było możliwości zweryfikowania tych informacji.
- (62) W dniu 30 października 2015 r. Komisja poinformowała przedmiotowego producenta eksportującego, że z przyczyn przedstawionych w motywach 60 i 61 uznała, iż przedsiębiorstwo to nie przedstawiło niezbędnych informacji dotyczących cen eksportowych i kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem w terminie określonym w rozporządzeniu podstawowym oraz że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego zamierza wykorzystać dostępne fakty w celu ustalenia ewentualnego dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa.
- (63) W dniu 13 listopada 2015 r. przedsiębiorstwo przedstawiło swoje uwagi w odniesieniu do zamiaru wykorzystania przez Komisję dostępnych faktów oraz oświadczyło, że współpracowało w ramach dochodzenia w miarę swoich możliwości jak najlepiej. Przedsiębiorstwo podniosło, że przedstawiło wszystkie informacje umożliwiające Komisji dokonanie dostatecznie dokładnych ustaleń, lecz że nie można od niego żądać przedłożenia informacji, które doprowadziłyby do nałożenia na nie nieproporcjonalnego, nadmiernego obciążenia związanego z dochodzeniem. Ponadto przedsiębiorstwo zwróciło się o przeprowadzenie wyjątkowej, drugiej wizyty weryfikacyjnej przed nałożeniem jakiegokolwiek cła tymczasowego.

- (64) Komisja przeanalizowała uwagi przedsiębiorstwa i uznała, że w uwagach tych nie przedstawiono żadnych nowych, a także możliwych do zweryfikowania elementów które mogłyby wpłynąć na zmianę jej zamiaru uwzględnienia, na obecnym etapie dochodzenia, dostępnych faktów przy ustalaniu ewentualnego dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa. Komisja jest także zdania, że nie nałożyła na to przedsiębiorstwo żadnego nieuzasadnionego obciążenia, nalegając na prawidłowe ustalenie zgodności danych przedsiębiorstwa dotyczących jego produkcji i sprzedaży, co jest niezbędne do celów weryfikacji takich danych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Ponadto Komisja uważa, iż w świetle zidentyfikowanych już braków w zakresie informacji zgłoszonych przez samo przedsiębiorstwo druga wizyta weryfikacyjna na miejscu nie miałaby znaczenia. W związku z powyższym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja tymczasowo ustaliła margines dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa na podstawie dostępnych faktów.

3.2.2. Wartość normalna

- (65) W pierwszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej w przypadku każdego z dwóch producentów eksportujących jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (66) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii, w odniesieniu do producentów eksportujących, z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (67) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez każdego z dwóch producentów eksportujących na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanego na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (68) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (69) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - 2) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (70) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (71) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - 2) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (72) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że w przypadku niektórych rodzajów produktu sprzedaż krajowa przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość

normalną obliczono jako średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli warunki określone w motywie 69 powyżej zostały spełnione, lub jako średnią ważoną tylko sprzedaży z zyskiem, jeżeli warunki te nie zostały spełnione. W sytuacji gdy sprzedaż określonych rodzajów produktu lub produktu podobnego nie miała miejsca lub była niedostateczna bądź w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (73) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez dwóch producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- 1) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracujących producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - 2) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (74) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.
- (75) Wszyscy producenci eksportujący ujawnili w swoich sprawozdaniach finansowych znaczne straty z tytułu różnic kursowych wynikających z przeliczania transakcji niedenominowanych w rublach rosyjskich. Komisja uznała je za stanowiące część kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa i uwzględniła je w obliczeniach wartości normalnej.
- (76) W oparciu o ustalenia dokonane podczas kontroli na miejscu Komisja dostosowała koszt produkcji w przypadku jednego producenta eksportującego. Komisja uznała, że dany producent eksportujący nie odzwierciedlił prawidłowo i dokładnie w zgłoszonych przez niego kosztach faktycznych kosztów materiałów i powiązanych kosztów zakupu. Komisja nie była w stanie ustalić zgodności ilości, wartości i powiązanych kosztów niektórych nabywanych surowców ze sprawozdaniami finansowymi tego przedsiębiorstwa, ponieważ nie uwzględniło ono tych kosztów w wykazach dotyczących zakupu surowców przedłożonych Komisji w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz na pismo w sprawie uzupełnienia braków. Komisja wykryła ponadto, że przedmiotowe przedsiębiorstwo nie zgłosiło zakupu surowców, co zostało skorygowane w jego odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków, w formacie wymaganym w kwestionariuszu, uniemożliwiając tym samym Komisji weryfikację zmian zapasów i zużycia surowców w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto Komisja posiada zgromadzone podczas kontroli na miejscu dowody, które wskazują na to, że koszty produkcji przedstawione w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa różnią się od kosztów produkcji wskazanych w odniesieniu do tych samych sprawozdań finansowych w zautomatyzowanym module alokacji kosztów stosowanym do celów podziału kosztów na różne produkty.
- (77) W dniu 30 października 2015 r. Komisja poinformowała przedmiotowego producenta eksportującego, że z przyczyn przedstawionych w motywie 76 uznała, iż przedsiębiorstwo to nie przedstawiło niezbędnych informacji dotyczących kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem w terminie określonym w rozporządzeniu podstawowym oraz że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego zamierza wykorzystać dostępne fakty w celu określenia wartości normalnej.
- (78) W dniu 13 listopada 2015 r. producent eksportujący przedstawił uwagi w odniesieniu do zamiaru wykorzystania przez Komisję dostępnych faktów i przedłożył dodatkowe wyjaśnienia dotyczące różnic między kosztami uwzględnionymi w rachunkach jego księgi głównej a kosztami ujętymi w jego sprawozdaniu w sprawie obliczania kosztów. W dniu 13 listopada 2015 r. przedsiębiorstwo potwierdziło ponadto istnienie rozbieżności, które Komisja wykryła podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu i które dotyczą kosztów zakupu surowców, lecz poinformowało, że może natychmiast wskazać przyczyny wystąpienia tych rozbieżności, które uznaje za błędy pisarskie.
- (79) Komisja przeanalizowała uwagi i wyjaśnienia przedstawione przez przedsiębiorstwo i stwierdziła, że nie można już zweryfikować dokładności dodatkowych przedłożonych informacji ani ustalić ich zgodności ze sprawozdaniami finansowymi przedsiębiorstwa. Komisja stwierdziła ponadto, że wykryte przez nią na miejscu rozbieżności dotyczące kosztów zakupu surowców nie stanowiły błędów pisarskich i zauważyła, że przedsiębiorstwo nie zakwestionowało ustaleń Komisji, zgodnie z którym w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz na pismo w sprawie uzupełnienia braków nie przedstawiono informacji na temat kosztów związanych z zakupem surowców, zapasów surowców i zużycia surowców. Komisja uznała, że

w uwagach i dodatkowych wyjaśnieniach przedsiębiorstwa nie przedstawiono żadnych nowych, a także możliwych do zweryfikowania elementów, które mogłyby wpłynąć na zmianę jej zamiaru wykorzystania, na obecnym etapie dochodzenia, dostępnych faktów przy określaniu wartości normalnej.

- (80) Komisja wykryła również podczas kontroli na miejscu, że wskaźniki zużycia surowców, jakie uzyskała z działu kontroli przedsiębiorstwa w trakcie kontroli, różniły się znacząco od wskaźników zużycia surowców zgłoszonych przez to przedsiębiorstwo w dniu 24 września 2015 r. w jego odpowiedzi na pismo Komisji w sprawie uzupełnienia braków. Komisja wezwała przedsiębiorstwo do natychmiastowego przedstawienia informacji dotyczących tej nieprawidłowości. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że do celów zgłoszenia poniesionych przez nie wydatków na surowce nie wykorzystano wskaźników zużycia ustalonych przez jego dział kontroli, lecz obliczyło wskaźniki zużycia poprzez podzielenie wydatków na surowce zgłoszonych Komisji przez koszty towarów sprzedanych. Z tego powodu Komisja uznała, że zgłoszone przez przedsiębiorstwo wskaźniki zużycia surowców nie pozwoliły Komisji na dokonanie dokładnej oceny wydatków na surowce. W rezultacie, jak wskazano powyżej, Komisja postanowiła zmienić koszty produkcji zgłoszone przez przedsiębiorstwo w celu ich dostosowania do faktycznych dowodów potwierdzających koszty surowców, jakie zgromadziła w trakcie kontroli na miejscu.

3.2.3. Cena eksportowa

- (81) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio, za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy w Unii, albo za pośrednictwem powiązanych lub niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/importerów z siedzibą w Szwajcarii. Te szwajcarskie przedsiębiorstwa powiązane, będące własnością rosyjskich producentów eksportujących, dokonywały zakupu produktu objętego postępowaniem od producentów eksportujących i sprzedawały go dalej Unii i innym państwom.
- (82) Jeżeli producent eksportujący wywoził produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem sprzedawany na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (83) Jeżeli producenci eksportujący dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tym samym artykułem cena eksportowa została także skonstruowana, jeżeli produkt objęty postępowaniem nie został odsprzedany w stanie, w jakim został przywieziony. W takich przypadkach dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków.
- (84) W wyniku kontroli jednego producenta eksportującego wykazano, że 20 % sprzedaży eksportowej do Unii odbywało się do niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego z siedzibą w Szwajcarii. Producent eksportujący zgłosił tę sprzedaż jako sprzedaż do niezależnego kontrahenta w Unii, twierdząc, że z tym przedsiębiorstwem handlowym nie łączą go żadne relacje. Do potwierdzenia miejsca przeznaczenia towarów wykorzystano zgłoszenia celne wywozowe. Pomimo ustalenia w ramach umów między producentem eksportującym a przedsiębiorstwem handlowym, że walutą, w jakiej miała być prowadzona sprzedaż, jest euro lub dolar amerykański, producent eksportujący zgłosił tę sprzedaż jako dokonywaną w rublach rosyjskich, wraz z wystawionymi odpowiednimi fakturami w tej samej walucie. Komisja będzie kontynuowała postępowanie w tej sprawie, w szczególności w odniesieniu do kwestii, czy sprzedaż faktycznie była prowadzona na rzecz niezależnego nabywcy do celów konsumpcji w Unii i była zgłoszona w odpowiedniej walucie. Komisja wstępnie uwzględniła tę sprzedaż przy określaniu ceny eksportowej.

3.2.4. Porównanie

- (85) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (86) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (87) W odniesieniu do cen eksportowych dostosowań dokonano w przypadku kosztów związanych z transportem, kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, opłat przywozowych, prowizji od sprzedaży, kosztów kredytu i opłat bankowych. Jeśli chodzi o ceny krajowe, dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu krajowego, pakowania, kosztów kredytu, przeładunku oraz prowizji.

- (88) W celu porównania cen z uwzględnieniem walut obcych Komisja zastosowała, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego, kurs wymiany obowiązujący w dniu złożenia zamówienia lub zawarcia umowy sprzedaży, które to dokumenty lepiej odzwierciedlają faktyczne warunki sprzedaży niż faktura, ponieważ negocjacje dotyczące cen, w wyniku których ustalono przedmiotową cenę, prowadzono w okresie bliskim dacie złożenia zamówienia lub zawarcia umowy sprzedaży. Odpowiednią fakturę wystawiono w momencie wysyłania produktu, czyli, ogólnie rzecz ujmując, miesiąc lub dwa miesiące później.
- (89) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (90) W celu określenia tymczasowego marginesu dumpingu w przypadku producenta eksportującego, o którym mowa w motywach 60–64, Komisja wykorzystała jako dostępne fakty poziom marginesu dumpingu dotyczącego najczęściej wywożonego rodzaju produktu, w odniesieniu do którego stwierdzono, że jest nieco wyższy niż ogólny margines dumpingu ustalonego dla jednego z pozostałych producentów eksportujących. Komisja dokonała wyboru odpowiedniego producenta eksportującego, kierując się możliwością dokonania bardziej prawidłowego porównania danych dotyczących wielkości sprzedaży na rynku krajowym i wywozu z Unii, bliskości geograficznej, struktury niezbędnych nakładów w postaci surowców oraz zgłaszanego wykorzystania mocy produkcyjnych. Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem:

Tabela 3

Marginesy dumpingu, Rosja

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	19,8
PAO Severstal	25,4
OJSC Novolipetsk Steel	26,2

- (91) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Rosji Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (92) Jak określono w motywie 58, przedsiębiorstwa, których dotyczy dochodzenie, odpowiadały za prawie cały wywóz z Rosji do Unii. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć margines dumpingu w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw na poziomie przedsiębiorstwa, które miało najwyższy margines dumpingu.
- (93) Wysokość tymczasowych marginesów dumpingu wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem przedstawia się następująco:

Tabela 4

Marginesy dumpingu, Rosja

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	19,8
PAO Severstal	25,4

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
OJSC Novolipetsk Steel	26,2
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	26,2

4. SZKODA

4.1. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO I PRODUKCJI UNIJNEJ

- (94) W obrębie Unii 13 przedsiębiorstw dostarczyło dane dotyczące produkcji i sprzedaży na etapie badania sytuacji i wskazało, że wytwarzało produkt podobny w okresie objętym dochodzeniem. Z dostępnych informacji zawartych w skardze wynika, że w Unii jest 15 innych producentów unijnych wytwarzających produkt podobny.
- (95) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 37 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje od skarżącego oraz informacje od wszystkich znanych producentów w Unii.
- (96) Producenci z Unii reprezentujący całkowitą produkcję Unii stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą poniżej określani jako „przemysł unijny” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (97) Współpracujący producenci unijni reprezentują 89 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (98) Model biznesu producentów unijnych i stopień ich integracji wertykalnej różni się. „Podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym”, które muszą pozyskiwać półprodukty od innych producentów, stanowią niewielką część.

4.2. KONSUMPCJA W UNII

- (99) Jak wspomniano w motywie 21, płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno wchodzą w zakres szeregu kodów CN, w tym określonych kodów ex. Aby uniknąć niedoszacowania konsumpcji w Unii i w świetle wyraźnie niewielkiego wpływu takich kodów na całkowitą konsumpcję, na potrzeby obliczenia konsumpcji w Unii w pełni uwzględniono wielkości przywozu dotyczące kodów CN ex.
- (100) Ponieważ przemysł unijny jest zintegrowany głównie wertykalnie, a płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno uznaje się za główny materiał do produkcji różnych produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego o wartości dodanej, konsumpcję na rynku sprzedaży wewnętrznej i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano osobno.
- (101) Rozróżnienie między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi i w związku z tym nie są one wiarygodne. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego postępowaniem, a ceny są cenami wolnorynkowymi.
- (102) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu unijnego, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z płaskimi wyrobami ze stali walcowanymi na zimno i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek. Komisja ustaliła, że około 82 % całkowitej produkcji producentów unijnych było przeznaczone na użytek własny.

4.2.1. Konsumpcja własna

- (103) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji własnej na podstawie wielkości użytku własnego i wielkości sprzedaży na wewnętrzne potrzeby na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję własną:

Tabela 5

Konsumpcja własna (w tonach)

	2011	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja własna	29 121 785	27 555 796	28 900 235	30 309 067	30 183 620
Wskaźnik (2011 = 100)	100	95	99	104	104

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer.

- (104) W okresie badanym unijna konsumpcja własna wzrosła o około 4 %. Wzrost ten wynika głównie ze wzrostu na rynkach sprzedaży wewnętrznej takich jak sektor motoryzacyjny.

4.2.2. Konsumpcja na wolnym rynku

- (105) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wolnym rynku na podstawie a) wielkości sprzedaży na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii oraz b) przywozu do Unii ze wszystkich państw trzecich zgodnie z danymi Eurostatu, uwzględniając przy tym dane przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące unijną konsumpcję na wolnym rynku:

Tabela 6

Konsumpcja na wolnym rynku (w tonach)

	2011	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja na wolnym rynku	7 839 959	6 819 677	7 376 829	7 152 193	7 122 682
Wskaźnik (2011 = 100)	100	87	94	91	91

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer oraz dane Eurostatu.

- (106) W okresie badanym unijna konsumpcja na wolnym rynku spadła o około 9 %. Spadek ten wynika głównie ze spowolnienia ożywienia gospodarczego lub jego braku w przemyśle niższego szczebla.

4.3. PRZYWÓZ Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE**4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie**

- (107) Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (108) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z ChRL i Rosji podsumowano w motywach 57 i 93 powyżej. Wszystkie te marginesy znacznie przekraczały próg *de minimis*, określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (109) Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczną w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W okresie objętym dochodzeniem ChRL i Rosja miały udział w rynku UE wynoszący odpowiednio 10,3 % i 9,8 %.
- (110) Warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym również były zbliżone. Faktycznie produkty przywożone konkurowały ze sobą oraz z produktem objętym postępowaniem wytwarzanym w Unii, ponieważ były one sprzedawane podobnym kategoriom klientów końcowych.
- (111) Dlatego też, w przeciwieństwie do skargi złożonej przez jedną zainteresowaną stronę, wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (112) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został określony poprzez porównanie wielkości przywozu z unijną konsumpcją na wolnym rynku przedstawioną w tabeli 6 powyżej.
- (113) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 7

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie	1 117 820	917 610	1 380 382	1 344 898	1 430 044
Wskaźnik (2011 = 100)	100	82	123	120	128
Udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie	14,3 %	13,5 %	18,7 %	18,8 %	20,1 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	94	131	132	141
Wielkość przywozu z ChRL	651 654	406 811	653 366	620 140	732 383
Wskaźnik (2011 = 100)	100	62	100	95	112
Udział ChRL w rynku	8,3 %	6 %	8,9 %	8,7 %	10,3 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	72	107	104	124
Wielkość przywozu z Rosji	466 165	510 800	727 016	724 758	697 661
Wskaźnik (2011 = 100)	100	110	156	155	150

	2011	2012	2013	2014	OD
Udział Rosji w rynku	5,9 %	7,5 %	9,9 %	10,1 %	9,8 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	126	166	170	165

Źródło: Eurostat.

- (114) Z powyższej tabeli wynika, że w liczbach bezwzględnych przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, znacznie wzrósł w okresie badanym. Jednocześnie w okresie badanym odnotowano wzrost całkowitego udziału w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych do Unii o 5,8 punktu procentowego.

4.3.3. Ceny produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (115) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena produktów przywożonych do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 8

Ceny importowe (w EUR/t)

	2011	2012	2013	2014	OD
ChRL	619	589	533	510	505
Wskaźnik (2011 = 100)	100	95	86	82	82
Rosja	630	574	518	499	489
Wskaźnik (2011 = 100)	100	91	82	79	78
Średnia cena przywozu towarów po cenach dumpingowych	624	581	525	504	497
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	84	81	80

Źródło: Eurostat.

- (116) Średnie ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych spadły z 624 EUR/t w 2011 r. do 497 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym odnotowano spadek średniej ceny jednostkowej przywozu towarów po cenach dumpingowych o około 20 %.
- (117) Komisja oceniła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez pięciu producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen CIF na granicy Wspólnoty w odniesieniu do przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez współpracujących producentów z państw, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

- (118) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (119) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, powodował podcięcie cen przemysłu unijnego odpowiednio o 8,1 % i 14,4 % w przypadku ChRL i Rosji.

4.4. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

4.4.1. Uwagi ogólne

- (120) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (121) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, zapasy, wzrost, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesów dumpingu) oceniono na poziomie całego przemysłu unijnego. Ocenę oparto na informacjach przedstawionych przez skarżącego, porównanych z danymi przedstawionymi przez producentów unijnych i dostępnymi oficjalnymi statystykami (Eurostatu).
- (122) Analiza wskaźników mikroekonomicznych (cen sprzedaży, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotów z inwestycji, zdolności do podwyższenia kapitału, płac i kosztów produkcji) została przeprowadzona na poziomie producentów unijnych objętych próbą. Oceny dokonano na podstawie pochodzących od nich informacji, które zostały należycie zweryfikowane.
- (123) W przypadku niektórych wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego Komisja oddzielnie zbadała dane odnoszące się do wolnego rynku i dane odnoszące się do rynku sprzedaży wewnętrznej oraz przeprowadziła analizę porównawczą. Czynniki te obejmują: sprzedaż i udział w rynku, ceny jednostkowe, koszty jednostkowe i rentowność. Inne wskaźniki gospodarcze można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym wykorzystywania przemysłu unijnego na użytek własny, ponieważ zależą one od całkowitej działalności, bez względu na to, czy produkcja jest przeznaczona do sprzedaży wewnętrznej, czy też do sprzedaży na wolnym rynku. Czynniki te obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, wydajność, zapasy i koszty pracy. W odniesieniu do tych czynników uzasadnione jest przeprowadzenie analizy całego przemysłu unijnego w celu uzyskania pełnego obrazu zaistniałej w nim szkody, ponieważ przedmiotowych danych nie można podzielić na te dotyczące sprzedaży wewnętrznej i na te dotyczące sprzedaży na wolnym rynku.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (124) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	36 296 343	34 174 111	35 788 676	36 912 062	36 633 691
Wskaźnik (2011 = 100)	100	94	99	102	101

	2011	2012	2013	2014	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	53 566 734	51 657 090	52 658 719	51 628 090	51 693 593
Wskaźnik (2011 = 100)	100	96	98	96	97
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	68 %	66 %	68 %	71 %	71 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer.

- (125) W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu unijnego wzrosła o 1 %. Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych dotyczyły zdolności technicznej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji. Na tej podstawie można stwierdzić, że moce produkcyjne zmniejszyły się o 3 % w okresie badanym dzięki staraniom przemysłu unijnego na rzecz globalnej redukcji nadwyżki mocy produkcyjnych.
- (126) Wzrost wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych wynikał z nieznacznego wzrostu wielkości produkcji spowodowanego przede wszystkim wzrostem konsumpcji własnej i ograniczeniem mocy produkcyjnych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (127) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego i udział tego przemysłu w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (wolny rynek)

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	5 867 858	5 521 017	5 518 202	5 220 466	5 044 928
Wskaźnik (2011 = 100)	100	94	94	89	86
Udział w rynku	74,8 %	81,0 %	74,8 %	73,0 %	70,8 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	108	100	98	95

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer oraz dane Eurostatu.

- (128) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o 14 % w okresie badanym z około 5,9 mln ton w 2011 r. do 5 mln ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (129) W okresie badanym udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się z 74,8 % do 70,8 %. Spadek wielkości sprzedaży przemysłu unijnego znacznie przekroczył spadek unijnej konsumpcji na wolnym rynku. Co więcej, aby uniknąć jeszcze większego zmniejszenia udziału w rynku, przemysł unijny był zmuszony obniżyć swoje ceny sprzedaży ze względu na stałą presję cenową wywieraną przez przywóz towarów objętych postępowaniem.

- (130) Jeżeli chodzi o rynek sprzedaży wewnętrznej, wielkość produkcji własnej i udział w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Wielkość produkcji własnej i udział w rynku

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość produkcji własnej	29 121 785	27 555 796	28 900 235	30 309 067	30 183 620
Wskaźnik (2011 = 100)	100	95	99	104	104
Udział w rynku (z całkowitego udziału w rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnym rynku)	79 %	80 %	80 %	81 %	81 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	102	101	103

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer oraz dane Eurostatu.

- (131) Wielkość produkcji własnej przemysłu unijnego (na którą składają się produkcja na użytek własny i do celów sprzedaży na wewnętrzne potrzeby) na rynku unijnym wzrosła o 4 % w okresie badanym, z około 29,1 mln ton w 2011 r. do 30,2 mln ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (132) W rezultacie udział przemysłu unijnego w rynku sprzedaży wewnętrznej wyrażony jako odsetek całkowitej konsumpcji (zarówno na rynku sprzedaży wewnętrznej, jak i wolnym rynku) wzrósł w okresie badanym z 79 % do 81 %.

4.4.2.3. *Zatrudnienie i wydajność*

- (133) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 12

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	2014	OD
Liczba pracowników (zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy/ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC))	21 598	21 292	20 331	19 781	19 513
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	94	92	90
Wydajność (tona/EPC)	1 681	1 605	1 760	1 866	1 877
Wskaźnik (2011 = 100)	100	96	105	111	112

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer.

- (134) W okresie badanym odnotowano znaczny spadek poziomu zatrudnienia w przemyśle unijnym mający na celu ograniczenie kosztów produkcji i przyrost wydajności w świetle rosnącej konkurencji na rynku ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych. Doprowadziło to do redukcji zatrudnienia o 10 % w okresie badanym. W rezultacie i w świetle nieznacznego wzrostu wielkości produkcji (+ 1 %) w okresie badanym, wzrost wydajności siły roboczej przemysłu unijnego, mierzonej jako roczna produkcja na osobę zatrudnioną, był znacznie większy niż spadek faktycznej produkcji. Pokazuje to, że przemysł unijny był gotowy przystosować się do zmieniających się warunków rynkowych, aby pozostać konkurencyjnym.

4.4.2.4. Zapasy

- (135) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Zapasy

	2011	2012	2013	2014	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	1 270 093	1 119 887	1 201 229	1 190 252	1 075 152
Wskaźnik (2011 = 100)	100	88	95	94	85
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	3,5 %	3,3 %	3,4 %	3,2 %	2,9 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	94	96	92	84

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer.

- (136) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 15 %. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł unijny na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Wynika z tego, że wskaźnik ten pozostawał stosunkowo stabilny i utrzymywał się na poziomie około 3 % wielkości produkcji.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu

- (137) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych dużych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie był nieznacznym, jeżeli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

4.4.2.6. Wzrost

- (138) W okresie badanym konsumpcja unijna spadła o około 9 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym zmalała o 14 %. Przemysł unijny odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, który w okresie badanym wzrósł.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (139) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży niepowiązanym klientom stosowane przez unijnych producentów w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 14

Ceny sprzedaży w Unii

	2011	2012	2013	2014	OD
Cena sprzedaży (EUR/t)	657	619	571	545	534
Wskaźnik (2011 = 100)	100	94	87	83	81
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	654	655	587	552	548
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	90	84	84

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (140) W powyższej tabeli przedstawiono zmiany jednostkowych cen sprzedaży na unijnym wolnym rynku w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. W okresie badanym spadek ceny sprzedaży był średnio wyższy (– 19 %) od spadku związanych z nimi kosztów (– 16 %). Ponadto ceny sprzedaży średnio były niższe od jednostkowego kosztu produkcji w okresie badanym, z wyjątkiem roku 2011.
- (141) Aby ograniczyć stratę udziału w rynku, producenci unijni byli zmuszeni dostosować się do postępującego spadku cen i znacznie obniżyć swoje ceny sprzedaży. Z drugiej strony, spadek kosztów produkcji można wyjaśnić spadkiem cen surowców i przyrostem wydajności uzyskanym głównie przez redukcję siły roboczej przedstawioną w tabeli 12.
- (142) Wśród producentów objętych próbą płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno do celów konsumpcji własnej były przekazywane lub dostarczane po cenach transferowych do celów dalszego przetwarzania przy zastosowaniu różnych polityk cenowych (koszt, koszt plus, cena rynkowa). W związku z tym nie można wyciągnąć żadnego znaczącego wniosku ze zmiany ceny produktów na użytek własny. W tym samym względzie nie poddano analizie kosztu produkcji wielkości produkcji własnej.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (143) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Średnie koszty pracy na EPC

	2011	2012	2013	2014	OD
Średnie koszty pracy na EPC (w EUR)	60 184	61 231	64 819	65 849	66 825
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	108	109	111

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (144) W okresie badanym średnie wynagrodzenie na jednego pracownika zwiększyło się o 11 %, co stanowiło nieco większy wzrost niż ogólny wzrost cen w UE spowodowany inflacją. Wzrost ten należy jednak rozpatrywać w kontekście poważnych cięć zatrudnienia, o których mowa w motywie 134.

4.4.3.3. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (145) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 16

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	2014	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	0,5 %	- 5,7 %	- 2,9 %	- 1,5 %	- 2,7 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	- 1 200	- 621	- 317	- 561
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	18 943	- 41 751	1 074	24 409	25 941
Wskaźnik (2011 = 100)	100	- 220	6	129	137
Inwestycje (w tys. EUR)	32 617	18 548	16 878	23 049	28 136
Wskaźnik (2011 = 100)	100	57	52	71	86
Zwrot z inwestycji	- 3,09 %	- 8,63 %	- 6,42 %	- 3,54 %	- 3,35 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (146) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając stratę netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (147) Rentowność wykazała tendencję spadkową w badanym okresie: od sytuacji, w której osiągnięto nieznaczny zysk w 2011 r., do sytuacji, w której odnotowywano ciągłe straty od 2012 r. (- 5,7 %) do okresu objętego dochodzeniem (- 2,7 %). Chociaż poważne straty odnotowane w 2012 r. są częściowo związane z europejskim kryzysem zadłużeniowym i następującym po nim kryzysem gospodarczym, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie rok 2013 – okres objęty dochodzeniem nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści z powolnego ożywienia gospodarki europejskiej.
- (148) Jak wspomniano powyżej, w świetle dużej różnorodności polityk cenowych (np. koszt, koszt plus, cena rynkowa) stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą w odniesieniu do wielkości produkcji własnej, nie można wyciągnąć żadnych merytorycznych wniosków ze zmiany ceny produktów na użytek własny ani ze zmiany rentowności produktów na użytek własny.
- (149) Według zainteresowanej strony istnieje ryzyko, że zintegrowane zakłady, podobnie jak wielu producentów unijnych, mogą manipulować danymi dotyczącymi rentowności indywidualnej jednostki produkcyjnej do celów dochodzenia. Komisja sprawdziła jednak dane dostarczone przez producentów i z zadowoleniem przyjęła uzyskane ostatecznie dane liczbowe.

- (150) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wykazywały tendencję wzrostową (+ 37 %), głównie z uwagi na redukcję zapasów.
- (151) Ponieważ zwrot z inwestycji wykazywał ogólnie tendencję spadkową (ok. – 3 %), przemysł unijny obniżył poziom inwestycji o 14 % w okresie między 2011 r. a okresem objęty dochodzeniem. Straty poniesione w okresie badanym miały wpływ na zdolność do pozyskania kapitału, co uwidoczniło się w spadku inwestycji.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (152) Przemysł unijny jako całość mógł nieznacznie zwiększyć wielkość swojej produkcji i poprawić wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych dzięki silnemu wzrostowi konsumpcji własnej. Przemysł ten podjął także konkretne działania mające na celu poprawę wydajności poprzez ograniczenie siły roboczej i mocy produkcyjnych oraz poprzez utrzymywanie ścisłej kontroli nad kosztami produkcji.
- (153) Mimo iż przemysł unijny podjął te konkretne działania w okresie badanym w celu poprawy jego ogólnej wydajności, jego sytuacja na wolnym rynku znacznie się pogorszyła w okresie badanym, ponieważ od 2012 r. straty zaczęły się kumulować. Faktycznie wielkości sprzedaży na wolnym rynku unijnym zmalały o 14 %, jednostkowe ceny sprzedaży – o 19 %, natomiast koszty produkcji spadły jedynie o 16 %. Przemysł unijny stracił ponadto udział w rynku na rzecz przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i musiał ograniczyć inwestycje w świetle stale ujemnego zwrotu z inwestycji.
- (154) Według władz rosyjskich fakt, że niektórzy skarżący planują realizować inwestycje w państwach niebędących członkami UE, podważa zarzut spowodowania szkody. W dokumentacji nic nie wskazuje jednak na to, że takie inwestycje dotyczą płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Ponadto wydaje się, że inwestycje te dotyczą raczej tych spółek, które mimo iż mogą znajdować się w tej samej grupie co producenci unijni, są aktywne w innych częściach świata.
- (155) Na podstawie powyższych ustaleń można stwierdzić, że przemysł unijny, badany w jego dwóch segmentach oraz jako całość, poniósł istotną szkodę w zakresie głównych wskaźników szkody, takich jak ujemna rentowność oraz strata wielkości sprzedaży i udziału w rynku.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (156) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie ewentualne szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie zostały powiązane z tym przywozem. Czynniki te obejmują: kryzysy gospodarcze, niewystarczającą konkurencyjność/wydajność producentów unijnych, przywóz prowadzony przez producentów unijnych, przywóz z państw trzecich, wyniki w zakresie sprzedaży eksportowej producentów unijnych, niektóre kontyngenty, wyniki podmiotów, które nie złożyły skargi, i pewne problemy związane z mocami produkcyjnymi.

5.1. WPŁYW PRZYWOZU TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH

- (157) Ceny sprzedaży stosowane przez producentów eksportujących spadły średnio z 624 EUR/t w 2011 r. do 497 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem (– 20 %). Stale obniżając swoje jednostkowe ceny sprzedaży w okresie badanym, producenci z państw, których dotyczy postępowanie, zdołali znacznie zwiększyć swój udział w rynku z poziomu 14,3 % w 2011 r. do poziomu 20,1 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (158) Choć spadek popytu spowodowany kryzysem finansowym odbił się niekorzystnie na wynikach przemysłu unijnego w 2012 r., późniejszy praktycznie nieprzerwany wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego. Podczas gdy przemysł unijny zmniejszał koszty poprzez obniżanie poziomu zatrudnienia i czerpał korzyści ze spadku cen surowców, przywóz towarów po cenach dumpingowych stale się zwiększał, zmuszając przemysł unijny do jeszcze większego obniżenia cen sprzedaży, aby ograniczyć straty w udziale w rynku. Ponadto, mimo iż rentowność przemysłu unijnego nieznacznie poprawiła się dzięki ograniczeniu strat w 2014 r., wielkość

przywozu nadal się zwiększała, a ceny spadły jeszcze bardziej w okresie objętym dochodzeniem, co przełożyło się na dalszy spadek cen i rentowności przemysłu unijnego.

- (159) W związku z wyraźnie wykazaną zbieżnością w czasie między nieustannie zwiększającym się poziomem przywozu towarów po cenach dumpingowych, które ulegały stałemu obniżeniu, z jednej strony, a generującym straty spadkiem wielkości sprzedaży i cen przemysłu unijnego, z drugiej strony, stwierdza się, że przywóz towarów po cenach dumpingowych był przyczyną zaistniałej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (160) Ponadto stopniowe spowalnianie gospodarki chińskiej oraz – jak wynika z dokumentacji – bardzo znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych chińskiego przemysłu stalowego zmusiły chińskich producentów stali do przekierowania wypracowywanej nadwyżki produkcyjnej na rynki wywozowe, przy czym rynek unijny stanowił jedno z atrakcyjniejszych miejsc przeznaczenia wywozu. Ponadto wiele innych rynków wywozowych tradycyjnie uznawanych za istotne zastosowało środki przeciwko chińskim i rosyjskim wyrobom ze stali, obejmującym płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno, lub rozważa możliwość zastosowania takich środków, ponieważ nieuczciwy przywóz tych wyrobów skutkuje sztucznym obniżeniem ich ceny, prowadząc do zakłócenia konkurencji. Z uwagi na coraz częstsze korzystanie ze środków ochrony handlu na całym świecie rynek unijny stał się jednym z najbardziej atrakcyjnych miejsc przeznaczenia dla chińskich i rosyjskich towarów przywożonych po cenach dumpingowych, ze szkodą dla przemysłu unijnego. Wniosek ten znajduje potwierdzenie w najnowszych danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu, z których wynika, że wielkość przywozu z Chin i Rosji zwiększyła się jeszcze bardziej od zakończenia okresu objętego dochodzeniem. Wielkość przywozu we wrześniu 2015 r. była o 48 % wyższa niż w kwietniu 2015 r., przy czym średnia cena przywożonych towarów ustawicznie się zmniejszała.

5.2. WPŁYW POZOSTAŁYCH CZYNNIKÓW

5.2.1. Kryzysy gospodarcze

- (161) Światowy kryzys gospodarczy przełożył się na zmniejszenie popytu w Unii oraz doprowadził do spadku cen sprzedaży.
- (162) Jedna ze stron przedstawiła szereg argumentów dotyczących wpływu specyficznej sytuacji, do której doszło w 2012 r. (kryzys strefy euro), na unijny rynek płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, kwestionując tezę stanowiącą, że przywóz wyrobów chińskich w tym okresie wywarł wpływ na przemysł unijny. Podobnie producenci rosyjscy zasugerowali, że pogorszenie sytuacji na rynku, do którego doszło w 2012 r., stanowiło główne źródło szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (163) Przywołane zarzuty nie znalazły jednak potwierdzenia w ustaleniach z dochodzenia. Z jednej strony, nawet jeżeli kryzysy wywarły w latach 2008–2009 i w 2012 r. wpływ na unijny rynek płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, sytuacja na tym rynku nieznacznie się poprawiała, czemu towarzyszył stosunkowo stabilny, choć będący w stadium stagnacji, poziom popytu na rynku. Władze rosyjskie przyznały, że sytuacja przemysłu budowlanego – będącego największym konsumentem wyrobów ze stali w Unii – powoli się poprawiała. Z drugiej strony, choć w latach 2012–2013 przemysł unijny mógł czerpać korzyści z poprawy sytuacji na rynku, uniemożliwił mu to dalszy wzrost przywozu z ChRL i Rosji. Tanie przywożone wyroby stopniowo zwiększały swoje udziały w rynku, wypierając wyroby oferowane przez inne podmioty, ze szkodą dla przemysłu unijnego. Ponadto szczególna sytuacja, do jakiej doszło w 2012 r., nie powinna wywierać kluczowego wpływu na tendencje w analizie długoterminowej – w każdym razie należy jednoznacznie stwierdzić, że stała presja wywierana przez przywożone wyroby zaczęła być w pełni odczuwalna w 2012 r.
- (164) Złożony przez stronę wniosek o wykluczenie 2012 r. z zakresu analizy wpływu wielkości przywozu został uznany za bezpodstawny. Wykluczenie tego roku z zakresu analizy spowodowałoby, że zidentyfikowane tendencje nie uwzględniałyby jednego z kluczowych elementów, a zatem byłyby zniekształcone.
- (165) Wstępnie można stwierdzić, że kryzysy gospodarcze nie stanowią źródła szkody poniesionej przez przemysł unijny i nie powodują zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.2. Producenci unijni nie są wystarczająco konkurencyjni/wydajni

- (166) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że producenci unijni nie byli wystarczająco konkurencyjni ze względu na stosunkowo wyższe koszty oraz że domniemana szkoda wynika z niedostatecznej wydajności skarżących.

- (167) Władze rosyjskie odniosły się do wysokich kosztów produkcji ponoszonych przez europejskie przedsiębiorstwa stalowe w szczególności wskutek modernizacji procesu produkcji hutniczej w Unii ze względów środowiskowych. Władze rosyjskie zwróciły uwagę w szczególności na niekorzystny wpływ ustanowienia ograniczeń sektorowych w zakresie emisji gazów cieplarnianych, wzrostu opłat związanych z emisjami dwutlenku węgla oraz kosztów przestrzegania wymogów regulacyjnych w obszarze polityki w zakresie środowiska i klimatu na przedsiębiorstwa europejskie.
- (168) W odpowiedzi na te zarzuty Eurofer podkreślił jednak, że – w oparciu o informacje zawarte w skardze – koszty wyrobów sprzedawanych przez skarżących w roku, w którym powinni oni teoretycznie ponieść koszty przestrzegania wymogów regulacyjnych, zmniejszyły się. Ponadto należy wspomnieć, że wiele przepisów dotyczących ochrony środowiska przyjętych w Unii obowiązuje już od dłuższego czasu; co więcej, dochodzenie wykazało, że udział kosztów przestrzegania przepisów środowiskowych w ogólnej strukturze kosztów jest umiarkowany i nie wywiera istotnego wpływu na działalność unijnych hut stali w okresie badanym.
- (169) Producenci rosyjscy zakwestionowali zasadność inwestycji przeprowadzonych przez skarżących w latach 2011–2012 oraz decyzji o zwiększeniu mocy produkcyjnych w 2011 r. W opinii producentów rosyjskich spadek rentowności wynikał z decyzji handlowych podejmowanych przez przemysł unijny, a szkoda powstała wskutek niezdolności skarżących do dostosowania swojej pozycji na rynku w obliczu globalnej konkurencji. Dochodzenie wykazało jednak, że konsekwencje decyzji handlowych podejmowanych w okresie badanym zostały rozważone w należyty sposób. Inwestycje – zarówno na wyższym, jak i na niższym szczeblu – zostały zrealizowane w celu zwiększenia wydajności, poprawy jakości produktów, opracowania produktów o wysokiej jakości technologicznej oraz zaspokojenia rosnących oczekiwań klientów. Moce produkcyjne przemysłu unijnego rzeczywiście zmniejszyły się o 3 % w okresie badanym (zob. tabela 5). Ponadto moce produkcyjne w zakresie wytwarzania płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno nie są w całości wykorzystywane na potrzeby rynku płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno jako takiego, ponieważ płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno są również produkowane na potrzeby działań podejmowanych na niższym szczeblu, jak wyjaśniono w sekcji 4.2. Wpływ wyników wywozu przemysłu unijnego został wyjaśniony poniżej.

5.2.3. Spadek cen surowców i płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno na rynku światowym

- (170) W opinii szeregu stron ceny płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno ustalone przez producentów unijnych oraz przez państwa, których dotyczy postępowanie, były zgodne z określoną globalną tendencją w zakresie wysokości cen i zasadniczo odzwierciedlały spadek cen surowców. Jedna strona stwierdziła również, że skarżący nie wykorzystali spadku kosztów surowców do obniżenia średnich kosztów sprzedawanych przez siebie wyrobów.
- (171) Jeżeli jednak przyjęto by, że tendencja spadkowa w odniesieniu do cen płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno mogła odegrać pewną rolę w tym kontekście, nie można uznać, że spadek cen na rynku unijnym jest spowodowany wyłącznie tą ogólną sytuacją na rynku światowym.
- (172) Po pierwsze, wahania ceny płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno w kontekście międzynarodowym wskazują na istnienie pewnych różnic na szczeblu regionalnym. Państwa o ograniczonych dostępnych mocach produkcyjnych, takie jak Brazylia lub Argentyna, wywierają stosunkowo niewielki wpływ na proces ustalania cen na poziomie globalnym, dlatego też wahania cen w tych państwach są mniej gwałtowne. Natomiast na rynkach produktów stalowych o ugruntowanej pozycji producenci krajowi konkurują z wieloma źródłami przywozu, co skutkuje wzrostem presji cenowej oraz – w konsekwencji – obniżeniem cen. Zjawisko to nasila się w przypadku wystąpienia cen dumpingowych.
- (173) Po drugie, nawet jeżeli ChRL i Rosja znajdują się w grupie państw zużywających największą ilość stali na świecie, w przypadku obydwu tych państw można odnotować znaczną nadwyżkę mocy produkcyjnych. Producenci z ChRL i Rosji są zatem zmotywowani, by wywozić nadwyżki swoich wyrobów po niskich cenach, co wywiera negatywny wpływ na poziom cen na rynku światowym.
- (174) Po trzecie, jak wskazał Eurofer, ceny importowe wyrobów z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszyły się w tym samym okresie w większym stopniu niż ceny surowca/materiałów wykorzystywanych na wyższym szczeblu. Znajduje to potwierdzenie w wynikach porównania kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł unijny, które w okresie badanym zmniejszyły się łącznie o 16 %, podczas gdy średnie ceny importowe zmniejszyły się o 20 % w tym samym okresie. Nawet jeżeli przyjąć, że spadek kosztów produkcji był spowodowany nie tylko obniżeniem kosztów surowców, ale również przyrostami wydajności uzyskanymi przez producentów unijnych (zob. motyw 134), jego skala była i tak mniejsza niż skala spadku cen importowych wyrobów z ChRL i Rosji.
- (175) W uczciwych warunkach rynkowych przemysł unijny mógłby utrzymać swoje ceny sprzedaży na poziomie pozwalającym mu czerpać korzyści z faktu obniżenia kosztów i ponownie osiągnąć rentowność. Producenci unijni zostali jednak zmuszeni do dalszego obniżania swoich cen sprzedaży, a po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem ceny w dalszym ciągu zmniejszały się, osiągając najniższy poziom w historii.

5.2.4. **Przywóz z państw trzecich**

(176) Wielkość przywozu z państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 17

Wielkość przywozu z pozostałych państw (w tonach) i udział w rynku

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość przywozu z państw trzecich	854 281	381 049	478 244	586 829	647 710
Wskaźnik (2011 = 100)	100	45	56	69	76
Udział w rynku	10,9 %	5,6 %	6,5 %	8,2 %	9,1 %
Wielkość przywozu z Ukrainy	228 125	134 423	156 809	158 265	174 020
Wskaźnik (2011 = 100)	100	59	69	69	76
Udział w rynku	2,9 %	2,0 %	2,1 %	2,2 %	2,4 %
Wielkość przywozu z Indii	87 071	58 993	68 136	101 873	138 038
Wskaźnik (2011 = 100)	100	68	78	117	159
Udział w rynku	1,1 %	0,9 %	0,9 %	1,4 %	1,9 %
Wielkość przywozu z Iranu	2 343	1 271	521	82 072	70 782
Wskaźnik (2011 = 100)	100	54	22	3 503	3 021
Udział w rynku	0,0 %	0,0 %	0,0 %	1,1 %	1,0 %

Źródło: Eurostat.

- (177) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stanowi zdecydowaną większość całego przywozu do Unii. W okresie badanym przywóz z pozostałych państw zmniejszył się o 24 %, tj. w stopniu większym niż spadek unijnego poziomu konsumpcji na wolnym rynku. Tym samym udział takiego przywozu w rynku zmalał z 10,9 % w 2011 r. do 9,1 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (178) Wiele zainteresowanych stron twierdziło, że wpływ przywozu z państw trzecich został rzekomo zaniżony, zwłaszcza jeżeli chodzi o wyniki i tempo wzrostu. W szczególności władze rosyjskie i producenci rosyjscy stwierdzili, że skarżący zaniżył wpływ wzrostu przywozu z pozostałych państw, zwłaszcza z Indii i Ukrainy. Jedna zainteresowana strona zwróciła uwagę na fakt, że cena płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno przywożonych z Iranu i Ukrainy była jeszcze niższa niż cena wyrobów przywożonych z ChRL i Rosji, przy czym przywóz tych wyrobów odpowiadał 12,3 % łącznej wielkości przywozu do Unii.
- (179) Po pierwsze, obecnie brak jest dowodów świadczących o tym, że przywóz z Indii, Iranu lub Ukrainy na rynek unijny był dokonywany po cenach dumpingowych.

- (180) Ponadto w oparciu o dane udostępnione przez Eurostat i na podstawie obliczeń poziomu konsumpcji na rynku unijnym należy uznać, że udział przywozu ze wspomnianych państw w rynku jest niewielki. Choć łączny udział przywozu z Indii, Iranu i Ukrainy w rynku zwiększył się z poziomu 4,1 % w 2011 r. do poziomu 5,4 % w okresie objętym dochodzeniem, udział przywozu z każdego z tych państw z osobna oscylował zaledwie w granicach od 1 % do 2,4 %. Dlatego też wspomniane źródła przywozu najprawdopodobniej nie wywarły wpływu postulowanego przez zainteresowane strony i nie naruszyły związku przyczynowego.
- (181) Niemniej jednak Komisja zamierza ściśle monitorować zmiany w sytuacji na rynku i może – w stosownych przypadkach – podjąć odpowiednie środki w celu rozwiązania problemu dumpingu ze strony wspomnianych państw.

5.2.5. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

- (182) Wielkość wywozu producentów unijnych w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 18

Wyniki wywozu

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość wywozu do niepowiązanych klientów	767 756	784 562	755 574	766 223	799 362
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	98	100	104
Średnia cena (EUR/t)	639	606	565	553	557
Wskaźnik (2011 = 100)	100	95	88	87	87

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer i producentów unijnych objętych próbą.

- (183) Wielkość wywozu do niepowiązanych klientów utrzymywała się na stałym poziomie w latach 2011–2014, po czym zwiększyła się o 4 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o poziom cen, w okresie badanym odnotowano ich znaczny spadek (– 13 %); przy czym spadek ten był mniejszy niż spadek cen na rynku unijnym (– 19 %).
- (184) Jedna ze stron stwierdziła, że wzrost poziomu sprzedaży eksportowej świadczy o konkurencyjności płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z UE na rynku światowym i stanowi dowód na to, że skarżący znajdowali się w dobrej sytuacji.
- (185) Każdy przypadek wzrostu poziomu sprzedaży eksportowej należy jednak postrzegać jako środek obrony własnej stosowany przez producentów unijnych poszukujących rentownych nisz na rynkach eksportowych w celu utrzymania dostatecznego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych i zabezpieczenia miejsc pracy w Unii. Wzrost ten wynika też z faktu, że niektórzy producenci unijni są podmiotami działającymi na szczeblu międzynarodowym, którzy muszą podążać za swoimi klientami i dlatego inwestują w nowe rynki zanim lokalne jednostki zależne przejmą podaż na rzecz takich klientów.
- (186) W tym względzie należy zauważyć, że wielkość wywozu do niepowiązanych klientów utrzymywała się na stałym poziomie w latach 2011–2014 i zaczęła się zwiększać dopiero w okresie objętym dochodzeniem (+ 4 %). Taki wzrost wywozu odnotowywano głównie na określonych rynkach, np. na rynku Stanów Zjednoczonych, ChRL i Algierii – w większości przypadków dotyczył on produktów o wysokiej wartości dodanej i produktów specjalnych, w odniesieniu do których przemysł unijny dysponuje przewagą konkurencyjną pod względem jakości i niezawodności dostaw. Natomiast zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Eurofer wielkość wywozu do państw w większym stopniu zorientowanych na towary zmniejszyła się.
- (187) W oparciu o informacje przedstawione w skardze jedna zainteresowana strona stwierdziła również, że coraz większa liczba wywożonych wyrobów była sprzedawana ze stratą, co odbiło się negatywnie na rentowności całego przemysłu unijnego. Zarzut ten należy uznać za bezpodstawny. Jak wspomniano powyżej, do wzrostu sprzedaży eksportowej na rzecz niepowiązanych klientów doszło głównie w okresie objętym dochodzeniem. Należy również podkreślić, że sprzedaż eksportowa stanowiła nie więcej niż 12–14 % łącznej sprzedaży na rzecz

niepowiązanych klientów oraz że ceny eksportowe obniżały się w mniejszym stopniu niż ceny w Unii i były zdecydowanie wyższe niż te ceny odnotowywane pod koniec okresu badanego.

5.2.6. Problemy związane z mocami produkcyjnymi, które wpływają na unijny przemysł stalowy

- (188) W opinii niektórych zainteresowanych stron szkoda, jakiej doznał unijny przemysł stalowy, była spowodowana problemami strukturalnymi tego przemysłu, takimi jak nadwyżka mocy produkcyjnych. Podobnie władze rosyjskie stwierdziły, że zgodnie z informacjami przedstawionymi w publikacji OECD pt. „Excess Capacity in the Global Steel Industry and the Implications of New Investment Projects” (z 2014 r.) nadwyżka mocy produkcyjnych jest szkodliwa dla globalnego przemysłu stalowego i skutkuje m.in. obniżeniem poziomu cen.
- (189) Przemysł unijny podjął jednak działania w celu rozwiązania problemu jakiegokolwiek potencjalnej nadwyżki ogólnej mocy produkcyjnych i produkcji w przypadku wyrobów stalowych, aby dostosować się do niedawnych zmian na rynku. Zgodnie z danymi OECD ⁽¹⁾ należy oczekiwać zwiększenia mocy produkcyjnych w przemyśle stalowym na całym świecie poza Unią. Z informacji przedstawionych w tabeli 9 wynika, że w okresie badanym moce produkcyjne przemysłu unijnego zmniejszyły się o 3 %. Natomiast moce produkcyjne większości współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, zwiększyły się w tym samym okresie.

5.2.7. Przywóz przez przemysł unijny

- (190) Producenci rosyjscy argumentowali, że charakterystyka przywozu z ChRL i Rosji realizowanego przez skarżących wyraźnie wskazuje, że jest to przypadek szkody powstałej z własnej winy, dlatego też nie należy dopuścić do tego, by skarżący odnieśli korzyść w sytuacji, w której szkoda wynikała z ich działań.
- (191) Odnosząc się do tych zarzutów, skarżący stwierdzili, że stanowią zintegrowane grupy przemysłu stalowego, których oddziały handlowe funkcjonują niezależnie od hut zajmujących się produkcją wyrobów stalowych. Oddziały handlowe, które miały możliwość zaspokojenia swojego zapotrzebowania na płaskie wyroby ze stali walcowanej na zimno z różnych źródeł, były niekiedy poddawane bardzo silnej presji ze strony konsumentów, aby pozyskiwać najtańsze dostępne materiały oraz, rzekomo, były zmuszone bardzo istotnie ograniczyć udział przywozu – w tym przywozu z ChRL i Rosji – jako źródła zaspokajania zapotrzebowania na te wyroby w celu zabezpieczenia i podtrzymania istniejących stosunków handlowych. W skardze potwierdzono już, że taka sytuacja miała miejsce w przypadku niektórych producentów unijnych.
- (192) Twierdzenie, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny wskutek przedmiotowego przywozu powstała z jego własnej winy, nie jest jednak racjonalne. Taki przywóz był realizowany wyłącznie przez niektórych producentów unijnych w niewielkich ilościach (od 0 do 5 % wielkości sprzedaży skarżących zrealizowanej przez oddziały handlowe producentów unijnych) i stanowił on wyłącznie środek obrony własnej stosowany w odpowiedzi na przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Rosji.

5.2.8. Istnienie wcześniej obowiązującej umowy w sprawie handlu określonymi wyrobami ze stali między Rosją a Unią

- (193) Władze rosyjskie powołały się na treść wcześniej obowiązujących umów handlowych dotyczących sektora stalowego zawartych między Unią a Rosją, stwierdzając, że „wielkość przywozu z Rosji ustalona w przywołanej umowie została uznana za niewyrządzającą szkody, a (obecna) wielkość przywozu odpowiada wielkości przywozu określonej w tej umowie”. Podobnie producenci rosyjscy utrzymują, że kontyngenty określone w kolejnych umowach zostały uznane za niewyrządzające szkody oraz że nigdy nie podjęto żadnej próby skorzystania z mechanizmu zabezpieczającego przewidzianego w tych umowach, nie mówiąc już o jego wdrożeniu.
- (194) Twierdzenia te są jednak bezpodstawne. Z jednej strony, z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że wielkość kontyngentów została określona na zbyt wysokim poziomie, ponieważ nie wprowadzono w nich żadnych zmian po wybuchu kryzysu gospodarczego. Przedmiotowe umowy, które zostały zawarte w październiku 1997 r., były wielokrotnie negocjowane (np. z uwagi na rozszerzenie Unii), ale wielkość kontyngentów nigdy nie została w odpowiednim stopniu obniżona, aby uwzględnić nową sytuację na rynku. Ponadto zakres produktów objętych przedmiotowymi kontyngentami zdecydowanie wykraczał poza płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno i obejmował również produkty na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego. Nigdy nie planowano ustanowienia kontyngentów obejmujących wyłącznie płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno.
- (195) Przyczyną, dla której przywóz z Rosji stanowi obecnie większy problem dla rynku unijnego niż w przeszłości, jest po prostu fakt, że znaczny wzrost wielkości przywozu z Rosji w połączeniu z niskimi, dumpingowymi cenami przywożonych wyrobów zakłóca funkcjonowanie rynku unijnego w stopniu nieporównanie większym niż w poprzednich latach.

⁽¹⁾ <http://www.oecd-ilibrary.org/docserver/download/5js65x46nxhj.pdf?expires=1450430707&id=id&accname=guest&checksum=E0DE6D6E5A5D07EAEAF9326A72404>

5.2.9. Podmioty, które nie złożyły skargi, potencjalnie powodują szkodę dla przemysłu unijnego

- (196) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że podmioty, które nie złożyły skargi, nie poniosły żadnej szkody oraz że potencjalnie powodowały szkodę dla przemysłu unijnego. W opinii takich zainteresowanych stron przemysł unijny dzieli się na myślących perspektywicznie producentów, którzy odnoszą sukcesy (podmioty, które nie złożyły skargi), oraz na pozostałych producentów (skarżący). Zainteresowane strony argumentowały, że trudna sytuacja skarżących nie jest spowodowana przywozem z Rosji, ponieważ podmioty, które nie złożyły skargi, odpowiadające za 24 % unijnej produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno znacznie wyprzedzają skarżących, jeżeli chodzi o liczbę wskaźników szkody.
- (197) Zarzuty te należy uznać za bezpodstawne. Po pierwsze, jedną z podstawowych zasad obowiązujących w każdym postępowaniu dotyczącym ochrony handlu jest zasada dobrowolności udziału w takim postępowaniu. Po drugie, część ustaleń dotyczących szkody została sformułowana w oparciu o próbę producentów unijnych, która zgodnie z sekcją 1.5.1 jest reprezentatywna dla całego przemysłu unijnego.
- (198) Po trzecie, choć rzeczywiście można odnieść wrażenie, iż producenci, którzy nie złożyli skargi, zwiększyli swoje poziomy produkcji, należy jednocześnie wziąć pod uwagę fakt, że niektóre spośród przedmiotowych hut są jednocześnie producentami aktywnie działającymi w sektorach na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego, np. w sektorze ocynkowanych ogniowo płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Wzrost wielkości produkcji niekoniecznie musi przekładać się na wzrost rentowności i lepszą pozycję na rynku unijnym. Przeciwnie, może to świadczyć o tym, że wspomniane huty zdecydowały się skoncentrować swoją działalność na bardziej niszowych produktach o wysokiej wartości dodanej, rezygnując z konkurencji na rynku z płaskimi wyrobami ze stali walcowanymi na zimno wywożonymi z Chin i Rosji po cenach dumpingowych.
- (199) Po czwarte, udział producentów, którzy złożyli skargę, w całkowitej produkcji realizowanej przez unijne huty, z wyłączeniem podmiotów zajmujących się walcowaniem wtórnym, kształtował się w okresie objętym dochodzeniem na poziomie 89 %. Oznacza to, że huty, które złożyły skargę, są w sposób istotny reprezentatywne dla całego przemysłu unijnego, a fakt – niezależnie od tego, czy został on potwierdzony, czy też nie – że niektórzy producenci w Unii osiągają lepsze wyniki na rynku unijnym może wynikać z szeregu różnych czynników, co nie podaje w wątpliwość tego, że w ogólnym rozrachunku przemysł unijny ponosi szkody w związku z przywozem towarów po cenach dumpingowych. Po piąte, jeżeli chodzi o poziom sprzedaży, to mimo iż można przyznać, że producenci, którzy nie złożyli skargi, osiągnęli nieznacznie lepsze wyniki niż producenci, którzy złożyli skargę – przy czym wyniki te cechowały się stagnacją – tendencja ta zaczęła się odwracać, począwszy od 2014 r.
- (200) Ponadto z informacji zawartych w dokumentacji można wywnioskować, że podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym doświadczają takiej samej presji na rzecz obniżania cen na rynku unijnym, a ich sytuacja jest porównywalna z sytuacją unijnych zintegrowanych hut.
- (201) Podsumowując, wydaje się, że producenci, którzy nie złożyli skargi, nie osiągnęli lepszych wyników niż producenci, którzy złożyli skargę, oraz że sytuacja tych producentów – w szczególności biorąc pod uwagę ich udział w produkcji unijnej – nie daje podstaw do tego, by zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny rozumiany jako całość.

5.3. WNIOSKI W SPRAWIE ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

- (202) Wstępnie ustalono, że pomiędzy szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, istnieje związek przyczynowy.
- (203) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wstępnie uznano, że inne zidentyfikowane czynniki, takie jak kryzys gospodarczy, zarzut, że przemysł unijny nie jest wystarczająco konkurencyjny lub wydajny, przywóz z państw trzecich, rola podmiotów, które nie złożyły skargi, wyniki producentów unijnych w zakresie sprzedaży eksportowej czy też nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, nie powodują zerwania związku przyczynowego, nawet biorąc pod uwagę ich potencjalny łączny skutek. Chociaż kryzys, spadek konsumpcji oraz racjonalizacja przemysłu unijnego mogły w pewnym stopniu przyczynić się do powstania szkody, gdyby nie przywóz towarów po stale malejących cenach dumpingowych, wpływ na sytuację przemysłu unijnego z pewnością nie byłby tak znaczny. W szczególności ceny sprzedaży nie osiągnęłyby tak niskich poziomów, a rentowność poszczególnych podmiotów byłaby znacznie wyższa.
- (204) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie przerwały związku przyczynowego.

6. INTERES UNII

- (205) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

6.1. INTERES PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (206) Przemysł unijny jest zlokalizowany w 17 państwach członkowskich (Zjednoczonym Królestwie, Francji, Niemczech, Słowacji, Włoszech, Słowenii, Luksemburgu, Grecji, Belgii, Polsce, Niderlandach, Austrii, Finlandii, Szwecji, Portugalii, na Węgrzech i w Hiszpanii) i zatrudnia bezpośrednio ok. 20 000 pracowników w branży płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno.
- (207) W toku dochodzenia współpracowało trzynastu producentów. Żaden ze znanych producentów nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej, na podstawie analizy wskaźników szkody stwierdzono, że pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł unijny, który doświadczył ponadto negatywnych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (208) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł antidumpingowych przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu nastąpi koniec spadku cen, a przemysł unijny będzie w stanie poprawić swoją sytuację. Pozwoliłoby to przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle. Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Przypomina się, że większość wskaźników szkody wykazała negatywną tendencję w okresie badanym. W szczególności znacznemu pogorszeniu uległy wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi producentów unijnych objętych próbą, takie jak rentowność i zwrot z inwestycji. Ważne jest zatem, aby przywrócić ceny do poziomu cen niedumpingowych lub przynajmniej niepowodujących szkody, aby wszyscy różni producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w warunkach sprawiedliwego handlu. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Złe wyniki w segmencie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno wpłynęłyby na segmenty niższego i wyższego szczebla wielu producentów unijnych, ponieważ moce produkcyjne tych segmentów są ściśle powiązane z produkcją produktu objętego postępowaniem.
- (209) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie ceł antidumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego. Każde nałożenie środków antidumpingowych umożliwiłoby przemysłowi unijnemu przewyższenie zidentyfikowanych skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

6.2. INTERES IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

- (210) Jak wskazano w motywie 12, tylko jedno przedsiębiorstwo z czterech objętych próbą przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto w ramach dochodzenia wykazano, że z trzynastu przedsiębiorstw, które zgłosiły się na etapie kontroli wyrwykowej, żadne nie zakwalifikowało się jako importer całkowicie niepowiązany. W rzeczywistości w większości przypadków strony, z którymi się początkowo skontaktowano, były (grupami centrów) centrami usług stalowych, na ogół związanymi z przemysłem unijnym lub stronami w państwach, których dotyczy postępowanie. Komisja dążyła do nawiązania szerszej współpracy z większą liczbą importerów niepowiązanych na późniejszym etapie, jednak żaden z importerów niepowiązanych, który zgłosił się na etapie kontroli wyrwykowej, ostatecznie nie był skłonny przekazać Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (211) W toku dochodzenia wykazano, że wzrost cen wywołany środkami, o ile takie wprowadzono, nie będzie miał bezpośredniego wpływu na importerów niepowiązanych. W zasadzie nie ma dowodów, że importerzy lub centra usług stalowych nie byłiby w stanie przenieść wzrostu cen na swoich klientów. Ponadto mogą oni również przywozić produkty z innych państw nieobjętych tym dochodzeniem.
- (212) Stowarzyszenie włoskie reprezentujące 32 włoskie centra usług stalowych stwierdziło, że przywóz jest niezbędny dla przedsiębiorstw działających w sektorze dystrybucji, ponieważ zróżnicowanie źródeł dostaw gwarantuje bezpieczne i niezawodne dostawy dla ich klientów. Stanowi to rzekomo problem, ponieważ włoscy producenci płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno zainwestowali w linie do cynkowania (tj. zmniejszona sprzedaż płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno na unijnym wolnym rynku) oraz mieli kilka problemów związanych z produkcją i dostawą płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, co wywołało niepewność na włoskim rynku krajowym.

- (213) W związku z tym zauważono, że cła powinny przyczynić się do zapewnienia ciągłego bezpieczeństwa dostaw do klientów dystrybutorów. Bez ceł niektórzy unijni producenci płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno być może musieliby zaprzestać produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno lub ją ograniczyć i pozostawić wielu użytkowników unijnych z ograniczonymi źródłami dostaw. Ponadto poziom środków doprowadzi do stworzenia równych warunków działania, jednak nadal możliwy będzie przywóz z państw, których dotyczy postępowanie (po uczciwych cenach), i innych źródeł.
- (214) W końcu grupa współpracujących centrów usług stalowych opowiedziała się za zastosowaniem środków w perspektywie krótko- i średnioterminowej, co miałyby wesprzeć unijne huty.
- (215) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie środków nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na interes importerów unijnych.

6.3. INTERES UŻYTKOWNIKÓW

- (216) Główne gałęzie przemysłu użytkowników końcowych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno obejmują sektor motoryzacyjny, sektor artykułów gospodarstwa domowego (sprzęt AGD), sektor budowlany i sektor różnych produktów przemysłowych. Więksi użytkownicy (tacy jak ci należący do sektora motoryzacyjnego lub artykułów gospodarstwa domowego) nie współpracowali w ramach dochodzenia.
- (217) Jedynie trzech użytkowników na Łotwie przywożących towary z Rosji współpracowało w ramach dochodzenia. Cła nakładane na rosyjskie płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno mogą mieć pewien wpływ na co najmniej jednego z nich. Jednak ze względu na ich wielkość i prowadzoną działalność użytkowników tych nie można uznać za reprezentatywnych przedstawicieli wszystkich unijnych użytkowników płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno odczuwających skutki nałożenia ceł.
- (218) Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez stowarzyszenie włoskie reprezentujące 32 włoskie centra usług stalowych środki mogłyby spowodować większą delokalizację głównych użytkowników w grupach przemysłowych z Włoch; dotyczy to np. takich przedsiębiorstw jak Electrolux i Whirlpool. Rzekomo proces delokalizacji rozpoczął się kilka lat temu, pogarszając stan całej gospodarki włoskiej i wywołując negatywne skutki społeczne wynikające z utraty pracy.
- (219) Nawet jeżeli nie można podważyć argumentu, że cła mogą w kategoriach abstrakcyjnych negatywnie wpłynąć na użytkowników pod względem wyższych cen zakupu, w dokumentach nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że w przypadku włoskich użytkowników płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno koszty są tak znaczące (w porównaniu z kosztami całkowitymi), że mogą wpłynąć na rentowność i spowodować delokalizację głównych grup przemysłowych. Nie można również uznać, że poziom zaproponowanych ceł jest wygórowany. Ponadto nic nie potwierdza, że użytkownicy na rynkach innych niż włoskie mogą doświadczyć lub doświadczać tej samej sytuacji, której rzekomo doświadczyli włoscy użytkownicy – zgodnie z opinią wspomnianego wyżej stowarzyszenia włoskiego specyfika rynku włoskiego jest różnorodna.
- (220) Kilka stron twierdziło, że środki uniemożliwią unijnym sektorom niższego szczebla uzyskanie dostępu do produktów w rozsądnych cenach. Dwaj użytkownicy łotewscy, mały importer portugalski i mały importer polski dodali, że tylko niektórzy rosyjscy producenci, z którymi mieli powiązania historyczne, sprzedają niektóre rodzaje produktów oraz że, ogólnie rzecz biorąc, interesy mniejszych przedsiębiorstw w Unii zostały zaniedbane (w porównaniu z interesami unijnych producentów stali).
- (221) Zarzuty te odrzucono. Jeżeli chodzi o drugi punkt, w świetle dostępnych informacji przeanalizowano interesy mniejszych przedsiębiorstw w Unii. Nawet jeżeli nie można podważyć argumentu, że cła mogą w kategoriach abstrakcyjnych negatywnie wpłynąć na użytkowników pod względem wyższych cen zakupu, w dokumentach nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że koszty płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno są dla nich tak znaczące (w porównaniu z kosztami całkowitymi). Ponadto zwiększone koszty można (częściowo) przenieść. Nie można również uznać, że poziom zaproponowanych ceł jest nierozsądnie wysoki.
- (222) Ponadto płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno to towar produkowany nie tylko w kilku państwach unijnych, ale również w wielu państwach, które wywożą już towary do Unii po rozsądnych cenach. W związku z tym obawa przed ograniczonym dostępem do produktów w rozsądnych cenach i brakiem dostępności bardzo specyficznych gatunków wydaje się nieuzasadniona.
- (223) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie środków nie wywarłoby nieproporcjonalnie negatywnego wpływu na użytkowników.

6.4. INTERESY INNYCH STRON

- (224) Jedna z zainteresowanych stron podniosła, że środki spowolnią odbudowę wielu kluczowych branż, negatywnie wpłyną na innowacje, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy oraz doprowadzą do zmniejszenia popytu i pogorszenia dobrobytu konsumentów.
- (225) Zarzut ten, który nie został poparty dalszymi dowodami, został odrzucony. Przemysł stalowy zajmuje strategiczne miejsce w Unii pod względem wzrostu gospodarczego, innowacji i zatrudnienia. W rezultacie oczekuje się, że środki na rzecz przemysłu unijnego wzmocnią innowacje, wzrost gospodarczy i zatrudnienie w całej Unii.
- (226) Ze względu na rangę skarżących w stosunku do całkowitej unijnej produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno i znaczny udział w rynku przemysłu unijnego niektóre zainteresowane strony wskazały, że obawiają się zmniejszenia konkurencji na rynku unijnym, tworzenia przedsiębiorstw dominujących i zagrożenia oligopolem ze strony producentów unijnych.
- (227) Żadna ze stron nie przedstawiła dowodów na poparcie tych zarzutów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony. Konkurencja na rynku unijnym niewątpliwie utrzyma się dzięki obecności licznych unijnych i pozaunijnych podmiotów gospodarczych i cenom stanowiącym ważny czynnik konkurencyjności. Środki na zaproponowanym poziomie nie powinny znieść przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Przywóz, w tym z państw obecnie związanych z dumpingiem, będzie w stanie swobodnie konkurować na rynku unijnym po uczciwych cenach.
- (228) Zdaniem jednej z zainteresowanych stron istnieje prawdopodobieństwo, że środki negatywnie wpłyną na strony reprezentujące znacznie szerszy zakres interesów niż skarżący. Sektory niższego szczebla rzekomo obejmują o wiele więcej miejsc pracy, niż wynika z „niejasnych danych z pozoru arbitralnie przedstawionych przez skarżących”. Ze względu na fakt, że nie przedstawiono jednak żadnych danych ilościowych dotyczących takiego wpływu lub dotyczących zatrudnienia, nie można zweryfikować tych zarzutów. To samo dotyczy zarzutu odnośnie do wpływu na konsumentów przedstawionego w sposób bardzo otwarty przez współpracujących producentów rosyjskich. W związku z tym Komisja przeprowadziła analizę interesu Unii na podstawie tych elementów w dokumentach, które można właściwie zbadać i określić ilościowo.

6.5. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU UNII

- (229) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie środków przyczyniłoby się do odbudowania przemysłu unijnego i pozwoliło na realizację konkretnych inwestycji i prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej w celu lepszego wyposażenia na przyszłość producentów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno w Unii i zwiększenia ich konkurencyjności.
- (230) Przemysł unijny przeszedł już znaczną restrukturyzację w (niedawnej) przeszłości. Bez ceł niektórzy unijni producenci płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno być może musieliby zaprzestać produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno lub ją ograniczyć, zwolnić setki pracowników i pozostawić wielu użytkowników unijnych z ograniczonymi źródłami dostaw.
- (231) Wpływu środków na kilka innych stron w Unii, które się zgłosiły, nie można uznać za znaczący. Nic w dokumentach nie wskazuje na to, że potencjalny wpływ na inne podmioty (które się nie zgłosiły) może przewyższyć pozytywny wpływ środków na przemysł unijny. Uznaje się, że środki są korzystne dla sektorów wyższego szczebla, takich jak dostawcy surowców i producenci maszyn, którzy nie zaopatrują (lub zaopatrują w ograniczonym zakresie) producentów w państwach, których dotyczy postępowanie. Wprowadzenie środków na proponowanym poziomie ma jedynie ograniczony wpływ na ceny w łańcuchu dostaw i wyniki użytkowników. Poziom środków doprowadzi do stworzenia równych warunków działania, jednak nadal możliwy będzie przywóz po uczciwych cenach z państw, których dotyczy postępowanie. Oczekuje się, że użytkownicy końcowi i konsumenci skorzystają ze sprawiedliwego i konkurencyjnego rynku, w tym lokalnego źródła dostaw w pełni zdolnego do zaspokojenia ich potrzeb i żądań poprzez zapewnienie produktów o lepszej jakości dzięki ulepszeniom w zakresie działalności badawczo-rozwojowej i udoskonaleniu technologii. Ceny nadal będą głównym wyznacznikiem, ale na uczciwych zasadach.
- (232) Komisja doszła do wniosku, że, ogólnie rzecz biorąc, na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie tymczasowych środków w odniesieniu do przywozu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (233) Biorąc pod uwagę sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

- (234) Wniosków tych nie można podważyć na podstawie zarzutów stron chińskich, zgodnie z którymi działania skarżących były wymierzone przeciwko ChRL, ponieważ jeżeli ChRL traktowano by jako państwo o gospodarce rynkowej na koniec 2016 r., margines dumpingu w zasadzie byłby niższy od tego momentu. Zarzut ten zostaje odrzucony. W istocie, niezależnie od tych rozważań, w toku dochodzenia potwierdzono, że przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin powoduje obecnie istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

7.1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ (MARGINES SZKODY)

- (235) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (236) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Rentowność przemysłu unijnego była ujemna przez cały okres badany, z wyjątkiem roku 2011. Ponadto przez cały okres badany na rynku unijnym występował w znaczących ilościach przywóz towarów po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie.
- (237) Skarżący zwrócił się w swojej skardze z wnioskiem, aby Komisja przyjęła 10–15 % obrotu (zakres ten podawany jest w celu zachowania poufności) jako rozsądną marżę zysku niewyrządzającą szkody, co według niego odpowiadało średniemu zyskowi przed opodatkowaniem ze sprzedaży osiągniętemu przez dwóch skarżących producentów unijnych w 2010 r. Wniosek nie został jednak poparty wystarczającymi dowodami.
- (238) W poprzednich dochodzeniach dotyczących produktów podobnych – niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej ⁽¹⁾, niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej ⁽²⁾ lub elektrotechnicznych blach teksturowanych ⁽³⁾ – stwierdzono, że marża zysku wynosząca 5 % może być uważana za odpowiedni poziom, którego osiągnięcia przemysł unijny mógłby się spodziewać w przypadku braku dumpingu wyrządzającego szkodę. Płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno są podobne pod wieloma względami do produktów wspomnianych powyżej – rudy żelaza, węgiel koksowy i niektóre stopy stanowią główną część ich kosztów produkcji i są poddawane podobnym procesom (spalaniu, walcowaniu). Marża zysku w wysokości 5 % wydaje się racjonalna w oczach producentów rosyjskich. Z tych powodów wstępnie uznano, że marża zysku w wysokości 5 % jest rozsądna także dla sektora produkującego płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno.
- (239) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wymienioną marżę zysku wynoszącą 5 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (240) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów przywozu i należności celnych, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

7.2. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (241) W odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 19.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109.

- (242) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antidumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

(%)				
Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło tymczasowe
ChRL	Angang Group	59,1	13,8	13,8
	Shougang Group	52,7	16,0	16,0
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9	14,5	14,5
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,1	16,0	16,0
Rosja	MMK Magnitogorsk	19,8	21,9	19,8
	PAO Severstal	25,4	27,2	25,4
	OJSC Novolipetsk Steel	26,2	28,1	26,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	26,2	28,1	26,2

- (243) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń przedmiotowego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, niewymienione wyraźnie w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antidumpingowego.
- (244) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antidumpingowego w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Wniosek powinien zawierać wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące: zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją; sprzedaży krajowej i eksportowej związanej na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe.
- (245) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (246) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antidumpingowych cło antidumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8. REJESTRACJA

- (247) Jak wspomniano powyżej w motywie 3, na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2325 Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego i wysyłanego z ChRL i Rosji. Uczyniła to z myślą o ewentualnym zastosowaniu środków antidumpingowych z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Należy zaprzestać rejestracji przywozu. Na obecnym etapie nie można podjąć decyzji o ewentualnym retroaktywnym stosowaniu środków antidumpingowych

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (248) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (249) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Tymczasowe cło antidumpingowe nakłada się na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN ex 7209 15 00 (kod TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (kod TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (kod TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (kody TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 i 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (kody TARIC 7211 29 00 19 i 7211 29 00 99), 7225 50 80 i 7226 92 00, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,
- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki”),
- wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz
- wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.

2. Stawki tymczasowego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowa stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Angang Steel Company Limited, Anshan	13,8	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	13,8	C098
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	14,5	
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,0	C999
Rosja	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	19,8	C099
	PAO Severstal, Cherepovets	25,4	C100
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	26,2	C999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - c) złożyć wniosek o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2325.
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do obrotu nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CHIŃSCY WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
ChRL	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
ChRL	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
ChRL	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
ChRL	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
ChRL	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
ChRL	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
ChRL	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
ChRL	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
ChRL	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/182**z dnia 11 lutego 2016 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej piraflufen etylowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zatwierdzenie substancji czynnej piraflufen etylowy, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾, wygasa w dniu 30 czerwca 2016 r.
- (2) Wniosek o odnowienie włączenia piraflufenu etylowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽³⁾ złożono zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1141/2010⁽⁴⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (3) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1141/2010. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (4) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy, przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 10 stycznia 2014 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej „Urząd”) oraz Komisji.
- (5) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (6) W dniu 22 stycznia 2015 r. Urząd przekazał Komisji opinię⁽⁵⁾ dotyczącą tego, czy można oczekiwać, że piraflufen etylowy spełnia kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 13 lipca 2015 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania z przeglądu dotyczącego piraflufenu etylowego na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.
- (7) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione. Wspomniane kryteria zatwierdzenia uznaje się zatem za spełnione.
- (8) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia piraflufenu etylowego opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające piraflufen etylowy. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowań w charakterze środka chwastobójczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia procedury odnowienia włączenia drugiej grupy substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG i sporządzenia wykazu tych substancji (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 10).

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(2):4001. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (9) Należy zatem odnowić zatwierdzenie piraflufenu etylowego.
- (10) Zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 13 ust. 4 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (11) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1885 ⁽¹⁾ przedłużono do dnia 30 czerwca 2016 r. termin wygaśnięcia zatwierdzenia piraflufenu etylowego, aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 kwietnia 2016 r.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej piraflufen etylowy określonej w załączniku I.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1885 z dnia 20 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: 2,4-D, acibenzolar-S-metylowy, amitrol, bentazon, cyhalofop butylowy, dikwat, esfenwalerat, famoksadon, flumioksazylna, DPX KE 459 (flupyrsulfuron metylowy), glifosat, iprowalikarb, izoproturon, lambda-cyhalotryna, metalaksyl-M, metsulfuron metylowy, pikolinafen, prosulfuron, pimetozyna, piraflufen etylowy, tiabendazol, tifensulfuron metylowy oraz triasulfuron (Dz.U. L 276 z 21.10.2015, s. 48).

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Piraflufen etylowy Nr CAS 129630-19-9 Nr CIPAC 605.202	[2-chloro-5-(4-chloro-5-difluorometoksy-1-metylopirazol-3-ilo)-4-fluorofenoksy]octan etylu	≥ 956 g/kg	1 kwietnia 2016 r.	31 marca 2031 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego piraflufenu etylowego, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę organizmów wodnych, — ochronę roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 24 dotyczącą piraflufenu etylowego;
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„95	Piraflufen etylowy Nr CAS 129630-19-9 Nr CIPAC 605.202	[2-chloro-5-(4-chloro-5-difluorometoksy-1-metylopirazol-3-ilo)-4-fluorofenoksy]octan etylu	≥ 956 g/kg	1 kwietnia 2016 r.	31 marca 2031 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego piraflufenu etylowego, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę organizmów wodnych, — ochronę roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/183**z dnia 11 lutego 2016 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012 przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2018 r.****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 686/2012⁽²⁾ przydzielono państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2018 r., wyznaczając dla każdej substancji czynnej państwa pełniące rolę sprawozdawcy i współsprawozdawcy. Należy przydzielić zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2021 r.
- (2) Przydziału tego należy dokonać w sposób zapewniający zrównoważony podział odpowiedzialności oraz nakładu pracy między państwa członkowskie.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 686/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 686/2012 z dnia 26 lipca 2012 r. przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych”;

2) w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 686/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 686/2012 z dnia 26 lipca 2012 r. przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2018 r. (Dz.U. L 200 z 27.7.2012, s. 5).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 686/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) słowo „ZAŁĄCZNIK” zastępuje się następującym tekstem:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Przydzielenie zadania oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa najpóźniej z dniem 31 grudnia 2018 r.”;

- 2) dodaje się część B w brzmieniu:

„CZĘŚĆ B

Przydzielenie zadania oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa po dniu 31 grudnia 2018 r. i nie później niż z dniem 31 grudnia 2021 r.

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
1-dekanol	PL	IT
1-naftyloacetamid (1-NAD)	HU	FR
Kwas 1-naftylooctowy (1-NAA)	HU	FR
Metyloester kwasu 2,5-dichlorobenzoesowego	FR	AT
2-fenylofenol (łącznie z solą sodową ortofenylofenolu)	ES	EL
6-benzyloadenina	SE	NL
8-hydroksychinolina, łącznie z oksychinoliną	ES	NL
Abamektyna (inna nazwa: awermektyna)	AT	MT
Kwas octowy	AT	NL
Aklonifen	NL	NO
Akrynatryna	FR	ES
Siarczan glinowo-amonowy	IE	UK
Fosforek glinu	AT	EE
Krzemian glinu (inna nazwa: kaolin)	EL	FR
Siarczan glinu	NL	CZ
Azymsulfuron	EL	FR
Azoksyntrobina	UK	NO
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Aizawai</i> , szczep ABTS-1857	NL	DE
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Aizawai</i> , szczep GC-91	NL	DE

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Israeliensis</i> (serotyp H-14), szczep AM65-52	SE	ES
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Kurstaki</i> , szczep ABTS 351	DK	NL
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Kurstaki</i> , szczep EG 2348	DK	NL
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Kurstaki</i> , szczep PB 54	DK	NL
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Kurstaki</i> , szczep SA 11	DK	NL
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Kurstaki</i> , szczep SA12	DK	NL
<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>Tenebrionis</i> , szczep NB 176 (TM 14 1)	IT	DE
<i>Beauveria bassiana</i> , szczep ATCC 74040	DE	NL
<i>Beauveria bassiana</i> , szczep GHA	DE	NL
Benfluralin	NO	NL
Bensulfuron	IT	ES
Bifentryna	BE	HU
Bispirybak	IT	PT
Mączka z krwi	AT	LT
Bromadiolon	IT	RO
Bromukonazol	BE	CZ
Bupiryamat	NL	UK
Buprofezyna	IT	AT
Węglík wapnia	EE	CZ
Węglan wapnia	ES	HU
Fosforek wapnia	AT	DE
Karbetamid	UK	FR
Dwutlenek węgla	FR	AT
Karboksyna	HR	LV
Chloromekwat	UK	IT
Chlorsulfuron	PL	EL
Kletodym	SE	LT

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Cykloksydym	NL	DK
Granulowirus <i>Cydia pomonella</i> (CpGV)	DE	NL
Cyflufenamid	DE	AT
Cymoksanil	LT	FI
Cyprokonazol	IE	EE
Cyromazyna	ES	IT
Dazomet	BG	NL
Benzoesan denatonium	IT	PL
Diklofop	PT	FR
Dietofenkarb	BE	ES
Difenakum	IT	PT
Dimetachlor	HR	AT
Ditianon	AT	EL
Dodemorf	NL	IT
Dodyna	ES	DE
Epoksykonazol	UK	PL
Etylen	NL	UK
Etofenproks	SK	IT
Etridiazol	NL	ES
Wyciąg z krzewu herbacianego	PL	BG
Pozostałości destylacji tłuszczu	CZ	FR
Kwasy tłuszczowe C7–C20 (kwas pelargonowy (nr CAS 112-05-0)) Kwasy tłuszczowe C7–C18 i nienasycone sole potasu C18 (nr CAS 67701-09-1) (kwas dekanowy (nr CAS 334-48-5); kwas kaprylowy (nr CAS 124-07-2); kwas laurynowy (nr CAS 143-07-7); kwas oleinowy (nr CAS 112-80-1)) Estry metylowe kwasów tłuszczowych C8–C10 (nr CAS 85566-26-3) (oktanian metylu (nr CAS 111-11-5); dekanian metylu (nr CAS 110-42-9))	EL	AT
FEN 560 (sproszkowane nasiona kozieradki pospolitej)	IT	FR
Fenazachina	DE	PL

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Fenbukonazol	SI	UK
Fenoksykarb	NL	EL
Fenpropimorf	LV	SI
Fenpiroksymat	AT	DK
Flonikamid (IKI-220)	FI	SE
Fluazyfop-P	FR	IT
Fluazynam	AT	DK
Fluometuron	EL	BG
Fluopikolid	UK	ES
Fluchinkonazol	UK	SK
Flurochloridon	AT	HR
Fluroksypyr	SE	SI
Flutolanil	NL	UK
Flutriafol	SK	UK
Fuberidazol	UK	FI
Wyciąg z czosnku	IE	UK
Kwas giberelinowy	SI	SK
Giberelina	SI	SK
Haloksyfop-P (haloksyfop-R)	HU	CZ
Heptamaloxyloglukan	FR	ES
Heksytiazoks	FI	SE
Proteiny hydrolizowane	ES	EL
Hymeksazol	AT	SE
Imazalil (inna nazwa: enilkonazol)	NL	BE
Imidachlopyrd	DE	NL
Kwas indolilo-3-masłowy	EL	CY
Siarczan żelaza	HU	PL

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Izoksaben	AT	FI
Diatomit (ziemia krzemkowa)	AT	EL
Krezoksym metylu	SE	FR
<i>Lecanicillium muscarium</i> (wcześniejsza nazwa: <i>Verticillium lecanii</i>), szczep Ve6	NL	FR
Ciecz kalifornijska (wielosiarczek wapnia)	CZ	NL
Wapień	CZ	SK
Lufenuron	ES	HU
Fosforek magnezu	AT	EE
Malation	CZ	BG
Ekstrakt z margosy (źródło azadyrachtyny – Mitsui)	DE	ES
Ekstrakt z margosy (źródło azadyrachtyny – SIPCAM)	DE	ES
Ekstrakt z margosy (źródło azadyrachtyny – Trifolio)	DE	ES
Mepikwat	FI	EE
Metalaksyl	EL	PL
Metaldehyd	PL	DE
Metamitron	DK	LV
<i>Metarhizium anisopliae</i> var. <i>anisopliae</i> , szczep BIPESCO 5	NL	FR
<i>Metarhizium anisopliae</i> var. <i>anisopliae</i> , szczep F52	NL	FR
Metazachlor	NL	UK
Metomyl	BG	RO
Keton metylowo-nonylowy	NL	BE
Metosulam	NO	BE
Myklobutanil	UK	ES
Napropamid	SI	HR
Oryzalin	NL	FR
Oksyfluorofen	ES	HU

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Paklobutrazol	UK	RO
Olej parafinowy (nr CAS 64742-46-7)	EL	FR
Olej parafinowy (nr CAS 72623-86-0)	EL	FR
Olej parafinowy (nr CAS 8042-47-5)	EL	FR
Olej parafinowy (nr CAS 97862-82-3)	EL	FR
Penkonazol	NO	DE
Pencykuron	LV	PL
Penoksulam	IT	PL
Pieprz	UK	IE
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG 410.3	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG B20/5	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG B22/SP1190/3.2	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG B22/SP1287/3.1	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG BU 3	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG BU 4	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG SH 1	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG SP log 5	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG SP log 6	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> FOC PG97/1062/116/1.1	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> VRA 1835	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> VRA 1984	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> VRA 1985	EE	FR
<i>Phlebiopsis gigantea</i> VRA 1986	EE	FR
Oleje roślinne/olejek z palczatki cytrynowej	FR	UK
Oleje roślinne/olejek goździkowy	ES	IT
Oleje roślinne/olejek z mięty zielonej	SE	NL
Oleje roślinne/olej rzepakowy	NL	FI

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Wodorowęglan potasu	NL	EL
Prochloraz	BE	DE
Profoksydym	ES	EL
Proheksadion	FR	IE
Propachizaop	UK	EE
Prochinazyd	SE	LT
Putrescyna (1,4-diaminobutan)	ES	AT
Piretryny	IT	DE
Pirydaben	CZ	BE
<i>Pythium oligandrum</i> M1	SE	HU
Piasek kwarcowy	LV	RO
Chinomerak	EE	FI
Chizalofop-P	HR	UK
Chizalofop-P-etylowy	FI	UK
Chizalofop-P-tefurylowy	HR	UK
Środki odstraszające zapachem, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego/olej z ryb	CZ	FR
Środki odstraszające zapachem, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego/tłuszcz owczy	CZ	FR
Środki odstraszające zapachem, pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego/olej talowy surowy	CZ	SK
Środki odstraszające zapachem, pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego/smoła oleju talowego	CZ	EL
Wyciąg z alg morskich (wcześniejsza nazwa: wyciąg z alg morskich i wodorosty)	BE	IT
Sintofen (inna nazwa: cintofen)	CZ	FR
5-nitrogwajakolan sodu	NL	EL
Krzemian glinowo-sodowy	HU	AT
Podchloryn sodu	IE	UK
Orto-nitrofenolan sodu	NL	EL
p-nitrofenolan sodu	NL	EL

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Spirodiklofen	AT	NL
Spiroksamina	AT	EE
Feromony łuskoskrzydłych o łańcuchach prostych Octan (E)-11-tetradecen-1-ylu (E)-5-decen-1-ol Octan (E)-5-decen-1-ylu Octan (E)-8-dodecen-1-ylu Octan (E,E)-7,9-dodekadien-1-ylu (E,E)-8,10-dodekadien-1-ol Octan (E,Z)-2,13-oktadekadien-1-ylu Octan (E,Z)-7,9-dodekadien-1-ylu Octan (E,Z)-8-dodecen-1-ylu (Z)-11-heksadecen-1-ol Octan (Z)-11-heksadecen-1-ylu (Z)-11-heksadecenal Octan (Z)-11-tetradecen-1-ylu (Z)-13-oktadecenal (Z)-7-tetradecenal (Z)-8-dodecen-1-ol Octan (Z)-8-dodecen-1-ylu Octan (Z)-9-dodecen-1-ylu (Z)-9-heksadecenal Octan (Z)-9-tetradecen-1-ylu Octan (Z,E)-7,11-heksadekadien-1-ylu Octan (Z,E)-9,12-tetradekadien-1-ylu Octan (Z,Z)-7,11-heksadekadien-1-ylu Dodekan-1-ol Tetradekan-1-ol Octan (Z)-8-dodecenyli; octan dodekan-1-ylu Octan (Z)-9-dodecenyli; octan dodekan-1-ylu Octan (7E, 9Z)-dodekadienyli; octan (7E, 9E)-dodekadienyli Octan (7Z, 11Z)-heksadekadien-1-ylu; octan (7Z, 11E)-heksadekadien-1-ylu (Z)-9-heksadecenal; (Z)-11-heksadecenal; (Z)-13-oktadecenal Octan E-5-decen-1-ylu; E-5-decen-1-ol Octan (E/Z)-8-dodecenyli; (Z)-8-dodecenol (Z)-11-heksadecenal; octan (Z)-11-heksadecen-1-ylu Octan (E/Z)-9-dodecen-1-ylu E8, E10-dodekadien-1-ol + octan tetradecyli Octan E7,E/Z9-dodekadienyli (E7,E/Z9-12Ac) i octan n-dodecylu (12Ac) Octan (E,Z,Z)-3,8,11-tetradekatrien-1-ylu i octan (E,Z)-3,8-tetradekadien-1-ylu Izomaślan (Z,Z,Z,Z)-7,13,16,19-dokoza-tetraen-1-ylu	IT	FR

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
<i>Streptomyces</i> K61 (wcześniejsza nazwa: <i>S. griseoviridis</i>)	EE	FR
Sulkotrion	DE	ES
Fluorek sulfurylu	AT	IE
Siarka	FR	SI
Tau-fluwalinat	DK	DE
Tebukonazol	UK	DK
Tebufenozyd	ES	DE
Tebufenpirad	FR	BE
Teflubenzuron	SE	IT
Teflutryna	HU	DK
Terbutyloazyna	ES	HR
Tetrakonazol	FR	DE
Tralkoksydym	ES	PT
Triadimenol	ES	LV
Trialat	UK	CZ
Triazoksyd	DE	SK
<i>Trichoderma asperellum</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. harzianum</i>), szczep ICC012	SE	FR
<i>Trichoderma asperellum</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. harzianum</i>), szczep T25	SE	FR
<i>Trichoderma asperellum</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. harzianum</i>), szczep TV1	SE	FR
<i>Trichoderma atroviride</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. harzianum</i>), szczep IMI 206040	SE	IT
<i>Trichoderma atroviride</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. harzianum</i>), szczep T11	SE	IT
<i>Trichoderma gamsii</i> (wcześniejsza nazwa: <i>T. viride</i>), szczep ICC080	SE	IT
<i>Trichoderma harzianum</i> , szczep ITEM 908	SE	NL
<i>Trichoderma harzianum</i> , szczep T-22	SE	NL
<i>Trichoderma polysporum</i> , szczep IMI 206039	SE	NL

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Triflumizol	NL	BE
Triflumuron	IT	HU
Triflusulfuron	FR	DK
Chlorowodorek trimetyloaminy	BG	ES
Mocznik	UK	FI
<i>Verticillium albo-atrum</i> (wcześniejsza nazwa: <i>Verticillium dahliae</i>), szczep WCS850	SE	NL
Zeta-cypermetryna	AT	DE
Fosforek cynku	AT	DE

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/184**z dnia 11 lutego 2016 r.**

rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1239/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 11,5 % na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw niż te wymienione w art. 1 ust. 2 oraz w załączniku 1 do tego rozporządzenia. Środki te będą zwane dalej „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wszczęcie dochodzenia na wniosek

- (2) W dniu 15 kwietnia 2015 r. unijny producent modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego złożył wniosek wskazujący, że środki antydumpingowe i wyrównawcze wprowadzone względem przywozu modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z ChRL są obchodzone za pośrednictwem Malezji i Tajwanu.
- (3) We wniosku przedstawiono dowody *prima facie* potwierdzające, że w następstwie wprowadzenia obowiązujących środków nastąpiła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z ChRL i Malezji i Tajwanu do Unii, której przyczyną wydaje się wprowadzenie obowiązujących środków. Rzekomo nie było innej wystarczającej racjonalnej przyczyny ani uzasadnienia tej zmiany niż wprowadzenie obowiązujących środków.
- (4) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Malezji i Tajwanu nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.
- (5) Istnieją również dowody *prima facie* na to, że moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu i ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzące z Chin, lecz wysyłane z Malezji i Tajwanu, są w dalszym ciągu subsydiowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66).

- (6) Ustalwszy, po poinformowaniu państw członkowskich, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* pozwalające na wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 23 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/832 ⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”). Zgodnie z art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja, w drodze rozporządzenia wszczynającego, nakazała również organom celnym rejestrowanie przywozu modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, wysyłanego z Malezji i Tajwanu. Podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyło się dnia 1 października 2015 r., omówiono wniosek o zaprzestanie rejestrowania ogniw słonecznych z Tajwanu, który został złożony przez wnioskodawcę w dniu 13 lipca 2015 r. Wniosek został odrzucony.

1.3. Dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, Malezji i Tajwanu, producentów eksportujących i przedsiębiorstwa handlowe w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przedstawicieli przemysłu unijnego. Do producentów/eksporterów w ChRL, Malezji i na Tajwanie, którzy są znani Komisji lub którzy zgłosili się w terminie określonym w motywie 15 rozporządzenia wszczynającego, rozesłano kwestionariusze. Kwestionariusze wysłano również do importerów w Unii. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym.
- (8) Zgłosiło się 14 przedsiębiorstw z Malezji; 28 przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw z Tajwanu; dziewięć przedsiębiorstw z ChRL; 25 przedsiębiorstw z Unii, w tym reprezentujących przemysł unijny, niepowiązanych importerów i instalatorów oraz pięć stowarzyszeń użytkowników.
- (9) Zgłosiło się 14 przedsiębiorstw z Malezji, z czego dziewięć złożyło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wnioskowało o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo *Malaysian Solar Resources* przesłało odpowiedź, która była niepełna, w związku z czym Komisja nie mogła jej stosownie rozpatrzyć. Komisja odrzuciła zatem ten wniosek. Pięć przedsiębiorstw z Malezji: *W&K Solar (M) Sdn. Bhd.*, *Solexel (M) Sdn. Bhd.*, *Solartif Sdn Bhd*, *Jinko Solar Technology Sdn. Bhd.* and *PV Hi Tech Solar Sdn. Bhd.* poinformowało Komisję, że nie sprzedają do Unii produktu objętego dochodzeniem i nie zamierzają wypełnić kwestionariusza. Niektóre z tych przedsiębiorstw znajdowały się w fazie rozruchu.
- (10) Dwadzieścia osiem przedsiębiorstw z Tajwanu, które się zgłosiły. Przedsiębiorstwo *SunEdge Technology* poinformowało Komisję, że nie sprzedaje do Unii produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym jego wniosek stał się bezpodstawny i został odrzucony. Przedsiębiorstwo *Mosel Vitelic Inc.* poinformowało Komisję, że zaprzestało produkcji w czerwcu 2015 r.; w związku z tym nie występuje już o zwolnienie. Pozostałych 26 przedsiębiorstw przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i złożyło wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Trzy przedsiębiorstwa: *iSolar Energy Technology Co. Ltd*, *IST Energy Co. Ltd* oraz *DS Technology Co. Ltd* powiadomiły w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że nie posiadają własnej produkcji. W związku z tym Komisja uznała, że przedsiębiorstwa te nie spełniają warunków kwalifikujących do objęcia zwolnieniem i odrzuciła ich wnioski. W przedsiębiorstwach, które uznano za niespełniające warunków kwalifikujących do objęcia zwolnieniem lub których wnioski odrzucono, nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie 23 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw.
- (11) Kwestionariusza nie złożył żaden unijny importer niepowiązany. Trzech chińskich producentów eksportujących, niepowiązanych z producentami tajwańskimi lub malezyjskimi, przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu; odpowiedzi przesłało również trzech powiązanych chińskich producentów eksportujących. Ponadto Komisja otrzymała 14 odpowiedzi od zainteresowanych stron.
- (12) Poniżej podano nazwy grup przedsiębiorstw z Malezji i Tajwanu, które przesłały pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i na których terenie przeprowadzono następnie wizyty weryfikacyjne.

Producenci eksportujący w Malezji:

— AUO – SunPower Sdn. Bhd.

— Eco Future Manufacturer Industry (M) Sdn. Bhd.

— Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd. (*Flextronics jest podproducentem, a zatem Komisja poddała weryfikacji również producenta oryginalnego sprzętu – przedsiębiorstwo SunEdison Products Singapore Pte Ltd*)

⁽¹⁾ Dz.U. L 132 z 29.5.2015, s. 53.

- Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.
- Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.
- Promelight Technology (Malaysia) Sdn. Bhd.
- Sun M Energy Sdn. Bhd.
- TS Solartech Sdn. Bhd.

Producenci eksportujący na Tajwanie:

- AblyTek Co., Ltd.
- ANJI Technology Co., Ltd.
- AU Optronics Corporation
- Big Sun Energy Technology Inc.
- EEPV Corp.
- E-TON Solar Tech. Co., Ltd. *(weryfikacja tego przedsiębiorstwa objęła również przedsiębiorstwo Gloria Solar)*
- Gintech Energy Corporation
- Gintung Energy Corporation
- Inventec Energy Corporation
- Inventec Solar Energy Corporation
- LOF Solar Corp.
- Ming Hwei Energy Co., Ltd.
- Motech Industries, Inc.
- Neo Solar Power Corporation
- Perfect Source Technology Corp.
- Ritek Corporation
- Sino-American Silicon Products Inc.
- Solartech Energy Corp.
- Sunengine Corporation Ltd.
- Topcell Solar International Co., Ltd.
- TSEC Corporation
- Universal Hardware Corporation
- Win Win Precision Technology Co., Ltd.

1.4. Okres objęty dochodzeniem

- (13) Okres objęty dochodzeniem trwał od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 marca 2015 r. („OD”). Dane za OD zgromadzono w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany w strukturze handlu. Za okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. (okres sprawozdawczy lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania subsydiowania.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (14) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między państwami trzecimi a Unią; czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu podobnego oraz czy przywożony produkt podobny lub jego części w dalszym ciągu korzystają z subsydiów.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (15) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), objęte obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90, pochodzące lub wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT („produkt objęty postępowaniem”).
- (16) Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
 - cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
 - produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego,
 - moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.
- (17) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak produkt objęty postępowaniem określony w poprzednim motywie, lecz jest on wysyłany z Malezji lub Tajwanu, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Malezji i z Tajwanu.
- (18) W dochodzeniu wykazano, że moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, objęte powyższą definicją, wywożone z Chin do Unii oraz wysyłane z Malezji i Tajwanu do Unii, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (19) Terminy „panele słoneczne” i „moduły słoneczne” są w branży stosowane zamiennie i mają takie samo znaczenie: jest to mianowicie zestaw zespolonych ogniw słonecznych (najczęściej 60 i 72), przeznaczonych do pochłaniania światła słonecznego jako źródła energii na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej. Również pojęcia „słoneczny” i „fotowoltaiczny” są w branży stosowane zamiennie i w odniesieniu do ogniw i modułów słoneczny mają takie samo znaczenie, a mianowicie: „przekształcający energię słoneczną w energię elektryczną”. Moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego są dalej zwane „ogniwami i modułami słonecznymi”.

2.3. Wyniki dochodzenia dotyczącego ChRL

- (20) W Chinach poziom współpracy producentów/eksporterów był niski, ponieważ jedynie sześciu eksporterów/producentów przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym na podstawie informacji przedstawionych przez współpracujące strony nie można było w uzasadniony sposób określić wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL.

- (21) Ze względu na powyższe, ustalenia dotyczące eksportu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Unii, Malezji i Tajwanu musiały opierać się również na bazie danych Comext ⁽¹⁾; na danych zgłaszanych Komisji przez państwa członkowskie w odniesieniu do handlu przywożonymi produktami objętymi dochodzeniem i środkami zgodnie z art. 24 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych na podstawie art. 24 ust. 6”); na chińskich, malezyjskich i tajwańskich krajowych danych statystycznych oraz na informacjach przedstawionych we wniosku ⁽²⁾.
- (22) Wielkość przywozu zarejestrowana w malezyjskich, tajwańskich i chińskich danych statystycznych objęła większą grupę produktów niż produkt objęty postępowaniem lub produkt objęty dochodzeniem ⁽³⁾. Na podstawie danych zawartych w bazie Comext, zweryfikowanych danych dotyczących chińskich, malezyjskich i tajwańskich producentów ogniw i modułów słonecznych oraz na podstawie wniosku można jednak ustalić, że znaczną część tej wielkości przywozu reprezentował produkt objęty postępowaniem ⁽⁴⁾. Dane te można było zatem wykorzystać do ustalenia wszelkich zmian w strukturze handlu, można je było również zestawzić z innymi danymi, takimi jak dane dostarczone przez współpracujących producentów eksportujących i importerów.

2.3.1. Zmiana w strukturze handlu między ChRL a Unią Europejską

- (23) W tabeli 1 wykazano wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii od momentu wprowadzenia obowiązujących środków:

Tabela 1

Zmiany w przywozie produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem; jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu 2012 – OS
Przywóz z ChRL	11 119	5 584	3 443	3 801	– 66 %
Udział w łącznym przywozie	71 %	54 %	43 %	46 %	– 35 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext.

- (24) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii uległ zdecydowanemu zmniejszeniu o 66 %. Ponieważ spadek przywozu z ChRL był większy niż spadek całkowitego przywozu do Unii, udział chińskiego przywozu zmniejszył się o 35 %.

2.4. Wyniki dochodzenia dotyczące Malezji

2.4.1. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych w Malezji

- (25) Jak stwierdzono w motywie 9, współpracę podjęło ośmiu producentów eksportujących z Malezji, którzy przedstawili pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku trzech współpracujących malezyjskich przedsiębiorstw za uzasadnione uznano zastosowanie art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego z powodów wyjaśnionych poniżej w motywie 84 i kolejnych.
- (26) Zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych Comext współpracujący malezyjscy producenci eksportujący stanowili 57 % całkowitego malezyjskiego wywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem w OS.

⁽¹⁾ Comext jest zarządzana przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

⁽²⁾ Zobacz s. 9–16 wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu, jak również załączniki 9 i 10 udostępnione do wglądu.

⁽³⁾ Zobacz przypis 17 we wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu.

⁽⁴⁾ Tamże.

2.4.2. Zmiana struktury handlu w Malezji

Przywóz produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii

- (27) W tabeli 2 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 2

Zmiany w przywozie produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem; jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu 2012 – OS
Przywóz z Malezji	466	495	1 561	1 610	245 %
Udział w łącznym przywozie	3 %	5 %	19 %	19 %	553 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext i wniosek.

- (28) Jak wykazano w motywie 24, przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii zmniejszył się, zaś całkowita wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii znacznie wzrosła: o + 245 %. Wzrost ten był szczególnie gwałtowny po wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. W związku z tym, że całkowita wielkość przywozu znacznie spadła ze względu na spadek konsumpcji unijnej, udział przywozu z Malezji w całkowitym przywozie do Unii wzrósł jeszcze bardziej (+ 553 %) w porównaniu ze wzrostem przywozu.
- (29) Zmiana w strukturze handlu między Malezją a Unią w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („moduły”) staje się jeszcze bardziej wyraźna, jeżeli moduły są analizowane w oddzieleniu od ogniw w rodzaju stosowanych w modułach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („ogniwa”).
- (30) Przywóz modułów z Malezji wzrósł pod względem wielkości z 108 MW w 2012 r. do 1 036 MW w OS (+ 860 %). Biorąc pod uwagę spadek całkowitej wartości przywozu, udział w rynku przywozu modułów z Malezji do Unii wzrósł z 1 % w 2012 r. do 17 % w OS (+ 1 793 %).
- (31) Wzrost przywozu ogniw z Malezji był o wiele mniejszy niż w przypadku modułów: z 358 MW w 2012 r. do 573 MW w OS (+ 60 %). Udział w rynku przywozu ogniw z Malezji do Unii wzrósł z 10 % w 2012 r. do 27 % w OS (+ 165 %).
- (32) Powyższe dane wskazują, że od czasu wszczęcia dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzenia obowiązujących środków w 2013 r. przywóz ogniw i modułów solarnych z Malezji do pewnego stopnia zastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii.

Wywóz z Chin do Malezji

- (33) W celu ustalenia tendencji przepływów handlowych ogniw i modułów słonecznych z Chin do Malezji skorzystano z malezyjskich i chińskich danych statystycznych oraz danych z wniosku ⁽¹⁾. Chińskie i malezyjskie dane statystyczne są dostępne jedynie na wyższym poziomie grupy produktów niż produkt objęty postępowaniem ⁽²⁾. Na podstawie danych zawartych w bazie Comext, zweryfikowanych danych dotyczących chińskich i malezyjskich producentów ogniw i modułów słonecznych oraz wniosku ustalono jednak, że znaczna część

⁽¹⁾ Zobacz s. 9–14 wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu, jak również załączniki 9 i 10 udostępnione do wglądu.

⁽²⁾ Zobacz przypis 17 we wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu.

dotyczyła produktu objętego postępowaniem, a zatem dane te mogły zostać uwzględnione ⁽¹⁾. Między wielkością wywozu wykazaną w chińskich danych statystycznych a wielkością przywozu wykazaną w malezyjskich danych statystycznych występuje różnica, jako że odpowiednie kody celne w tych dwóch krajach mają różny zakres ⁽¹⁾. Sprawozdanie zawierające dane dotyczące przywozu do Malezji wykazuje wprawdzie znacznie wyższe wartości niż chińskie dane dotyczące wywozu, jednak oba zestawy danych wykazują taką samą wzrostową tendencję wywozu z Chin do Malezji. W związku z tym, że dane dotyczące przywozu do Malezji wykazują znacznie wyższą wartość niż chińskie dane dotyczące wywozu, na potrzeby analizy wykorzystano te ostatnie – jako bardziej zachowawcze.

- (34) Istnieją dowody na to, że część przywozu chińskiego produktu z Chin do Malezji została błędnie lub nieuczciwie zadeklarowana jako inny produkt. Na przykład przywóz zespolonych modułów słonecznych był zgłaszany jako przywóz szkła solarne lub ogniów, podczas gdy powinien być on zgłaszany jako przywóz modułów, jak wyjaśniono w motywie 62. Dlatego właśnie chińskie dane statystyczne dotyczące wywozu przedstawione w tabeli 3 najprawdopodobniej zawierają zaniżone wartości przywozu modułów i mogą zawierać nieznacznie zawyżone wartości przywozu ogniów.

Tabela 3

Przywóz ogniów i modułów słonecznych z ChRL do Malezji, zgodnie z chińskimi danymi statystycznymi, jednostka: megawat (MW)

ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Ogniwa	6	25	43	53
Moduły	15	127	168	130
Ogółem	21	152	211	183
Wskaźnik ogniów	100	417	717	883
Wskaźnik modułów	100	847	1 120	867
Wskaźnik ogółem	100	724	1 005	871

Źródło: Wniosek, Global Trade Information Services.

Tabela 4

Przywóz ogniów i modułów słonecznych z ChRL do Malezji, zgodnie z malezyjskimi danymi statystycznymi, jednostka: megawat (MW)

Przywóz z ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Ogniwa	137	313	339	405
Moduły	27	65	379	290
Ogółem	164	378	718	695

⁽¹⁾ Tamże.

Przywóz z ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Wskaźnik ogniw	100	228	247	296
Wskaźnik modułów	100	240	1 397	1 067
Wskaźnik ogółem	100	230	437	423

Źródło: Wniosek, Global Trade Information Services.

- (35) Według chińskich danych dotyczących wywozu przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji wzrósł o ponad 800 %, zaś według malezyjskich danych – o ponad 400 %.
- (36) W tabeli 5 przedstawiono rozwój konsumpcji krajowej w Malezji w okresie sprawozdawczym. Jak pokazano w tabeli 5, konsumpcja modułów na krajowym rynku Malezji była znacznie niższa od poziomu wywozu z ChRL, po tym jak w 2013 r. wprowadzono obowiązujące środki. W związku z tym rozwój konsumpcji krajowej nie uzasadnia takiego wzrostu przywozu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji.

Tabela 5

Rozwój konsumpcji krajowej modułów słonecznych w Malezji latach 2012, 2013 i 2014, jednostka: megawat (MW)

Malezja	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Konsumpcja krajowa modułów	32	107	87	88
Wskaźnik	100	338	275	279

Źródło: Wniosek.

Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu w Malezji

- (37) W toku dochodzenia znaleziono dowody na spadek przywozu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Unii i równoległy wzrost wywozu tego produktu z ChRL do Malezji oraz wywozu z Malezji do Unii, co nastąpiło po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. Wspomniane zmiany w przepływach handlowych stanowią zmianę struktury handlu między wymienionymi wyżej państwami, z jednej strony, a Unią, z drugiej strony.

2.4.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków w Malezji

- (38) Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

Przeładunek

- (39) Jak wskazują dane Comext, przywóz produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii stanowił więcej niż 46 % całkowitego przywozu z Malezji w okresie sprawozdawczym.
- (40) Współpraca w odniesieniu do ogniw wyniosła 100 %, a producenci ogniw, którzy współpracowali w dochodzeniu, zostali uznani za rzeczywistych producentów.

- (41) Przywóz modułów przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 71 % całkowitego przywozu modułów z Malezji w tym samym okresie. Moduły są produktem końcowym, mogą być zatem przywożone do Malezji jedynie na potrzeby konsumpcji krajowej lub przeładunku. Wysoki poziom przywozu modułów z ChRL, który przekracza konsumpcję krajową (co wykazano w motywie 36), a także znaczny odsetek niewspółpracujących przedsiębiorstw malezyjskich, wskazują, że znaczna część modułów wysyłanych z ChRL musiała być przeładowywana w Malezji i wysyłana do Unii.
- (42) Dodatkowo, jak szczegółowo opisano w motywach 84 i kolejnych, ustalono, że niektórzy współpracujący producenci malezyjscy przekazali informacje wprowadzające w błąd, szczególnie w odniesieniu do powiązań z chińskimi przedsiębiorstwami, przywozu wyrobów gotowych z Chin i pochodzenia wywożonych produktów objętych dochodzeniem do Unii. Ustalono, że niektórzy z nich wywożą moduły słoneczne z krzemu krystalicznego pochodzenia chińskiego do Unii, z kolei inne przedsiębiorstwa niezgodnie z prawdą deklarowały szkło solarne jako główny komponent i fałszowały faktury.
- (43) Ponadto w 2014 r. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) wszczął dochodzenie w sprawie domniemanego przeładunku ogniw i modułów słonecznych w Malezji. Dochodzenie to jest nadal w toku.
- (44) W świetle powyższych rozważań potwierdza się istnienie w Malezji przeładunku produktu objętego dochodzeniem.

2.5. Wyniki dochodzenia dotyczące Tajwanu

2.5.1. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych na Tajwanie

- (45) Jak stwierdzono w motywie 10, współpracowały 23 przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw z Tajwanu, które przekazały kompletne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (46) Zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych Comext, współpracujący tajwańscy producenci eksportujący stanowili 63,3 % całkowitego tajwańskiego wywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem w OS.

2.5.2. Zmiana struktury handlu

Przywóz produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii

- (47) W tabeli 6 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 6

Zmiany w przywozie produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii w okresie objętym dochodzeniem; megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu 2012 – OS
Przywóz z Tajwanu	1 375	1 557	1 752	1 793	30 %
Udział w łącznym przywozie	9 %	15 %	22 %	22 %	147 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext.

- (48) Jak przedstawiono w motywie 24, przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii znacznie spadł po wprowadzeniu obowiązujących środków w grudniu 2013 r. Z drugiej strony, w tym samym okresie znacznie wzrosła wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii (wzrost o + 30 %). Całkowita wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii spadła, jednak udział w rynku przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii wzrósł z 9 % w 2012 r. do 22 % w OS (wzrost o + 147 %).
- (49) Powyższe dane wskazują, że od czasu wszczęcia dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzenia w 2013 r. obowiązujących środków przywóz ogniw i modułów solarnych z Tajwanu do pewnego stopnia zastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii.

Wywóz z Chin do Tajwanu

- (50) Władze tajwańskie przedstawiły dane statystyczne dotyczące przywozu i wywozu ogniw i modułów solarnych ze stref wolnego handlu lub składów wolnocłowych (dalej zwanych „SWH”). Na Tajwanie obowiązuje zakaz przywozu ogniw i modułów solarnych z ChRL. Z tego powodu chińskie ogniwa i moduły solarne oraz inne kluczowe komponenty mogą zostać przywiezione jedynie do SWH, a następnie ponownie wywiezione lub wykorzystane jako surowiec w innym produkcie przeznaczonym do ponownego wywozu. Komisja zauważa, że niemal cały przywóz ogniw i modułów do SWH pochodził z Chin. Dostarczone dane dotyczyły 2012, 2013 i 2014 r. Okres sprawozdawczy obejmuje trzy kwartały 2014 r. oraz jeden kwartał 2015 r., a zatem mało prawdopodobne jest, aby tendencja ta była znacząco odmienna w okresie między 2014 r. a OS.
- (51) W tabeli 7 przedstawiono wartość przywozu ogniw i modułów solarnych z ChRL do tajwańskich stref wolnego handlu oraz składów wolnocłowych w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 7

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do tajwańskich SWH, jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014
Przywóz z ChRL do tajwańskich SWH	0	49	284
Wskaźnik	100	243 150	1 421 000

Źródło: Biuro Handlu Zagranicznego (BOFT).

- (52) W tabeli 8 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 8

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do tajwańskich SWH, jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014
Przywóz z SWH na Tajwanie do Unii	2	48	223
Wskaźnik	100	242 300	1 112 750

Źródło: Biuro Handlu Zagranicznego (BOFT).

- (53) W tabeli 7 wykazano znaczny wzrost przywozu ogniw i modułów słonecznych do Tajwanu w okresie po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. W tabeli 8 wyraźnie wykazano, że większość chińskiego produktu objętego postępowaniem była wywożona ponownie do Unii
- (54) Zmiana struktury handlu między Tajwanem a ChRL nabiera jeszcze większego znaczenia w odniesieniu do modułów, gdy są one analizowane w oddzieleniu od ogniw.
- (55) Przywóz modułów z ChRL do tajwańskich SWH wzrósł z około 0 MW w 2012 r. do 213 MW w 2014 r. Niemal cały przywóz do SWH pochodził z Chin. Z przywiezionych 213 MW aż 202 MW wywieziono do UE. W związku z tym, jak wskazują dane Comext, wywóz modułów pochodzenia chińskiego z tajwańskich SWH wynosił w 2014 r. co najmniej 24 % całkowitego tajwańskiego wywozu modułów do UE.
- (56) Przywóz ogniw z Chin do tajwańskich SWH wzrósł z około 0 MW w 2012 r. do 71 MW w 2014 r. 20 MW zgłoszono jako wywiezione do UE. W związku z tym, jak wskazują dane Comext, wywóz ogniw pochodzenia chińskiego z tajwańskich SWH wynosił w 2014 r. co najmniej 2 % całkowitego tajwańskiego wywozu ogniw do UE.
- (57) Ponieważ chiński produkt objęty postępowaniem nie może być sprzedawany na Tajwanie, nie ma innego uzasadnienia wywozu tego produktu z Chin do Tajwanu niż chęć przeładowania lub montażu/wykończenia na potrzeby ponownego wywozu poza Tajwan głównych komponentów pochodzących z Chin.

Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu na Tajwanie

- (58) Spadek chińskiego wywozu ogniw i modułów słonecznych oraz równoległy wzrost wywozu z ChRL na Tajwan i wywóz z Tajwanu do Unii w okresie po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. i wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. stanowią zmianę struktury handlu między wymienionymi wyżej państwami, z jednej strony, a Unią, z drugiej strony.

2.5.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków na Tajwanie

- (59) Artykuł 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

Przeładunek

- (60) Jak wskazują dane Comext, przywóz produktu objętego dochodzeniem stanowił więcej niż 38 % całkowitego przywozu z Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz do Unii ogniw przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 11 % całkowitego przywozu ogniw z Tajwanu w tym samym okresie. Jak wskazują dane Comext, przywóz do Unii modułów przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 64 % całkowitego tajwańskiego przywozu modułów.
- (61) Wszystkich producentów ogniw, którzy współpracowali w dochodzeniu, uznano za producentów rzeczywistych. Jednocześnie, jak wskazano w motywie 56, wywóz ogniw chińskiego pochodzenia z tajwańskich SWH do Unii stanowił jedynie 2 % tajwańskiego przywozu ogniw do Unii, jak podaje Comext w 2014 r.
- (62) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 81, ustalono, że niektóre przedsiębiorstwa na Tajwanie importowały zespolone moduły słoneczne (zwane także laminowanymi panelami słonecznymi) do swoich składów celnych i przynajmniej niektóre z tych laminowanych paneli słonecznych zgłaszano jako ogniwa słoneczne. Zespolony moduł słoneczny jest produktem prawie gotowym, liczącym 60 lub 72 ogniw. W celu przekształcenia modułu zespolonego w moduł słoneczny przeprowadzić trzeba jedynie bardzo podstawową czynność montażową, należy np. dołączyć do niego ramę aluminiową i dodać skrzynkę przyłączeniową. Z tego powodu zespolone moduły słoneczne należy zgłaszać jako moduły słoneczne. Oznacza to, że przynajmniej część chińskich ogniw

przywożonych do tajwańskich stref wolnego handlu lub składów celnych była w rzeczywistości zespolonymi modułami słonecznymi i powinna być zostać zgłoszona jako moduły.

- (63) Jak wspomniano w motywie 55, wywóz modułów, których pierwotnym miejscem pochodzenia były ChRL, z tajwańskich SWH stanowił co najmniej 24 % tajwańskiego przywozu modułów do UE. Moduły są produktem końcowym, a chińskie moduły nie mogą być na Tajwanie sprzedawane; w związku z tym jedynym prawdopodobnym celem ich przywozu na Tajwan musiał być przeładunek. Komisja stwierdza zatem, że znaczna część modułów wysyłanych z ChRL musiała być przeładowywana na Tajwanie i wysyłana do Unii.
- (64) Ponadto w 2014 r. OLAF wszczął dochodzenie w sprawie domniemanego przeładunku ogniw i modułów słonecznych na Tajwanie. Dochodzenie to jest w toku.
- (65) Jednocześnie również władze tajwańskie przeprowadziły dochodzenie w sprawie domniemanych praktyk związanych z obchodzeniem środków i stwierdziły, że kilka przedsiębiorstw, głównie przedsiębiorstw handlowych, dopuściło się oszustwa poprzez fałszowanie informacji dotyczących pochodzenia modułów słonecznych.
- (66) W świetle powyższych rozważań potwierdza się fakt przeładunku produktu objętego dochodzeniem na Tajwanie.

2.6. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła wyrównawczego

- (67) W trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne racjonalne przyczyny ani ekonomiczne uzasadnienie operacji przeładunku inne niż unikanie obowiązujących środków wprowadzonych w odniesieniu do ogniw i modułów słonecznych pochodzących z ChRL. Nie znaleziono żadnych innych elementów niż opłaty celne, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeładunku lub przywozu i ponownego wywozu ogniw lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z ChRL do Malezji i Tajwanu, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku.

2.7. Dowód na występowanie subsydiowania

- (68) Jak stwierdzono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1239/2013, ustalono, iż chińscy producenci eksportujący korzystali z szeregu programów subsydiowania zatwierdzonych przez rząd ChRL oraz władze regionalne i lokalne w ChRL. Dowody *prima facie* wykazały następnie, że producenci produktu objętego postępowaniem w ChRL prawdopodobnie w dalszym ciągu korzystają z szeregu subsydiów. W związku z tym w dniu 5 grudnia 2015 r. rozpoczęto przegląd wygaśnięcia⁽¹⁾. Żaden producent z ChRL ani żadna inna zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na inny stan rzeczy. Wyciągnięto zatem wniosek, że przywożony produkt objęty dochodzeniem w dalszym ciągu korzysta z programów subsydiowania.

2.8. Osłabienie skutków naprawczych cła wyrównawczego

- (69) Na potrzeby oceny, czy przywożone produkty osłabiły – pod względem ilości i cen – skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych względem przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z ChRL, wykorzystano zweryfikowane dane od współpracujących producentów eksportujących, dane z bazy Comext oraz bazy danych na podstawie art. 24 ust. 6, uznając je za najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące. Ustalono w ten sposób ceny porównano z poziomem usuwającym szkodę ustalonym w odniesieniu do producentów unijnych w motywie 415 rozporządzenia pierwotnego.
- (70) Wzrost przywozu z Malezji i Tajwanu uznano za znaczny w ujęciu ilościowym. Szacowana konsumpcja w Unii w OS daje podobne wskazanie, jeśli chodzi o znaczenie tego przywozu. Jeśli chodzi o udział w rynku, przywóz modułów do Unii realizowany przez niewspółpracujące malezyjskie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa, w przypadku których stwierdzono obchodzenie środków, stanowi 9 % unijnej konsumpcji modułów. Przywóz modułów do Unii realizowany przez niewspółpracujące tajwańskie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66.

w przypadku których stwierdzono obchodzenie środków, stanowi 7 % unijnej konsumpcji modułów. Ogniwa przywożone do Unii przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące z Tajwanu stanowią 3 % konsumpcji UE.

- (71) Porównanie poziomu usuwającego szkodę określonego w rozporządzeniu pierwotnym oraz średniej ważonej ceny eksportowej wykazało znaczne zniżanie cen.
- (72) W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

3. ŚRODKI

- (73) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że ostateczne cło wyrównawcze nałożone na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniów w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z ChRL, było obchodzone przez przeładunek w Malezji i na Tajwanie.
- (74) Zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Malezji i z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji i z Tajwanu.
- (75) Rozszerzeniem należy objąć środki ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, czyli ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 11,5 % stosowane do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.
- (76) Zgodnie z art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wwożonych do Unii objętych rejestracją wymaganą rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od tego zarejestrowanego przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz komponentów głównych wysyłanych z Malezji i z Tajwanu.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (77) Zgłosiło się 14 przedsiębiorstw z Malezji, z których dziewięć złożyło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wnioskowało o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Jedno przedsiębiorstwo udzieliło zdecydowanie niepełnej odpowiedzi i nie odpowiedziało w terminie na pismo w sprawie jej uzupełnienia, więc Komisja odrzuciła jego wniosek. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie ośmiu przedsiębiorstw.
- (78) Zgłosiło się 28 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw na Tajwanie, z których jedno poinformowało Komisję, że zaprzestało działalności. Jedno przedsiębiorstwo poinformowało Komisję, że nie prowadzi sprzedaży do Unii, i w związku z tym nie kwalifikowało się do zwolnienia. Pozostałych 26 przedsiębiorstw przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i złożyło wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywie 10 powyżej, ustalono, że trzy tajwańskie przedsiębiorstwa, które przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie posiadają zasobów produkcyjnych, w związku z czym Komisja oddaliła ich wnioski. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie 23 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw.
- (79) W przypadku trzech przedsiębiorstw w Malezji i trzech przedsiębiorstw na Tajwanie, które zweryfikowano, stwierdzono, iż udzieliły one nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwa te zostały poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji oraz zastosowania „dostępnych faktów”; otrzymały one także możliwość przedstawienia dalszych wyjaśnień w wyznaczonym terminie („pisma na podstawie art. 28”). Wspomniane pisma zawierały konkretne informacje odnośnie do tego, które części informacji przedstawionych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa Komisja zamierzała odrzucić. Na pisma na podstawie art. 28 nie odpowiedziały dwa tajwańskie przedsiębiorstwa. Zgodnie z zapowiedzią Komisja odrzuciła zatem przedstawione wcześniej informacje. Trzy przedsiębiorstwa z Malezji udzieliły odpowiedzi, jednak nie rozwiały wątpliwości Komisji z powodów przedstawionych poniżej. Również w odniesieniu do tych przedsiębiorstw – zgodnie z zapowiedzią – Komisja odrzuciła

przedstawione informacje. Jedno przedsiębiorstwo tajwańskie odpowiedziało i udzieliło dodatkowych informacji, które Komisja przyjęła, jak wyjaśniono w motywie 107.

- (80) Również inne organy dochodzeniowe Unii, takie jak OLAF oraz krajowe organy celne, prowadzą obecnie dochodzenia dotyczące przywozu do Unii dokonywanego przez wymienionych pięć przedsiębiorstw. W celu ochrony tych toczących się dochodzeń ważne jest, aby nie ujawniać żadnych informacji, które umożliwiłyby osobom trzecim powiązanie ustaleń zawartych w poniższych motywach z konkretnymi przedsiębiorstwami. Komisja nie wskazała więc konkretnie, którego przedsiębiorstwa dotyczą które ustalenia. Importerzy, którzy nabyli produkt objęty dochodzeniem od tych przedsiębiorstw i chcieliby mieć dokładny obraz sytuacji swoich dostawców, mogą skontaktować się bezpośrednio ze swoimi dostawcami lub z Komisją w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji.
- (81) Na potrzeby niniejszego dochodzenia ustalono następujące fakty: stwierdzono, że dwa z tych trzech przedsiębiorstw na Tajwanie przywoziły zespolone moduły słoneczne z ChRL, czego nie wskazały w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Podczas wizyty weryfikacyjnej jedno z tych przedsiębiorstw przyznało, że w swoich odpowiedziach na pytania zadane w kwestionariuszu ujęło ten przywóz jako przywóz ogniw słonecznych z ChRL. Przedsiębiorstwo to zgłosiło także ten przywóz jako przywóz ogniw słonecznych w deklaracji celnej. W przypadku obu tych przedsiębiorstw tajwańskich odnaleziono dokumenty wyraźnie wskazujące, że dokonały one ponownego wywozu zespolonych modułów słonecznych z ChRL do Unii.
- (82) Wspomniane dwa przedsiębiorstwa z Tajwanu nie dostarczyły żadnych dodatkowych wyjaśnień w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 28 ust. 4, jako że nie udzieliły one żadnej odpowiedzi (zob. motyw 81 powyżej).
- (83) Z powodów określonych powyżej w motywach 81 i 82 oraz w kontekście ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku, opisanych w części 2 niniejszego rozporządzenia (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwa są zaangażowane w praktyki polegające na obchodzeniu środków i że nie mogą uzyskać zwolnienia na podstawie art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (84) W odniesieniu do kolejnych trzech przedsiębiorstw z Malezji, jak wyjaśniono poniżej, wykorzystano dostępne fakty zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, z powodów przytoczonych poniżej.
- (85) Jedno malezyjskie przedsiębiorstwo podało w swoich odpowiedziach na pytania zadane w kwestionariuszu, że zakupiło ogniwa słoneczne w ChRL, a następnie wyjaśniło, że wysłało moduły wraz z pochodzącymi z Chin ogniwami na inne rynki niż rynek unijny. Przedsiębiorstwo to nie było jednak w stanie dowieść, że zakupiło wystarczającą ilość ogniw poza ChRL, które pozwoliłyby mu wyprodukować takie ilości modułów słonecznych, jakie wyeksportowało ono do Unii. Podczas wizyty weryfikacyjnej ustalono, że przedsiębiorstwo importuje zespolone moduły słoneczne z ChRL, które są niezgodnie z prawdą deklarowane jako przywóz szkła solarne. Stwierdzono także, że przedsiębiorstwo to nie posiada dostatecznych mocy produkcyjnych, które pozwalałyby na wyprodukowanie takich ilości produktu objętego dochodzeniem, jakie były przez to przedsiębiorstwo wyeksportowane. Ustalono, że przedmiotowe przedsiębiorstwo posiada powiązania z chińskim przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w sektorze fotowoltaicznym.
- (86) W swojej odpowiedzi na pismo na podstawie art. 28 ust. 4 malezyjskie przedsiębiorstwo zaprzeczyło, jakoby dokonywało wywozu modułów z chińskimi ogniwami do Unii. Utrzymywało, że eksportowało do Unii moduły z ogniwami z Korei Południowej, które były jednak zespalane w Chinach. Przedsiębiorstwo odpowiedziało ponadto, że zamawiało „zespolone szkło”, ponieważ jego urządzenie do zespalania powodowało problemy związane z jakością. Jak jednak stwierdzono powyżej, produkt był niezgodnie z prawdą zgłaszany jako szkło solarne. Co więcej, przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że nabyło w Korei Południowej wystarczającą liczbę ogniw dowszystkich modułów, które wyeksportowało do Unii.
- (87) Przedsiębiorstwo twierdziło także, że w kwietniu 2014 r. nastąpiła zmiana jego właściciela. Ta zmiana właściciela nie zmieniła jednak faktu, że dalej istnieją powiązania między malezyjskim i chińskim przedsiębiorstwem w tym sensie, że głównym dostawcą surowców malezyjskiego przedsiębiorstwa nadal był chiński producent modułów.
- (88) W konsekwencji wyjaśnienia udzielone przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 28 ust. 4 nie pozwoliły na zmianę ustalenia, że dokonywało ono ponownego wywozu do Unii chińskich zespolonych modułów słonecznych i że przynajmniej w niektórych modułach eksportowanych do UE wykorzystywane były chińskie ogniwa.

- (89) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 85–88 powyżej (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (90) Stwierdzono również, że inne przedsiębiorstwo w Malezji nie posiada dostatecznych mocy produkcyjnych, które pozwalałyby na wyprodukowanie takich ilości produktu objętego dochodzeniem, jakie były eksportowane. To samo przedsiębiorstwo nie było w stanie przedstawić żadnych umów o pracę zawartych ze swoimi pracownikami; nie mogło ono zatem wykazać, że w okresie objętym dochodzeniem zatrudniało jakichkolwiek pracowników. Przedmiotowe przedsiębiorstwo nie było w stanie dostarczyć umów zakupu maszyn do produkcji modułów słonecznych. Nie ujawniło ono również swoich powiązań z chińskim producentem eksportującym ani zakupów produktu objętego dochodzeniem od powiązanego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo to dostarczyło ponadto dokumentację wskazującą na różne daty jego utworzenia. Dochodzenie ujawniło, że przedsiębiorstwo powstało w 2013 r., tj. po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego, oraz wstrzymało produkcję tuż po maju 2015 r., tj. po wprowadzeniu rejestracji malezyjskich modułów.
- (91) W swojej odpowiedzi na pismo na podstawie art. 28 ust. 4 przedsiębiorstwo utrzymywało, że większość niewielkich przedsiębiorstw w Malezji nie zawiera umów o pracę ze swoimi pracownikami. Utrzymywało również, że dysponowało wystarczającymi zdolnościami produkcyjnymi, pozwalającymi na wytworzenie zadeklarowanych ilości. Przedsiębiorstwo twierdziło także, że wynajęło od chińskiego przedsiębiorstwa specjalistów ds. sprzedaży, lecz nie utrzymywało formalnych powiązań z tym przedsiębiorstwem. Charakter tych dodatkowych informacji nie pozwolił na zmianę wniosków przedstawionych powyżej. W szczególności przedsiębiorstwo nie wykazało, że było w stanie wyprodukować wyeksportowane przez siebie ilości. Dodatkowo odnotowano znaczną rozbieżność pomiędzy ilością przywiezionych ogniw, zgłoszonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo, a ilością ogniw zgłoszonych przez jego dostawcę. Natomiast fakt, że przedsiębiorstwo wynajmowało pracowników chińskiego przedsiębiorstwa, potwierdza powiązania z tym przedsiębiorstwem.
- (92) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 90 i 91 powyżej (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (93) Kolejne przedsiębiorstwo w Malezji zostało utworzone w czerwcu 2013 r., tj. po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego; w grudniu 2013 r., czyli tuż po nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych na mocy rozporządzenia pierwotnego, rozpoczęło ono sprzedaż modułów. W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo produkowało polikrystaliczne moduły fotowoltaiczne na bazie ogniw, które były głównie przywożone z Tajwanu. Wydawało się, że przedsiębiorstwo to miało ściśle powiązania z pewnym przedsiębiorstwem chińskim, od którego przyjęto zobowiązanie, następnie wycofane z powodu jego naruszenia⁽¹⁾. Po pierwsze, dyrektor naczelny malezyjskiego przedsiębiorstwa zajmował uprzednio kierownicze stanowisko w przedmiotowym chińskim przedsiębiorstwie. Po drugie, ogniwa nabywano początkowo przy wielu okazjach za pośrednictwem chińskiego przedsiębiorstwa lub innych chińskich przedsiębiorstw, przy czym ogniwa były fizycznie przewożone z państwa trzeciego (najczęściej z Tajwanu) do ChRL, zanim – jak się wydaje – były dalej przewożone do przedsiębiorstwa z siedzibą w Malezji. Po trzecie, większość modułów sprzedawanych do państw trzecich w okresie sprawozdawczym została sprzedana przedsiębiorstwu amerykańskiemu, które jest powiązane z chińskim przedsiębiorstwem. Po czwarte, przedstawiciel prawny przedmiotowego przedsiębiorstwa chińskiego był obecny podczas dochodzenia prowadzonego na miejscu w malezyjskim przedsiębiorstwie. Po piąte, wzory umów sprzedaży przedsiębiorstwa chińskiego i tajwańskiego wydają się identyczne, zarówno pod względem formy, jak i treści. Po szóste, przedstawiciel chińskiego przedsiębiorstwa potwierdził w opublikowanym w internecie filmie wideo, że chińskie przedsiębiorstwo udziela malezyjskiemu przedsiębiorstwu porad technicznych oraz je nadzoruje.
- (94) Inne elementy, które nie zostały ujawnione przez malezyjskie przedsiębiorstwo podczas dochodzenia na miejscu, a które otrzymano od organów celnych jednego z państw członkowskich, są następujące: malezyjskie przedsiębiorstwo zawarło umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki z tym samym chińskim przedsiębiorstwem, od którego przyjęto zobowiązanie; na mocy umowy malezyjskie przedsiębiorstwo zostało upoważnione do korzystania z marki chińskiego przedsiębiorstwa, na prośbę klienta. Ponadto, jeden z pierwszych odbiorców w Unii został przedstawiony malezyjskiemu przedsiębiorstwu przez przedstawiciela ds. sprzedaży pochodzącego z chińskiego przedsiębiorstwa. I wreszcie, pierwsza wysyłka do Unii zrealizowana przez malezyjskie przedsiębiorstwo została objęta dochodzeniem przez organy celne jednego z państw członkowskich, ponieważ moduły były etykietowane „Made in China” i znajdowała się na nich marka chińskiego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/866 z dnia 4 czerwca 2015 r. wycofano zobowiązanie w odniesieniu do trzech producentów eksportujących przyjęte w myśl decyzji 2013/707/UE (Dz.U. L 139 z 5.6.2015, s. 30). Jednym z trzech wymienionych producentów eksportujących jest chińskie przedsiębiorstwo, o którym mowa powyżej.

- (95) Malezyjskie przedsiębiorstwo odpowiedziało na pismo na podstawie art. 28 ust. 4 pismem z dnia 14 grudnia 2015 r., podając, że nie miało zamiaru ukrywania więzi handlowych z chińskim przedsiębiorstwem i że w dobrej wierze udzieliło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Poinformowało ono, że wspomniane organy celne jednego z państw członkowskich po przeprowadzeniu dochodzenia przyjęły fakt, że nieprawidłowo oznakowane moduły były w rzeczywistości wyprodukowane przez przedsiębiorstwo w Malezji. Jednak wspomniane organy celne jednego z państw członkowskich potwierdziły Komisji, że przedmiotowe moduły nie były pochodzenia malezyjskiego.
- (96) Po ujawnieniu ustaleń malezyjskie przedsiębiorstwo podniosło, że Komisja oparła swoją decyzję na domniemaniach, zarzutach i fałszywych oskarżeniach, przy czym ich podstawy i dowody – o ile w ogóle istnieją – nigdy nie zostały im przez Komisję ujawnione, przez co naruszono prawo tego przedsiębiorstwa do obrony. W szczególności przedsiębiorstwo zarzuciło Komisji, że nie ujawniła opublikowanego w internecie filmu wideo, o którym mowa w motywie 93, ani informacji otrzymanych od organów celnych jednego z państw członkowskich, o których mowa w motywie 94. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że nie jest powiązane z chińskim przedsiębiorstwem i że podczas wizyty weryfikacyjnej nie ukrywało zawartej z tym chińskim przedsiębiorstwem umowy w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki. W odniesieniu do dochodzenia organów celnych jednego z państw członkowskich przedsiębiorstwo stwierdziło, że w efekcie wszystkie towary zostały dopuszczone jako moduły malezyjskiego pochodzenia. Stwierdziło ono również, że data jego założenia i fakt, że sprzedawało ono towary spółce w Stanach Zjednoczonych, która jest powiązana z chińskim przedsiębiorstwem, nie są argumentami przekonującymi, na podstawie których można odmówić zwolnienia. Malezyjskie przedsiębiorstwo złożyło wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyło się w dniu 12 stycznia 2016 r. Przed rozpoczęciem przesłuchania ujawniono przedsiębiorstwu opublikowany w internecie film wideo; podczas przesłuchania przedsiębiorstwo potwierdziło jego prawdziwość.
- (97) Dodatkowe wyjaśnienia złożone przez przedsiębiorstwo nie spowodowały, jako takie, zmiany w przedstawionym powyżej wniosku. Przyczyny wyszczególniono poniżej.
- (98) Elementy wymienione w motywie 93 powyżej nie są jedynie przypuszczeniami i domniemaniami, lecz faktami, które – jako takie – nie zostały przez przedsiębiorstwo zakwestionowane. Fakty te zostały przedstawione przedsiębiorstwu w piśmie na podstawie art. 28, przesłanym dnia 3 grudnia 2015 r., w którym poproszono przedsiębiorstwo o przedstawienie uwag. Następnie w dniu 22 grudnia 2015 r. ujawniono przedsiębiorstwu ustalenia, po raz kolejny prosząc o przedstawienie uwag. W pełni uszanowano zatem prawo przedsiębiorstwa do obrony. Faktem pozostaje, że podczas wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo próbowało co najmniej zminimalizować, jeżeli nie ukryć, swoje powiązania handlowe, w tym istnienie umowy w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki zawartej z chińskim przedsiębiorstwem. W rzeczywistości przedsiębiorstwo malezyjskie nawiązało podczas weryfikacji na miejscu do wykorzystania marki chińskiego przedsiębiorstwa, jednak wyraźnie wspomniało o „czasie określonym”. Na miejscu nie okazano umowy o korzystanie z marki ani też nie ujawniono, że została ona przedłużona na kolejne cztery lata. Podczas wizyty weryfikacyjnej nie wyjaśniono szczegółowo ani nie przybliżono Komisji żadnego z elementów, o których mowa powyżej w motywie 93, a które wskazują na silne powiązania handlowe między dwoma przedmiotowymi przedsiębiorstwami. Przedsiębiorstwo nie zakwestionowało jednak także prawdziwości tych elementów.
- (99) Artykuł 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że aby uzyskać zwolnienie, producent eksportujący musi wykazać, że nie jest związany z żadnym z producentów objętych środkiem oraz że nie bierze udziału w praktyce obchodzenia środków.
- (100) W odniesieniu do pierwszego kryterium (brak powiązania z producentem objętym środkiem) producent eksportujący usiłował zminimalizować, jeżeli nie ukryć, swoje liczne powiązania z chińskim producentem eksportującym, co przedstawiono w motywie 93. Ciężar dowodu odnośnie do braku takiego powiązania spoczywa jednak na producencie eksportującym. Ze względu na brak współpracy w tej kwestii oraz brak możliwości zweryfikowania wszystkich nowych informacji przekazanych w odpowiedzi na ujawnienie Komisja musiała oprzeć się na dostępnych faktach, aby ocenić, czy producent eksportujący zdołał podważyć wrażenie *prima facie*, że jest powiązany z chińskim przedsiębiorstwem. Zdaniem Komisji producent eksportujący nie zdołał tego podważyć, jako że istnieją liczne elementy wskazujące na ścisłe powiązania chińskiego przedsiębiorstwa i producenta eksportującego.
- (101) W każdym przypadku, nawet jeżeli spełnione zostałyby pierwsze kryterium, co nie ma miejsca w tym przypadku, Komisja jest zdania, że nie zostało spełnione drugie kryterium. Producent eksportujący brał udział w obchodzeniu środków, na dwa różne sposoby, z których każdy jest sam w sobie wystarczający do odrzucenia wniosku o zwolnienie. Ważną wskazówką uczestnictwa w praktykach polegających na obchodzeniu środków, wspólną dla obu sposobów i bezsporną, jest fakt, że producent eksportujący rozpoczął działalność po wprowadzeniu pierwotnych środków.

- (102) Po pierwsze, oświadczenie przedsiębiorstwa, jakoby wszystkie towary wymienione w motywie 96 zostały dopuszczone jako moduły malezyjskiego pochodzenia, jest niezgodne ze stanem faktycznym. Organy celne państwa członkowskiego udostępniły Komisji informacje, które wskazują, iż przedmiotowe moduły uznaje się za pochodzące z Chin, przy czym oznaczenia z nazwą chińskiego przedsiębiorstwa znajdowały się na paletach z przedmiotowymi modułami. W celu ochrony dochodzenia prowadzonego przez powyższe organy celne powyższa informacja nie mogła zostać ujawniona malezyjskiemu przedsiębiorstwu. Komisja zwróciła jednak uwagę przedsiębiorstwa na istniejącą ewentualność, że rzecznik praw stron w postępowaniach handlowych zweryfikuje prawdziwość informacji, na podstawie art. 12, 13 i 15 swojego zakresu uprawnień.
- (103) Informacja przekazana przez organy celne stanowi dowód przeładunku dokonanego przez producenta eksportującego, a zatem dowód na to, że producent eksportujący bierze udział w praktykach związanych z obchodzeniem środków.
- (104) Po drugie, z chińskim przedsiębiorstwem zawarto umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki i przedłużono ją w momencie, w którym chiński producent eksportujący dokonywał wywozu do Unii na warunkach określonych w zobowiązaniu. Zobowiązanie to zakazuje, między innymi, sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego w kraju trzecim, jako że uniemożliwiłoby lub uczyniłoby co najmniej niewykonalnym nadzór nad przedsiębiorstwem, zwłaszcza nad jego postanowieniami dotyczącymi sprzedaży uzupełniającej (ang. *cross-selling*). Warunki nieopatrzonej klauzulą poufności wersji zobowiązania były w branży dobrze znane, a służby Komisji udostępniały je na żądanie. Ponadto, ze względu na bliskie powiązania handlowe z chińskim producentem, również producent eksportujący miał do nich dostęp. Zawierając umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki, producent eksportujący dokonał obejścia warunków zobowiązania, a tym samym wziął udział w praktykach związanych z obchodzeniem środków. Podczas przesłuchania w dniu 12 stycznia 2016 r. malezyjskie przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie dostarczyło ani fałszywych, ani wprowadzających w błąd informacji oraz że jest faktycznym malezyjskim producentem modułów słonecznych. W odniesieniu do dowodów otrzymanych od krajowych organów celnych, które nie mogły być ujawnione malezyjskiemu przedsiębiorstwu ze względów przytoczonych powyżej, przedsiębiorstwo zwróciło się do rzecznika praw stron o zweryfikowanie ich prawdziwości. Rzecznik praw stron w postępowaniach handlowych poinformował przedsiębiorstwo, że zweryfikował prawdziwość informacji otrzymanych od krajowych organów celnych oraz że na tej podstawie krajowe organy celne uznały, iż znaczna część modułów wchodzących w skład przedmiotowej wysyłki była pochodzenia chińskiego.
- (105) W związku z tym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa oparto na dostępnych faktach.
- (106) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 93–105 powyżej, dotyczących stwierdzenia ścisłych powiązań malezyjskiego przedsiębiorstwa z chińskim przedsiębiorstwem, zaangażowania w przeładunek oraz naruszenie zobowiązania (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (107) Jedno przedsiębiorstwo na Tajwanie nie ujawniło w stosownym czasie szczegółowych informacji o komercjalizacji ogniw pochodzących z powiązanego przedsiębiorstwa w Chinach, które zostało przedstawione jako odpowiedzialne za cięcie płytek, o danych dotyczących przywozu, o przestrzeganiu obowiązujących na Tajwanie ograniczeń oraz o dokładnym przepływie zakupów. Dalsze wyjaśnienia złożone przez to przedsiębiorstwo, w następstwie pisma na podstawie art. 28 ust. 1, okazały się jednak wystarczające do przyznania temu przedsiębiorstwu zwolnienia; dostarczyło ono bowiem wymaganych informacji, które Komisja zdołała zweryfikować.
- (108) Uznano, że pozostałych pięć malezyjskich i 21 tajwańskich producentów eksportujących, w tym przedsiębiorstwo, o którym mowa w motywie 107, nie bierze udziału w praktykach polegających na obchodzeniu środka i że w związku z tym można przyznać im zwolnienie na produkowane moduły i ogniwa, zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (109) W szczególności znaczna większość tych przedsiębiorstw powstała przed wprowadzeniem środków wobec ChRL. W oparciu o ich odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu skontrolowano zakłady produkcyjne tych przedsiębiorstw. Weryfikacja, statystyki dotyczące produkcji i mocy produkcyjnych, koszty produkcji, zakup surowców, półproduktów i produktów gotowych oraz sprzedaż eksportowa do Unii potwierdziły, że przedsiębiorstwa te były rzeczywistymi producentami, w przypadku których nie stwierdzono praktyk polegających na obchodzeniu środków.
- (110) Od innych producentów, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie eksportowali produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem i którzy zamierzają złożyć wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła wyrównawczego zgodnie z art. 20 i art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, będzie wymagane wypełnienie formularza dotyczącego zwolnienia w celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy takie zwolnienie może zostać przyznane.

- (111) Po ujawnieniu ustaleń do Komisji zgłosiło się kilka przedsiębiorstw, które z zadowoleniem przyjęły jej decyzję o zastosowaniu wobec nich zwolnienia. Przedsiębiorstwa te wskazały jednak również na fakt, że w branży paneli słonecznych powszechne są porozumienia (często zwane porozumieniami producenta oryginalnego sprzętu) zawierane między różnymi przedsiębiorstwami, w oparciu o które producenci ogniw/modułów (często zwani właścicielami marek) dokonują czasami wysyłki części ogniw do innych producentów (często zwanych producentami oryginalnego sprzętu), którzy dokonują montażu modułów. Przedsiębiorstwa te zwróciły się o wyjaśnienie, czy w dalszym ciągu będą mogły korzystać ze zwolnienia po nawiązaniu takiego porozumienia. Komisja potwierdza, że takie uzgodnienia, które bardziej prawidłowo nazywane są porozumieniami w sprawie podwykonawstwa, obowiązują w branży paneli słonecznych i wchodzą w zakres przyznanego rozszerzenia. W przypadku takich porozumień dostawcy i pochodzenie surowców są kontrolowane przez właściciela marki; podwykonawca stosuje projekt modelu, dostarczony przez właściciela marki; ten drugi nadzoruje również proces produkcji. Jak jednak określono w art. 1 ust. 2, również w takich przypadkach ogniwa muszą być wytwarzane przez przedsiębiorstwa, którym przyznano zwolnienie.
- (112) Jeżeli zwolnienie zostanie przyznane, obowiązujące rozszerzone środki powinny zostać odpowiednio zmienione. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane w celu zapewnienia zgodności z warunkami, które są z nimi związane.
- (113) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie środków szczególnych w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na wymogu przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 2. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu wyrównawczemu.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (114) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone. Żaden z przedstawionych argumentów nie doprowadził do zmiany ostatecznych ustaleń.
- (115) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło wyrównawcze mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, nałożone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i z Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i z Tajwanu, objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 and ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33), z wyjątkiem produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	AUO – SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tajwan	ANJI Technology Co., Ltd.	C058
	AU Optonics Corporation	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd.	C080
	Gintech Energy Corporation	C081
	Gintung Energy Corporation	C082
	Inventec Energy Corporation	C083
	Inventec Solar Energy Corporation	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd.	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd.	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd.	C094
	TSEC Corporation	C095
Win Win Precision Technology Co., Ltd.	C096	

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, wystawionej przez producenta lub wysyłającego, na której znajduje się oświadczenie z datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, wraz z podaniem nazwiska i funkcji. W przypadku ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie powinno mieć następującą treść:

„Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (ilość) ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo); Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

W przypadku modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie powinno mieć następującą treść:

„Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (ilość) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych

(i) przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo); LUB

(ii) przez stronę trzecią, z którą zawarto umowę podwykonawstwa (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo)

(proszę odpowiednio usunąć jedną z dwóch powyższych opcji)

z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) [prosimy uzupełnić, jeżeli dane państwo jest objęte obowiązującymi środkami pierwotnymi lub środkami przeciwdziałającymi obejściu] w (dane państwo).

Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub w podanym powyżej oświadczeniu nie ujęto jednego lub obydwóch dodatkowych kodów TARIC, zastosowanie ma stawka celna obowiązująca w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” i wymagane jest podanie w deklaracji celnej dodatkowego kodu TARIC B999.

3. Cło rozszerzone w ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/832 oraz art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 597/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków wyrównawczych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 3

Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/832.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/185**z dnia 11 lutego 2016 r.**

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (UE) nr 1238/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Na mocy rozporządzenia (UE) nr 1238/2013 („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 53,4 % na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw niż te wymienione w art. 1 ust. 2 oraz w załączniku 1 do tego rozporządzenia. Środki te będą zwane dalej „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wszczęcie dochodzenia na wniosek

- (2) W dniu 15 kwietnia 2015 r. unijny producent modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego złożył wniosek wskazujący, że środki antydumpingowe i wyrównawcze wprowadzone względem przywozu modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z ChRL są obchodzone za pośrednictwem Malezji i Tajwanu.
- (3) We wniosku przedstawiono dowody *prima facie* potwierdzające, że w następstwie wprowadzenia obowiązujących środków nastąpiła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z ChRL i Malezji i Tajwanu do Unii, której przyczyną wydaje się wprowadzenie obowiązujących środków. Rzekomo nie było innej wystarczającej racjonalnej przyczyny ani uzasadnienia tej zmiany niż wprowadzenie obowiązujących środków.
- (4) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Malezji i Tajwanu nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.
- (5) Istnieją również dowody *prima facie* na to, że moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu i ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, wysyłane z Malezji i Tajwanu, są przywożone po cenach dumpingowych w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej dla produktu podobnego w trakcie dochodzenia pierwotnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

- (6) Ustalwszy, po poinformowaniu państw członkowskich, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* pozwalające na wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/833 ⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”). Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja, w drodze rozporządzenia wszczynającego, nakazała również organom celnym rejestrowanie przywozu modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, wysyłanego z Malesji i Tajwanu. Podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyło się dnia 1 października 2015 r., omówiono wnioski o zaprzestanie rejestrowania ogniw słonecznych z Tajwanu, który został złożony przez wnioskodawcę w dniu 13 lipca 2015 r. Wniosek został odrzucony.

1.3. Dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, Malesji i Tajwanu, producentów eksportujących i przedsiębiorstwa handlowe w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przedstawicieli przemysłu unijnego. Do producentów/eksporterów w ChRL, Malesji i na Tajwanie, którzy są znani Komisji lub którzy zgłosili się w terminie określonym w motywie 15 rozporządzenia wszczynającego, rozesłano kwestionariusze. Kwestionariusze wysłano również do importerów w Unii. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym.
- (8) Zgłosiło się czternaście przedsiębiorstw z Malesji; 29 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw z Tajwanu; dziewięć przedsiębiorstw z ChRL; 25 przedsiębiorstw z Unii, w tym reprezentujących przemysł unijny, niepowiązanych importerów i instalatorów oraz pięć stowarzyszeń użytkowników.
- (9) Zgłosiło się czternaście przedsiębiorstw z Malesji, z których dziewięć złożyło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wnioskowało o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo *Malaysian Solar Resources* przesłało odpowiedź, która była niepełna, w związku z czym Komisja nie mogła jej stosownie rozpatrzyć. Komisja odrzuciła zatem ten wniosek. Pięć przedsiębiorstw z Malesji: *W&K Solar (M) Sdn. Bhd.*, *Solexel (M) Sdn. Bhd.*, *Solartif Sdn Bhd*, *Jinko Solar Technology Sdn. Bhd.* and *PV Hi Tech Solar Sdn. Bhd.* poinformowało Komisję, że nie sprzedają do Unii produktu objętego dochodzeniem i nie zamierzają wypełnić kwestionariusza. Niektóre z tych przedsiębiorstw znajdowało się w fazie rozruchu.
- (10) Zgłosiło się dwadzieścia osiem przedsiębiorstw z Tajwanu. Przedsiębiorstwo *SunEdge Technology* poinformowało Komisję, że nie sprzedaje do Unii produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym jego wniosek stał się bezpodstawny i został odrzucony. Przedsiębiorstwo *Mosel Vitelic Inc.* poinformowało Komisję, że zaprzestało produkcji w czerwcu 2015 r.; w związku z tym nie występuje już o zwolnienie. Pozostałych 26 przedsiębiorstw przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i złożyło wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Trzy przedsiębiorstwa: *iSolar Energy Technology Co. Ltd*, *IST Energy Co. Ltd* oraz *DS Technology Co. Ltd* powiadomiły w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że nie posiadają swojej własnej produkcji. W związku z tym Komisja uznała, że przedsiębiorstwa te nie spełniają warunków kwalifikujących do objęcia zwolnieniem i odrzuciła ich wnioski. W przedsiębiorstwach, które uznano za niespełniające warunków kwalifikujących do objęcia zwolnieniem lub których wnioski odrzucono, nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie 23 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw.
- (11) Kwestionariusza nie złożył żaden unijny importer niepowiązany. Trzech chińskich producentów eksportujących, niepowiązanych z producentami tajwańskimi lub malezyjskimi, przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu; odpowiedzi przesłało również trzech powiązanych chińskich producentów eksportujących. Ponadto Komisja otrzymała 14 odpowiedzi od zainteresowanych stron.
- (12) Poniżej podano nazwy grup przedsiębiorstw z Malesji i Tajwanu, które przesłały pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, i na terenie których przeprowadzono następnie wizyty weryfikacyjne.

Producenci eksportujący w Malesji:

— AUO – SunPower Sdn. Bhd.

— Eco Future Manufacturer Industry (M) Sdn. Bhd.

— Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd. (*Flextronics jest podproducentem, a zatem Komisja poddała weryfikacji również producenta oryginalnego sprzętu – przedsiębiorstwo SunEdison Products Singapore Pte Ltd*)

⁽¹⁾ Dz.U. L 132 z 29.5.2015, s. 60.

- Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.
- Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.
- Promelight Technology (Malaysia) Sdn. Bhd.
- Sun M Energy Sdn. Bhd.
- TS Solartech Sdn. Bhd.

Producenci eksportujący na Tajwanie:

- AblyTek Co., Ltd.
- ANJI Technology Co., Ltd.
- AU Optronics Corporation
- Big Sun Energy Technology Inc.
- EEPV Corp.
- E-TON Solar Tech. Co., Ltd. (*weryfikacja tego przedsiębiorstwa objęła również przedsiębiorstwo Gloria Solar*)
- Gintech Energy Corporation
- Gintung Energy Corporation
- Inventec Energy Corporation
- Inventec Solar Energy Corporation
- LOF Solar Corp.
- Ming Hwei Energy Co., Ltd.
- Motech Industries, Inc.
- Neo Solar Power Corporation
- Perfect Source Technology Corp.
- Ritek Corporation
- Sino-American Silicon Products Inc.
- Solartech Energy Corp.
- Sunengine Corporation Ltd.
- Topcell Solar International Co., Ltd.
- TSEC Corporation
- Universal Hardware Corporation
- Win Win Precision Technology Co., Ltd.

1.4. Okres objęty dochodzeniem

- (13) Okres objęty dochodzeniem trwał od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 marca 2015 r. („OD”). Dane za OD zgromadzono w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany w strukturze handlu. Za okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. (okres sprawozdawczy lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (14) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między państwami trzecimi a Unią; czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu podobnego; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktu podobnego, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (15) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), objęte obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90, pochodzące lub wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT („produkt objęty postępowaniem”).
- (16) Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
 - cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
 - produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego,
 - moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.
- (17) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam, jak produkt objęty postępowaniem określony w poprzednim motywie, lecz jest on wysyłany z Malezji lub Tajwanu, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Malezji i z Tajwanu.
- (18) W dochodzeniu wykazano, że moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (dalej zwane „ogniwami i modułami słonecznymi”), objęte powyższą definicją, wywożone z Chin do Unii oraz wysyłane z Malezji i Tajwanu do Unii, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Terminy „panele słoneczne” i „moduły słoneczne” są w branży stosowane zamiennie i mają takie samo znaczenie: jest to mianowicie zestaw zespolonych ogniw słonecznych (najczęściej 60 i 72), przeznaczonych do pochłaniania światła słonecznego jako źródła energii na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej. Również pojęcia „słoneczny” i „fotowoltaiczny” są w branży stosowane zamiennie i w odniesieniu do ogniw i modułów słoneczny mają takie samo znaczenie, a mianowicie: „przekształcający energię słoneczną w energię elektryczną”. Moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego są dalej zwane „ogniwami i modułami słonecznymi”.

2.3. Wyniki dochodzenia dotyczącego ChRL

- (20) W Chinach poziom współpracy producentów/eksporterów był niski, ponieważ jedynie sześciu eksporterów/producentów przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym na podstawie informacji przedstawionych przez współpracujące strony nie można było w uzasadniony sposób określić wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL.

- (21) Ze względu na powyższe ustalenia dotyczące eksportu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Unii, Malezji i Tajwanu musiały opierać się również na bazie danych Comext ⁽¹⁾; dane zgłaszane Komisji przez państwa członkowskie w odniesieniu do handlu przywożonymi produktami objętymi dochodzeniem i środkami zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych na podstawie art. 14 ust. 6”); chińskie, malezyjskie i tajwańskie krajowe dane statystyczne oraz informacje przedstawione we wniosku ⁽²⁾.
- (22) Wielkość przywozu zarejestrowana w malezyjskich, tajwańskich i chińskich danych statystycznych objęła większą grupę produktów niż produkt objęty postępowaniem lub produkt objęty dochodzeniem ⁽³⁾. Na podstawie danych zawartych w bazie Comext, zweryfikowanych danych dotyczących chińskich, malezyjskich i tajwańskich producentów ogniw i modułów słonecznych oraz wniosku można jednak ustalić, że znaczną część tej wielkości przywozu reprezentował produkt objęty postępowaniem ⁽⁴⁾. Dane te można było zatem wykorzystać do ustalenia wszelkich zmian w strukturze handlu, można je było również zestawzić z innymi danymi, takimi jak dane dostarczone przez współpracujących producentów eksportujących i importerów.

2.3.1. Zmiana w strukturze handlu między ChRL a Unią Europejską

- (23) W tabeli 1 wykazano wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii od momentu wprowadzenia obowiązujących środków:

Tabela 1

Zmiany w przywozie produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem; jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu 2012 – OS
Przywóz z ChRL	11 119	5 584	3 443	3 801	– 66 %
Udział w łącznym przywozie	71 %	54 %	43 %	46 %	– 35 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext

- (24) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii uległ zdecydowanemu zmniejszeniu o 66 %. Ponieważ spadek przywozu z ChRL był większy niż spadek całkowitego przywozu do Unii, udział chińskiego przywozu zmniejszył się o 35 %.

2.4. Wyniki dochodzenia dotyczące Malezji

2.4.1. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych w Malezji

- (25) Jak stwierdzono w motywie 9, współpracę podjęło ośmiu producentów eksportujących z Malezji, którzy przedstawili pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku trzech współpracujących malezyjskich przedsiębiorstw za uzasadnione uznano zastosowanie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego z powodów wyjaśnionych poniżej w motywie 88 i kolejnych.
- (26) Zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych Comext współpracujący malezyjscy producenci eksportujący stanowili 57 % całkowitego malezyjskiego wywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem w OS.

⁽¹⁾ Comext jest zarządzana przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

⁽²⁾ Zobacz s. 9–16 wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu, jak również załączniki 9 i 10 udostępnione do wglądu.

⁽³⁾ Zobacz przypis 17 we wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu.

⁽⁴⁾ Tamże.

2.4.2. Zmiana struktury handlu w Malezji

Przywóz produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii

- (27) W tabeli 2 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 2

Zmiany w przywozie produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem; jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu 2012 – OS
Przywóz z Malezji	466	495	1 561	1 610	245 %
Udział w łącznym przywozie	3 %	5 %	19 %	19 %	553 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext i wniosek

- (28) Jak wykazano w motywie 24, przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii zmniejszył się, zaś całkowita wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii znacznie wzrosła: o + 245 %. Wzrost ten był szczególnie gwałtowny po wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. W związku z tym, że całkowita wielkość przywozu znacznie spadła ze względu na spadek konsumpcji unijnej, udział przywozu z Malezji w całkowitym przywozie do Unii wzrósł jeszcze bardziej (+ 553 %) w porównaniu ze wzrostem przywozu.
- (29) Zmiana w strukturze handlu między Malezją a Unią w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („moduły”) staje się jeszcze bardziej wyraźna, jeżeli moduły są analizowane w oddzieleniu od ogniw w rodzaju stosowanych w modułach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („ogniwa”).
- (30) Przywóz modułów z Malezji wzrósł pod względem wielkości z 108 MW w 2012 r. do 1 036 MW w OS (+ 860 %). Biorąc pod uwagę spadek całkowitej wartości przywozu, udział w rynku przywozu modułów z Malezji do Unii wzrósł z 1 % w 2012 r. do 17 % w OS (+ 1 793 %).
- (31) Wzrost przywozu ogniw z Malezji był o wiele mniejszy niż w przypadku modułów: z 358 MW w 2012 r. do 573 MW w OS (+ 60 %). Udział w rynku przywozu ogniw z Malezji do Unii wzrósł z 10 % w 2012 r. do 27 % w OS (+ 165 %).
- (32) Powyższe dane wskazują, że od czasu wszczęcia dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzenia obowiązujących środków w 2013 r., przywóz ogniw i modułów solarnych z Malezji do pewnego stopnia zastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii.

Wywóz z Chin do Malezji

- (33) W celu ustalenia tendencji przepływów handlowych ogniw i modułów słonecznych z Chin do Malezji skorzystano z malezyjskich i chińskich danych statystycznych oraz danych z wniosku ⁽¹⁾. Chińskie i malezyjskie dane statystyczne są dostępne jedynie na wyższym poziomie grupy produktów niż produkt objęty postępowaniem ⁽²⁾. Na podstawie danych zawartych w bazie Comext, zweryfikowanych danych dotyczących chińskich i malezyjskich producentów ogniw i modułów słonecznych oraz wniosku, ustalono jednak, że znaczna część

⁽¹⁾ Zobacz s. 9–14 wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu, jak również załączniki 9 i 10 udostępnione do wglądu.

⁽²⁾ Zobacz przypis 17 we wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., wersja udostępniona do wglądu.

dotyczyła produktu objętego postępowaniem, a zatem dane te mogły zostać uwzględnione ⁽¹⁾. Między wielkością wywozu wykazaną w chińskich danych statystycznych a wielkością przywozu wykazaną w malezyjskich danych statystycznych występuje różnica, jako że odpowiednie kody celne w tych dwóch krajach mają różny zakres ⁽¹⁾. Sprawozdanie zawierające dane dotyczące przywozu do Malezji wykazuje wprawdzie znacznie wyższe wartości niż chińskie dane dotyczące wywozu, jednak oba zestawy danych wykazują taką samą wzrostową tendencję wywozu z Chin do Malezji. W związku z tym, że dane dotyczące przywozu do Malezji wykazują znacznie wyższą wartość niż chińskie dane dotyczące wywozu, na potrzeby analizy wykorzystano te ostatnie – jako bardziej zachowawcze.

- (34) Istnieją dowody na to, że część przywozu chińskiego produktu z Chin do Malezji została błędnie lub nieuczciwie zadeklarowana jako inny produkt. Na przykład przywóz zespolonych modułów słonecznych był zgłaszany jako przywóz szkła solarne lub ogniw, podczas gdy powinien być on zgłaszany jako przywóz modułów, jak wyjaśniono w motywie 62. Dlatego właśnie chińskie dane statystyczne dotyczące wywozu przedstawione w tabeli 3 najprawdopodobniej zawierają zaniżone wartości przywozu modułów i mogą zawierać nieznacznie zawyżone wartości przywozu ogniw.

Tabela 3

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji, zgodnie z chińskimi danymi statystycznymi, jednostka: megawat (MW)

ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Ogniwa	6	25	43	53
Moduły	15	127	168	130
Ogółem	21	152	211	183
Wskaźnik ogniw	100	417	717	883
Wskaźnik modułów	100	847	1 120	867
Wskaźnik ogółem	100	724	1 005	871

Źródło: wniosek, Global Trade Information Services.

Tabela 4

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji, zgodnie z malezyjskimi danymi statystycznymi, jednostka: megawat (MW)

Przywóz z ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Ogniwa	137	313	339	405
Moduły	27	65	379	290
Ogółem	164	378	718	695

⁽¹⁾ Tamże.

Przywóz z ChRL do Malezji	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Wskaźnik ogniw	100	228	247	296
Wskaźnik modułów	100	240	1 397	1 067
Wskaźnik ogółem	100	230	437	423

Źródło: Wniosek, *Global Trade Information Services*.

- (35) Według chińskich danych dotyczących wywozu przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji wzrósł o ponad 800 %, zaś według malezyjskich danych – o ponad 400 %.
- (36) W tabeli 5 przedstawiono rozwój konsumpcji krajowej w Malezji w okresie sprawozdawczym. Jak pokazano w tabeli 5, konsumpcja modułów na krajowym rynku Malezji była znacznie niższa od poziomu wywozu z ChRL po tym, jak w 2013 r. wprowadzono obowiązujące środki. W związku z tym rozwój konsumpcji krajowej nie uzasadnia takiego wzrostu przywozu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Malezji.

Tabela 5

Rozwój konsumpcji krajowej modułów słonecznych w Malezji latach 2012, 2013 i 2014, jednostka: megawat (MW)

Malezja	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)
Konsumpcja krajowa modułów	32	107	87	88
Wskaźnik	100	338	275	279

Źródło: wniosek.

Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu w Malezji

- (37) W toku dochodzenia znaleziono dowody na spadek przywozu ogniw i modułów słonecznych z ChRL do Unii i równoległy wzrost wywozu tego produktu z ChRL do Malezji oraz wywozu z Malezji do Unii, co nastąpiło po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. Wspomniane zmiany w przepływach handlowych stanowią zmianę struktury handlu między wymienionymi wyżej państwami, z jednej strony, a Unią, z drugiej strony.

2.4.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków w Malezji

- (38) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Takie praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

Przeładunek

- (39) Jak wskazują dane Comext, przywóz produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii stanowił więcej niż 46 % całkowitego przywozu z Malezji w okresie sprawozdawczym.
- (40) Współpraca w odniesieniu do ogniw wyniosła 100 %, a producenci ogniw, którzy współpracowali w dochodzeniu, zostali uznani za rzeczywistych producentów.

- (41) Przywóz modułów przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 71 % całkowitego przywozu modułów z Malezji w tym samym okresie. Moduły są produktem końcowym, mogą być zatem przywożone do Malezji jedynie na potrzeby konsumpcji krajowej lub przeładunku. Wysoki poziom przywozu modułów z ChRL, który przekracza konsumpcję krajową (co wykazano w motywie 36), a także znaczny odsetek niewspółpracujących przedsiębiorstw malezyjskich, wskazują, że znaczna część modułów wysyłanych z ChRL musiała być przeładowywana w Malezji i wysyłana do Unii.
- (42) Dodatkowo, jak szczegółowo opisano poniżej, w motywach 88 i kolejnych, ustalono, że niektórzy współpracujący producenci malezyjscy przekazali informacje wprowadzające w błąd, szczególnie w odniesieniu do powiązań z chińskimi przedsiębiorstwami, przywozu wyrobów gotowych z Chin i pochodzenia wywożonych produktów objętych dochodzeniem do Unii. Ustalono, że niektórzy z nich wywożą moduły słoneczne z krzemu krystalicznego pochodzenia chińskiego do Unii, z kolei inne przedsiębiorstwa niezgodnie z prawdą deklarowały szkło solarne jako główny komponent i fałszowały faktury.
- (43) Ponadto w 2014 r. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) wszczął dochodzenie w sprawie domniemanego przeładunku ogniw i modułów słonecznych w Malezji. Dochodzenie to jest nadal w toku.
- (44) W świetle powyższych rozważań potwierdza się istnienie przeładunku produktu objętego dochodzeniem w Malezji.

2.5. Wyniki dochodzenia dotyczące Tajwanu

2.5.1. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych na Tajwanie

- (45) Jak stwierdzono w motywie 10, współpracowały 23 przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw z Tajwanu, które przekazały kompletne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (46) Zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych Comext, współpracujący tajwańscy producenci eksportujący stanowili 63,3 % całkowitego tajwańskiego wywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem w OS.

2.5.2. Zmiana struktury handlu

Przywóz produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii

- (47) W tabeli 6 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 6

Zmiany w przywozie produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii w okresie objętym dochodzeniem; megawat (MW)

	2012	2013	2014	Okres sprawozdawczy (OS)	Stopa wzrostu w 2012 r. – OS
Przywóz z Tajwanu	1 375	1 557	1 752	1 793	30 %
Udział w łącznym przywozie	9 %	15 %	22 %	22 %	147 %
Przywóz ogółem	15 740	10 300	8 067	8 325	– 47 %

Źródło: Comext

- (48) Jak przedstawiono w motywie 24, przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii znacznie spadł po wprowadzeniu obowiązujących środków w grudniu 2013 r. Z drugiej strony, w tym samym okresie znacznie wzrosła wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii (wzrost o + 30 %). Całkowita wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii spadła, jednak udział w rynku przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu do Unii wzrósł z 9 % w 2012 r. do 22 % w OS (wzrost o + 147 %).
- (49) Powyższe dane wskazują, że od czasu wszczęcia dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzenia obowiązujących środków w 2013 r. przywóz ogniw i modułów solarnych z Tajwanu do pewnego stopnia zastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii.

Wywóz z Chin do Tajwanu

- (50) Władze tajwańskie przedstawiły dane statystyczne dotyczące przywozu i wywozu ogniw i modułów solarnych ze stref wolnego handlu lub składów wolnocłowych (dalej zwanych „SWH”). Na Tajwanie obowiązuje zakaz przywozu ogniw i modułów solarnych z ChRL. Z tego powodu chińskie ogniwa i moduły solarne oraz inne kluczowe komponenty mogą zostać przywiezione jedynie do SWH, a następnie ponownie wywiezione lub wykorzystane jako surowiec w innym produkcie przeznaczonym do ponownego wywozu. Komisja zauważa, że niemal cały przywóz ogniw i modułów do SWH pochodził z Chin. Dostarczone dane dotyczyły z lat 2012, 2013 i 2014. Okres sprawozdawczy obejmuje trzy kwartały roku 2014 oraz jeden kwartał roku 2015, a zatem mało prawdopodobne jest, aby tendencja ta była znacząco odmienna w okresie między rokiem 2014 r. a OS.
- (51) W tabeli 7 przedstawiono wartość przywozu ogniw i modułów solarnych z ChRL do tajwańskich stref wolnego handlu oraz składów wolnocłowych w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 7

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do tajwańskich SWH, jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014
Przywóz z ChRL do tajwańskich SWH	0	49	284
Wskaźnik	100	243 150	1 421 000

Źródło: Biuro Handlu Zagranicznego (BOFT).

- (52) W tabeli 8 przedstawiono wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 8

Przywóz ogniw i modułów słonecznych z ChRL do tajwańskich SWH, jednostka: megawat (MW)

	2012	2013	2014
Przywóz z SWH na Tajwanie do Unii	2	48	223
Wskaźnik	100	242 300	1 112 750

Źródło: Biuro Handlu Zagranicznego (BOFT).

- (53) W tabeli 7 wykazano znaczny wzrost przywozu ogniw i modułów słonecznych do Tajwanu w okresie po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. oraz wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. W tabeli 8 wyraźnie wykazano, że większość chińskiego produktu objętego postępowaniem była wywożona ponownie do Unii
- (54) Zmiana struktury handlu między Tajwanem a ChRL nabiera jeszcze większego znaczenia w odniesieniu do modułów, gdy są one analizowane w oddzieleniu od ogniw.
- (55) Przywóz modułów z ChRL do tajwańskich SWH wzrosła z około 0 MW w 2012 r. do 213 MW w 2014 r. Niemal cały przywóz do SWH pochodził z Chin. Z przywiezionych 213 MW aż 202 MW wywieziono do UE. W związku z tym, jak wskazują dane Comext, wywóz modułów pochodzenia chińskiego z tajwańskich SWH wynosił w 2014 r. co najmniej 24 % całkowitego tajwańskiego wywozu modułów do UE.
- (56) Przywóz ogniw z Chin do tajwańskich SWH wzrósł z około 0 MW w 2012 r. do 71 MW w 2014 r. 20 MW zgłoszono jako wywiezione do UE. W związku z tym, jak wskazują dane Comext, wywóz ogniw pochodzenia chińskiego z tajwańskich SWH wynosił w 2014 r. co najmniej 2 % całkowitego tajwańskiego wywozu ogniw do UE.
- (57) Ponieważ chiński produkt objęty postępowaniem nie może być sprzedawany na Tajwanie, nie ma innego uzasadnienia wywozu tego produktu z Chin do Tajwanu niż chęć przeładowania lub montażu/wykończenia na potrzeby ponownego wywozu poza Tajwan głównych komponentów pochodzących z Chin.

Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu na Tajwanie

- (58) Spadek chińskiego wywozu ogniw i modułów słonecznych oraz równoległy wzrost wywozu z ChRL na Tajwan i wywóz z Tajwanu do Unii w okresie po wszczęciu dochodzenia pierwotnego w 2012 r. i wprowadzeniu obowiązujących środków w 2013 r. stanowią zmianę struktury handlu między wymienionymi wyżej państwami, z jednej strony, a Unią, z drugiej strony.

2.5.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków na Tajwanie

- (59) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

Przeładunek

- (60) Jak wskazują dane Comext, przywóz produktu objętego dochodzeniem stanowił więcej niż 38 % całkowitego przywozu z Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz do Unii ogniw przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 11 % całkowitego przywozu ogniw z Tajwanu w tym samym okresie. Jak wskazują dane Comext, przywóz do Unii modułów przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące stanowił 64 % całkowitego tajwańskiego przywozu modułów.
- (61) Wszystkich producentów ogniw, którzy współpracowali w dochodzeniu, uznano za producentów rzeczywistych. Jednocześnie, jak wskazano w motywie 56, wywóz ogniw chińskiego pochodzenia z tajwańskich SWH do Unii stanowił jedynie 2 % tajwańskiego przywozu ogniw do Unii, jak podaje Comext w 2014 r.
- (62) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 85, ustalono, że niektóre przedsiębiorstwa na Tajwanie importowały zespolone moduły słoneczne (zwane także laminowanymi panelami słonecznymi) do swoich składów celnych i przynajmniej niektóre z tych laminowanych paneli słonecznych zgłaszano jako ogniwa słoneczne. Zespolony moduł słoneczny jest produktem prawie gotowym, liczącym 60 lub 72 ogniw. W celu przekształcenia modułu zespolonego w moduł słoneczny przeprowadzić trzeba jedynie bardzo podstawową czynność montażową, należy np. dołączyć do niego ramę aluminiową i dodać skrzynkę przyłączeniową. Z tego powodu zespolone moduły

słoneczne należy zgłaszać jako moduły słoneczne. Oznacza to, że przynajmniej część chińskich ogniw przywożonych do tajwańskich stref wolnego handlu lub składów celnych była w rzeczywistości zespolonymi modułami słonecznymi i powinna być zostać zgłoszona jako moduły.

- (63) Jak wspomniano w motywie 55, wywóz modułów, których pierwotnym miejscem pochodzenia były Chiny, z tajwańskich SWH stanowił co najmniej 24 % tajwańskiego przywozu modułów do UE. Moduły są produktem końcowym, a chińskie moduły nie mogą być na Tajwanie sprzedawane; w związku z tym jedynym prawdopodobnym celem ich przywozu na Tajwan musiał być przeładunek. Komisja stwierdza zatem, że znaczna część modułów wysyłanych z ChRL musiała być przeładowywana na Tajwanie i wysyłana do Unii.
- (64) Ponadto, w 2014 r. OLAF wszczął dochodzenie w sprawie domniemanego przeładunku ogniw i modułów słonecznych na Tajwanie. Dochodzenie to jest nadal w toku.
- (65) Jednocześnie również władze tajwańskie przeprowadziły dochodzenie w sprawie domniemanych praktyk związanych z obchodzeniem środków i stwierdziły, że kilka przedsiębiorstw, głównie przedsiębiorstw handlowych, dopuściło się oszustwa poprzez fałszowanie informacji dotyczących pochodzenia modułów słonecznych.
- (66) W świetle powyższych rozważań potwierdza się fakt przeładunku produktu objętego dochodzeniem na Tajwanie.

2.6. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antidumpingowego

- (67) W trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne racjonalne przyczyny ani ekonomiczne uzasadnienie operacji przeładunku inne niż unikanie obowiązujących środków wprowadzonych w odniesieniu do ogniw i modułów słonecznych pochodzących z ChRL. Nie znaleziono żadnych innych elementów niż opłaty celne, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeładunku lub przywozu i ponownego wywozu ogniw lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z ChRL do Malezji i Tajwanu, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku.

2.7. Dowód na istnienie dumpingu

- (68) Wreszcie, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej uprzednio w dochodzeniu pierwotnym dotyczącym produktów podobnych.
- (69) W rozporządzeniu pierwotnym wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących w Indiach, które w ramach tamtego dochodzenia uznano za odpowiednie państwo analogiczne w odniesieniu do ChRL. Uznano za właściwe zastosowanie normalnej wartości uprzednio ustalonej zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Znaczną część malezyjskiego i tajwańskiego wywozu realizowali niewspółpracujący eksporterzy lub współpracujący eksporterzy, którzy przekazali informacje wprowadzające w błąd. Z tego powodu na potrzeby ustalenia cen eksportowych obowiązujących w przypadku wywozu z Malezji i Tajwanu zdecydowano oprzeć się na średniej cenie eksportowej ogniw i modułów słonecznych w OS, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6 i bazą Comext.
- (71) Zgodnie z art. 2 ust. 11 oraz art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna ustalona w dochodzeniu pierwotnym została porównana ze średnimi ważonymi cenami wywozu w OS obejmującym to dochodzenie, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6 i bazą Comext.
- (72) Średnie tajwańskie i malezyjskie ceny eksportowe ogniw i modułów słonecznych w OS były o wiele niższe od wartości normalnej, ustalonej w dochodzeniu pierwotnym; wskazuje to na występowanie znacznego dumpingu.

2.8. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (73) Na potrzeby oceny, czy przywożone produkty osłabiły – pod względem ilości i cen – skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych względem przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z ChRL, wykorzystano zweryfikowane dane od współpracujących producentów eksportujących, dane z bazy Comext oraz bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6, uznając je za najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące. Ustalone w ten sposób ceny porównano z poziomem usuwającym szkodę ustalonym w odniesieniu do producentów unijnych w motywie 415 rozporządzenia pierwotnego.
- (74) Wzrost przywozu z Malezji i Tajwanu uznano za znaczny w ujęciu ilościowym. Szacowana konsumpcja w Unii w OS daje podobne wskazanie, jeśli chodzi o znaczenie tego przywozu. Jeśli chodzi o udział w rynku, przywóz modułów do Unii realizowany przez niewspółpracujące malezyjskie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa, w przypadku których stwierdzono obchodzenie środków, stanowi 9 % unijnej konsumpcji modułów. Przywóz modułów do Unii realizowany przez niewspółpracujące tajwańskie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa, w przypadku których stwierdzono obchodzenie środków, stanowi 7 % unijnej konsumpcji modułów. Ogniw przywożone do Unii przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące z Tajwanu stanowią 3 % konsumpcji UE.
- (75) Porównanie poziomu usuwającego szkodę określonego w rozporządzeniu pierwotnym oraz średniej ważonej ceny eksportowej wykazało znaczne zniżanie cen.
- (76) W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

3. ŚRODKI

- (77) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzących z ChRL, było obchodzone przez przeladunek w Malezji i na Tajwanie.
- (78) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Malezji i z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji i z Tajwanu.
- (79) Rozszerzeniem należy objąć środki ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1238/2013 wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, czyli ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 53,4 % stosowane do ceny netto na granicy Unii przed oceniem.
- (80) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wwożonych do Unii objętych rejestracją wymaganą rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od tego zarejestrowanego przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz komponentów głównych wysyłanych z Malezji i z Tajwanu.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (81) Zgłosiło się czternaście przedsiębiorstw z Malezji, z których dziewięć złożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wnioskowało o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jedno przedsiębiorstwo udzieliło zdecydowanie niepełnej odpowiedzi i nie odpowiedziało w terminie na pismo w sprawie jej uzupełnienia, a zatem Komisja odrzuciła jego wniosek. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie ośmiu przedsiębiorstw.
- (82) Zgłosiło się 28 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw na Tajwanie, z których jedno poinformowało Komisję, że zaprzestało działalności. Jedno przedsiębiorstwo poinformowało Komisję, że nie prowadzi sprzedaży do Unii, i w związku z tym nie kwalifikowało się do zwolnienia. Pozostałych 26 przedsiębiorstw przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i złożyło wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych

środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywie 10 powyżej, ustalono, że trzy tajwańskie przedsiębiorstwa, które przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie posiadają zasobów produkcyjnych, w związku z czym Komisja oddaliła ich wnioski. Komisja odbyła zatem wizyty weryfikacyjne na terenie 23 grup przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw.

- (83) W przypadku trzech przedsiębiorstw w Malezji i trzech przedsiębiorstw na Tajwanie, które zweryfikowano, stwierdzono, iż udzieliły one nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwa te zostały poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji oraz zastosowania „dostępnych faktów”; otrzymały one także możliwość przedstawienia dalszych wyjaśnień w wyznaczonym terminie („pisma na podstawie art. 18”). Wspomniane pisma zawierały konkretne informacje odnośnie do tego, które części informacji przedstawionych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa Komisja zamierzała odrzucić. Na pisma na podstawie art. 18 nie odpowiadały dwa tajwańskie przedsiębiorstwa. Zgodnie z zapowiedzią Komisja odrzuciła zatem przedstawione wcześniej informacje. Trzy przedsiębiorstwa z Malezji udzieliły odpowiedzi, jednak nie rozwiały wątpliwości Komisji z powodów przedstawionych poniżej. Również w odniesieniu do tych przedsiębiorstw – zgodnie z zapowiedzią – Komisja odrzuciła przedstawione informacje. Jedno przedsiębiorstwo tajwańskie odpowiedziało i udzieliło dodatkowych informacji, które Komisja przyjęła, jak wyjaśniono w motywie 111 poniżej.
- (84) Również inne organy dochodzeniowe Unii, takie jak OLAF oraz krajowe organy celne, prowadzą obecnie dochodzenia dotyczące przywozu do Unii dokonywanego przez wymienionych pięć przedsiębiorstw. W celu ochrony tych toczących się dochodzeń, ważne jest, aby nie ujawniać żadnych informacji, które umożliwiłyby osobom trzecim powiązanie ustaleń zawartych w poniższych motywach z konkretnymi przedsiębiorstwami. Komisja nie wskazała więc konkretnie, którego przedsiębiorstwa dotyczą które ustalenia. Importerzy, którzy nabyli produkt objęty dochodzeniem od tych przedsiębiorstw i chcieliby mieć dokładny obraz sytuacji swoich dostawców, mogą skontaktować się bezpośrednio ze swoimi dostawcami lub z Komisją w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji.
- (85) Na potrzeby niniejszego dochodzenia ustalono następujące fakty: stwierdzono, że dwa z tych trzech przedsiębiorstw na Tajwanie przywoziły zespolone moduły słoneczne z ChRL, czego nie wskazały w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Podczas wizyty weryfikacyjnej jedno z tych przedsiębiorstw przyznało, że w swoich odpowiedziach na pytania zadane w kwestionariuszu ujęło ten przywóz jako przywóz ogniw słonecznych z ChRL. Przedsiębiorstwo to zgłosiło także ten przywóz jako przywóz ogniw słonecznych w deklaracji celnej. W przypadku obu tych przedsiębiorstw tajwańskich odnaleziono dokumenty wyraźnie wskazujące, że dokonały one ponownego wywozu zespolonych modułów słonecznych z ChRL do Unii.
- (86) Wspomniane dwa przedsiębiorstwa z Tajwanu nie dostarczyły żadnych dodatkowych wyjaśnień w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 ust. 4, jako że nie udzieliły one żadnej odpowiedzi (zob. motyw 83 powyżej).
- (87) Z powodów określonych powyżej w motywie 85 oraz w kontekście zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku, opisanych w części 2 niniejszego rozporządzenia (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający) stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwa są zaangażowane w praktyki polegające na obchodzeniu środków i że nie mogą uzyskać zwolnienia na podstawie art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (88) W odniesieniu do kolejnych trzech przedsiębiorstw z Malezji, jak wyjaśniono poniżej, wykorzystano dostępne fakty zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, z powodów przytoczonych poniżej.
- (89) Jedno malezyjskie przedsiębiorstwo podało w swoich odpowiedziach na pytania zadane w kwestionariuszu, że zakupiło ogniwa słoneczne w ChRL, a następnie wyjaśniło, że wysłało moduły wraz pochodzącymi z Chin ogniwami na inne rynki niż rynek unijny. Przedsiębiorstwo to nie było jednak w stanie dowieść, że zakupiło wystarczającą ilość ogniw poza ChRL, które pozwoliłyby mu wyprodukować takie ilości modułów słonecznych, jakie wyeksportowało ono do Unii. Podczas wizyty weryfikacyjnej ustalono, że przedsiębiorstwo importuje zespolone moduły słoneczne z ChRL, które są niezgodnie z prawdą deklarowane jako przywóz szkła solarnego. Stwierdzono także, że przedsiębiorstwo to nie posiada dostatecznych mocy produkcyjnych, które pozwalałyby na wyprodukowanie takich ilości produktu objętego dochodzeniem, które były przez to przedsiębiorstwo wyeksportowane. Ustalono, że przedmiotowe przedsiębiorstwo posiada powiązania z chińskim przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w sektorze fotowoltaicznym.
- (90) W swojej odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 ust. 4 malezyjskie przedsiębiorstwo zaprzeczyło, jakoby dokonywało wywozu modułów z chińskimi ogniwami do Unii. Utrzymywało, że eksportowało do Unii moduły z ogniwami z Korei Południowej, które były jednak zespalane w Chinach. Przedsiębiorstwo odpowiedziało

ponadto, że zamawiało one „zespolone szkło”, ponieważ jego urządzenie do zespalania powodowało związane z jakością problemy. Jak jednak stwierdzono powyżej, produkt był niezgodnie z prawdą zgłaszany jako szkło solarne. Co więcej, przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że nabyło w Korei Południowej wystarczającą liczbę ogniw dla wszystkich modułów, które wyeksportowało do Unii.

- (91) Przedsiębiorstwo twierdziło także, że w kwietniu 2014 r. nastąpiła zmiana jego właściciela. Ta zmiana właściciela nie zmieniła jednak faktu, że dalej istnieją powiązania między malezyjskim a chińskim przedsiębiorstwem w tym sensie, że głównym dostawcą surowców malezyjskiego przedsiębiorstwa nadal był chiński producent modułów.
- (92) W konsekwencji wyjaśnienia udzielone przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 ust. 4 nie pozwoliły na zmianę ustalenia, że dokonywało ono ponownego wywozu do Unii chińskich zespolonych modułów słonecznych i że przynajmniej w niektórych modułach eksportowanych do UE wykorzystywane były chińskie ogniwa.
- (93) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku, opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 89–92 powyżej (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Stwierdzono również, że inne przedsiębiorstwo w Malezji nie posiada dostatecznych mocy produkcyjnych, które pozwalałyby na wyprodukowanie takich ilości produktu objętego dochodzeniem, jakie były eksportowane. To samo przedsiębiorstwo nie było w stanie przedstawić żadnych umów o pracę zawartych ze swoimi pracownikami; nie mogło ono zatem wykazać, że w okresie objętym dochodzeniem zatrudniało jakichkolwiek pracowników. Przedmiotowe przedsiębiorstwo nie było w stanie dostarczyć umów zakupu maszyn do produkcji modułów słonecznych. Nie ujawniło ono również swoich powiązań z chińskim producentem eksportującym ani zakupów produktu objętego dochodzeniem od powiązanego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo to dostarczyło ponadto dokumentację wskazującą na różne daty jego utworzenia. Dochodzenie ujawniło, że przedsiębiorstwo powstało w 2013 r., tj. po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego oraz wstrzymało produkcję tuż po maju 2015 r., tj. po wprowadzeniu rejestracji malezyjskich modułów.
- (95) W swojej odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 ust. 4 przedsiębiorstwo utrzymywało, że większość niewielkich przedsiębiorstw w Malezji nie zawiera umów o pracę ze swoimi pracownikami. Utrzymywało również, że dysponowało wystarczającymi zdolnościami produkcyjnymi, pozwalającymi na wytworzenie zadeklarowanych ilości. Przedsiębiorstwo twierdziło także, że wynajęło od chińskiego przedsiębiorstwa specjalistów ds. sprzedaży, lecz nie utrzymywało formalnych powiązań z tym przedsiębiorstwem. Charakter tych dodatkowych informacji nie pozwolił na zmianę wniosków przedstawionych powyżej. W szczególności przedsiębiorstwo nie wykazało, że było w stanie wyprodukować wyeksportowane przez niego ilości. Dodatkowo odnotowano znaczną rozbieżność pomiędzy ilością przywiezionych ogniw, zgłoszonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo, a ilością ogni zgłoszonych przez jego dostawcę. Natomiast fakt, że przedsiębiorstwo wynajmowało pracowników chińskiego przedsiębiorstwa potwierdza powiązania z tym przedsiębiorstwem.
- (96) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku, opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 94 i 95 powyżej (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (97) Kolejne przedsiębiorstwo w Malezji zostało utworzone w czerwcu 2013 r., tj. po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego; w grudniu 2013 r., czyli tuż po nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych na mocy rozporządzenia pierwotnego, rozpoczęło ono sprzedaż modułów. W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo produkowało polikrystaliczne moduły fotowoltaiczne na bazie ogniw, które były głównie przywożone z Tajwanu. Wydawało się, że przedsiębiorstwo to miało ścisłe powiązania z pewnym przedsiębiorstwem chińskim, od którego przyjęto zobowiązanie, następnie wycofane za z powodu jego naruszenia⁽¹⁾. Po pierwsze, dyrektor naczelny malezyjskiego przedsiębiorstwa zajmował uprzednio kierownicze stanowisko w przedmiotowym chińskim przedsiębiorstwie. Po drugie, ogniwa nabywano początkowo przy wielu okazjach za pośrednictwem chińskiego przedsiębiorstwa lub innych chińskich przedsiębiorstw, przy czym ogniwa były fizycznie przewożone z państwa trzeciego (najczęściej z Tajwanu) do ChRL, zanim – jak się wydaje – były dalej przewożone do przedsiębiorstwa z siedzibą w Malezji. Po trzecie, większość modułów sprzedawanych do państw trzecich w okresie sprawozdawczym została sprzedana przedsiębiorstwu amerykańskiemu, które jest powiązane z chińskim przedsiębiorstwem. Po czwarte, przedstawiciel prawny przedmiotowego przedsiębiorstwa chińskiego był obecny podczas dochodzenia prowadzonego na miejscu

⁽¹⁾ Na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/866 z dnia 4 czerwca 2015 r. wycofano zobowiązanie w odniesieniu do trzech producentów eksportujących przyjęte w myśl decyzji 2013/707/UE (Dz.U. L 139 z 5.6.2015, s. 30). Jednym z trzech wymienionych producentów eksportujących jest chińskie przedsiębiorstwo, o którym mowa powyżej.

w malezyjskim przedsiębiorstwie. Po piąte, wzory umów sprzedaży przedsiębiorstwa chińskiego i tajwańskiego wydają się identyczne, zarówno pod względem formy jak i treści. Po szóste, przedstawiciel chińskiego przedsiębiorstwa potwierdził w opublikowanym w internecie filmie wideo, że chińskie przedsiębiorstwo udziela malezyjskiemu przedsiębiorstwu porad technicznych oraz je nadzoruje.

- (98) Inne elementy, które nie zostały ujawnione przez malezyjskie przedsiębiorstwo podczas dochodzenia na miejscu, a które otrzymano od organów celnych jednego z państw członkowskich, są następujące: Malezyjskie przedsiębiorstwo zawarło umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki z tym samym chińskim przedsiębiorstwem, od którego przyjęto zobowiązanie; na mocy umowy malezyjskie przedsiębiorstwo zostało upoważnione do korzystania z marki chińskiego przedsiębiorstwa, na prośbę klienta. Ponadto, jeden z pierwszych odbiorców w Unii został przedstawiony malezyjskiemu przedsiębiorstwu przez przedstawiciela ds. sprzedaży pochodzącego z chińskiego przedsiębiorstwa. I wreszcie, pierwsza wysyłka do Unii zrealizowana przez malezyjskie przedsiębiorstwo została objęta dochodzeniem przez organy celne jednego z państw członkowskich, ponieważ moduły były etykietowane „Made in China” i znajdowała się na nich marka chińskiego przedsiębiorstwa.
- (99) Malezyjskie przedsiębiorstwo odpowiedziało na pismo na podstawie art. 18 ust. 4 pismem z dnia 14 grudnia 2015 r., podając, że nie miało zamiaru ukrywania więzi handlowych z chińskim przedsiębiorstwem i że w dobrej wierze udzieliło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Poinformowało ono, że wspomniane organy celne jednego z państw członkowskich po przeprowadzeniu dochodzenia przyjęły fakt, że nieprawidłowo oznakowane moduły były w rzeczywistości wyprodukowane przez przedsiębiorstwo w Malezji. Jednak wspomniane organy celne jednego z państw członkowskich potwierdziły Komisji, że przedmiotowe moduły nie były pochodzenia malezyjskiego.
- (100) Po ujawnieniu ustaleń malezyjskie przedsiębiorstwo podniosło, że Komisja oparła swoją decyzję na domniemaniach, zarzutach i fałszywych oskarżeniach, przy czym ich podstawy i dowody – o ile w ogóle istnieją – nigdy nie zostały im przez Komisję ujawnione, przez co naruszono prawo tego przedsiębiorstwa do obrony. W szczególności przedsiębiorstwo zarzuciło Komisji, że nie ujawniła opublikowanego w internecie filmu wideo, o którym mowa w motywie 97, ani informacji otrzymanych od organów celnych jednego z państw członkowskich, o których mowa w motywie 98. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że nie jest powiązane z chińskim przedsiębiorstwem i że podczas wizyty weryfikacyjnej nie ukrywało zawartej z tym chińskim przedsiębiorstwem umowy w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki. W odniesieniu do dochodzenia organów celnych jednego z państw członkowskich, przedsiębiorstwo stwierdziło, że w efekcie wszystkie towary zostały dopuszczone jako moduły malezyjskiego pochodzenia. Stwierdziło ono również, że data jego założenia i fakt, że sprzedawało ono towary spółce w Stanach Zjednoczonych, która jest powiązana z chińskim przedsiębiorstwem, nie są argumentami przekonującymi, na podstawie których można odmówić zwolnienia. Malezyjskie przedsiębiorstwo złożyło wnioski o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyły się w dniu 12 stycznia 2016 r. Przed rozpoczęciem przesłuchania ujawniono przedsiębiorstwu opublikowany w internecie film wideo; podczas przesłuchania przedsiębiorstwo potwierdziło jego prawdziwość.
- (101) Dodatkowe wyjaśnienia złożone przez przedsiębiorstwo nie spowodowały, jako takie, zmiany w przedstawionym powyżej wniosku. Przyczyny wyszczególniono poniżej.
- (102) Elementy wymienione w motywie 97 powyżej nie są jedynie przypuszczeniami i domniemaniami, lecz faktami, które – jako takie – nie zostały przez przedsiębiorstwo zakwestionowane. Fakty te zostały przedstawione przedsiębiorstwu w piśmie na podstawie art. 18, przesłanym dnia 3 grudnia 2015 r., w którym poproszono przedsiębiorstwo o przedstawienie uwag. Następnie w dniu 22 grudnia 2015 r. ujawniono przedsiębiorstwu ustalenia, po raz kolejny prosząc o przedstawienie uwag. W pełni poszanowano zatem prawo przedsiębiorstwa do obrony. Faktem pozostaje, że podczas wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo próbowało co najmniej zminimalizować, jeżeli nie ukryć, swoje powiązania handlowe, w tym istnienie umowy w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki zawartej z chińskim przedsiębiorstwem. W rzeczywistości przedsiębiorstwo malezyjskie nawiązało podczas weryfikacji na miejscu do wykorzystania marki chińskiego przedsiębiorstwa, jednak wyraźnie wspomniało o „czasie określonym”. Na miejscu nie okazano umowy o korzystanie z marki, ani też nie ujawniono, że została ona przedłużona na kolejne cztery lata. Podczas wizyty weryfikacyjnej nie wyjaśniono szczegółowo ani nie przybliżono Komisji żadnego z elementów, o których mowa powyżej w motywie 97, a które wskazują na silne powiązania handlowe między dwoma przedmiotowymi przedsiębiorstwami. Przedsiębiorstwo nie zakwestionowało jednak także prawdziwości tych elementów.
- (103) Artykuł 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że aby uzyskać zwolnienie, producent eksportujący musi wykazać, że nie jest związany z żadnym z producentów objętych środkiem oraz że nie bierze udziału w praktyce obchodzenia środków.
- (104) W odniesieniu do pierwszego kryterium (brak powiązania z producentem objętym środkiem) producent eksportujący usiłował zminimalizować, jeżeli nie ukryć, swoje liczne powiązania z chińskim producentem eksportującym, co przedstawiono w motywie 97. Ciężar dowodu odnośnie do braku takiego powiązania spoczywa

jednak na producencie eksportującym. Ze względu na brak współpracy w tej kwestii oraz brak możliwości zweryfikowania wszystkich nowych informacji przekazanych w odpowiedzi na ujawnienie Komisja musiała oprzeć się dostępnym faktach, aby ocenić, czy producent eksportujący zdołał podważyć wrażenie *prima facie*, że jest powiązany z chińskim przedsiębiorstwem. Zdaniem Komisji producent eksportujący nie zdołał tego podważyć, jako że istnieją liczne elementy wskazujące na ścisłe powiązania chińskiego przedsiębiorstwa i producenta eksportującego.

- (105) W każdym przypadku, nawet jeżeli spełnione zostałyby pierwsze kryterium, co nie ma miejsca w tym przypadku, Komisja jest zdania, że nie zostało spełnione drugie kryterium. Producent eksportujący brał udział w obchodzeniu środków, na dwa różne sposoby, z których każdy jest sam w sobie wystarczający dla odrzucenia wniosku o zwolnienie. Ważną wskazówką uczestnictwa w praktykach polegających na obchodzeniu środków, wspólną dla obu sposobów i bezsporną, jest fakt, że producent eksportujący rozpoczął działalność po wprowadzeniu pierwotnych środków.
- (106) Po pierwsze, oświadczenie przedsiębiorstwa, jakoby wszystkie towary wymienione w motywie 98 zostały dopuszczone jako moduły malezyjskiego pochodzenia, jest niezgodne ze stanem faktycznym. Organy celne państwa członkowskiego udostępniły Komisji informacje, które wskazują, iż przedmiotowe moduły uznaje się za pochodzące z Chin, przy czym oznaczenia z nazwą chińskiego przedsiębiorstwa znajdowały się na paletach z przedmiotowymi modułami. W celu ochrony dochodzenia prowadzonego przez powyższe organy celne powyższa informacja nie mogła zostać ujawniona malezyjskiemu przedsiębiorstwu. Komisja zwróciła jednak uwagę przedsiębiorstwa na istniejącą ewentualność, że rzecznik praw stron w postępowaniach handlowych zweryfikuje prawdziwość informacji, na podstawie art. 12, 13 i 15 swojego zakresu uprawnień.
- (107) Informacja przekazana przez organy celne stanowi dowód przeładunku dokonanego przez producenta eksportującego, a zatem dowód na to, że producent eksportujący bierze udział w praktykach związanych z obchodzeniem środków.
- (108) Po drugie, z chińskim przedsiębiorstwem zawarto umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki i przedłużono ją w momencie, w którym chiński producent eksportujący dokonywał wywozu do Unii na warunkach określonych w zobowiązaniu. Zobowiązanie to zakazuje, między innymi, sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego w kraju trzecim, jako że uniemożliwiłoby lub uczyniłoby co najmniej niewykonalnym nadzór nad przedsiębiorstwem, zwłaszcza nad jego postanowieniami dotyczącymi sprzedaży uzupełniającej (ang. *cross-selling*). Warunki nieopatrzonej klauzulą poufności wersji zobowiązania były w branży dobrze znane, a służby Komisji udostępniały je na żądanie. Ponadto, ze względu na bliskie powiązania handlowe z chińskim producentem, również producent eksportujący miał do nich dostęp. Zawierając umowę w sprawie pozwolenia na korzystanie z marki, producent eksportujący dokonał obejścia warunków zobowiązania, a tym samym wziął udział w praktykach związanych z obchodzeniem środków. Podczas przesłuchania w dniu 12 stycznia 2016 r. malezyjskie przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie dostarczyło ani fałszywych ani wprowadzających w błąd informacji oraz że jest faktycznym malezyjskim producentem modułów słonecznych. W odniesieniu do dowodów otrzymanych od krajowych organów celnych, które nie mogły być ujawnione malezyjskiemu przedsiębiorstwu ze względów przytoczonych powyżej, przedsiębiorstwo zwróciło się do rzecznika praw stron o zweryfikowanie ich prawdziwości. Rzecznik praw stron w postępowaniach handlowych poinformował przedsiębiorstwo, że zweryfikował prawdziwość informacji otrzymanych od krajowych organów celnych oraz że na tej podstawie krajowe organy celne uznały, iż znaczna część modułów wchodzących w skład przedmiotowej wysyłki była pochodzenia chińskiego.
- (109) W związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa oparto na dostępnych faktach.
- (110) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu oraz praktyk polegających na przeładunku, opisanych w części 2, a także ustaleń opisanych w motywach 97–109 powyżej, dotyczących stwierdzenia ścisłych powiązań malezyjskiego przedsiębiorstwa z chińskim przedsiębiorstwem, zaangażowania w przeładunek oraz naruszenie zobowiązania (przy czym każdy z tych faktów jest sam w sobie wystarczający), zwolnienie wnioskowane przez przedmiotowe malezyjskie przedsiębiorstwo nie mogło zostać przyznane zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W szczególności w świetle tych ustaleń przedsiębiorstwo nie może powoływać się na „bezpieczną przystań” przewidzianą w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ zarówno przeładunek, jak i naruszenie zobowiązania stanowią obejście środków innego rodzaju niż działalność montażowa w państwie trzecim, a także w każdym przypadku, ponieważ Komisja opiera się na dostępnych faktach.
- (111) Jedno przedsiębiorstwo na Tajwanie nie ujawniło w stosownym czasie szczegółowych informacji o komercjalizacji ogniw pochodzących z powiązanego przedsiębiorstwa w Chinach, które zostało przedstawione jako odpowiedzialne za cięcie płytek, danych dotyczących przywozu, przestrzeganiu obowiązujących na Tajwanie ograniczeń oraz dokładnego przepływu zakupów. Dalsze wyjaśnienia złożone przez to przedsiębiorstwo, w następstwie pisma na podstawie art. 18 ust. 1, okazały się jednak wystarczające dla przyznania temu przedsiębiorstwu zwolnienia; dostarczyło ono bowiem wymaganych informacji, które Komisja zdołała zweryfikować.

- (112) Uznano, że pozostałych pięć malezyjskich i 21 tajwańskich producentów eksportujących, w tym przedsiębiorstwo, o którym mowa w motywie 111, nie bierze udziału w praktykach polegających na obchodzeniu środka i że w związku z tym można przyznać im zwolnienie na produkowane moduły i ogniwa, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (113) W szczególności znaczna większość tych przedsiębiorstw powstała przed wprowadzeniem środków wobec ChRL. W oparciu o ich odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu skontrolowano zakłady produkcyjne tych przedsiębiorstw. Weryfikacja, statystyki dotyczące produkcji i mocy produkcyjnych, koszty produkcji, zakup surowców, półproduktów i produktów gotowych oraz sprzedaż eksportowa do Unii potwierdziły, że przedsiębiorstwa te były rzeczywistymi producentami, w przypadku których nie stwierdzono praktyk polegających na obchodzeniu środków.
- (114) Od innych producentów, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie eksportowali produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem i którzy zamierzają złożyć wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będzie wymagane wypełnienie formularza dotyczącego zwolnienia w celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy takie zwolnienie może zostać przyznane.
- (115) Po ujawnieniu ustaleń do Komisji zgłosiło się kilka przedsiębiorstw, które z zadowoleniem przyjęły jej decyzję o zastosowaniu wobec nich zwolnienia. Przedsiębiorstwa te wskazały jednak również na fakt, że w branży paneli słonecznych powszechne są porozumienia (często zwane porozumieniami producenta oryginalnego sprzętu) zawierane między różnymi przedsiębiorstwami, w oparciu o które producenci ogniw/modułów (często zwani właścicielami marek) dokonują czasami wysyłki części ogniw do innych producentów (często zwanych producentami oryginalnego sprzętu), którzy dokonują montażu modułów. Przedsiębiorstwa te zwróciły się o wyjaśnienie, czy w dalszym ciągu będą mogły korzystać ze zwolnienia po nawiązaniu takiego porozumienia. Komisja potwierdza, że takie uzgodnienia, które bardziej prawidłowo nazywane są porozumieniami w sprawie podwykonawstwa, obowiązują w branży paneli słonecznych i wchodzą w zakres przyznawanego rozszerzenia. W przypadku takich porozumień dostawcy i pochodzenie surowców są kontrolowane przez właściciela marki; podwykonawca stosuje projekt modelu, dostarczony przez właściciela marki; ten drugi nadzoruje również proces produkcji. Jak jednak określono w art. 1 ust. 2, również w takich przypadkach ogniwa muszą być wytwarzane przez przedsiębiorstwa, którym przyznano zwolnienie.
- (116) Jeżeli zwolnienie zostanie przyznane, obowiązujące rozszerzone środki powinny zostać odpowiednio zmienione. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane w celu zapewnienia zgodności z warunkami, które są z nimi związane.
- (117) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie środków szczególnych w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na wymogu przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 2. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (118) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone. Żaden z przedstawionych argumentów nie doprowadził do zmiany ostatecznych ustaleń.
- (119) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, nałożone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i z Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i z Tajwanu, objętych obecnie kodami

CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 and ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33) z wyjątkiem produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	AUO – SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077
Tajwan	ANJI Technology Co., Ltd.	C058
	AU Optronics Corporation	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd.	C080
	Gintech Energy Corporation	C081
	Gintung Energy Corporation	C082
	Inventec Energy Corporation	C083
	Inventec Solar Energy Corporation	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd.	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd.	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd.	C094
	TSEC Corporation	C095
Win Win Precision Technology Co., Ltd.	C096	

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, wystawionej przez producenta lub wysyłającego, na której znajduje się oświadczenie z datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego tą fakturę, wraz z podaniem nazwiska i funkcji. W przypadku ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie mieć następującą treść:

„Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (ilość) ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo); Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

W przypadku modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie powinno mieć następującą treść:

„Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (ilość) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych

(i) przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo); LUB

(ii) przez stronę trzecią, z którą zawarto umowę podwykonawstwa (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (dane państwo).

(proszę odpowiednio usunąć jedną z dwóch powyższych opcji)

z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) [prosimy uzupełnić, jeżeli dane państwo jest objęte obowiązującymi środkami pierwotnymi lub środkami przeciwdziałającymi obejściu] w (dane państwo).

Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”

Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub w podanym powyżej oświadczeniu nie ujęto jednego lub obydwóch dodatkowych kodów TARIC, zastosowanie ma stawka celna obowiązująca w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” i wymagane jest podanie w deklaracji celnej dodatkowego kodu TARIC B999.

3. Cło rozszerzone w ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/833 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
Belgia

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) nr 1238/2013, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 3

Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/833.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/186**z dnia 11 lutego 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	253,6
	IL	236,2
	MA	89,8
	TR	113,0
	ZZ	173,2
0707 00 05	MA	85,0
	TR	181,9
	ZZ	133,5
0709 91 00	EG	194,3
	ZZ	194,3
0709 93 10	MA	38,0
	TR	156,9
	ZZ	97,5
0805 10 20	BR	63,2
	EG	47,9
	IL	96,2
	MA	63,0
	TN	50,2
	TR	60,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	IL	124,2
	MA	86,9
	ZZ	105,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	69,8
	IL	136,7
	JM	156,4
	MA	115,0
	TR	52,2
	ZZ	106,0
	ZZ	106,9
0805 50 10	TR	112,0
	ZZ	109,5
	ZZ	109,5
0808 10 80	CA	138,9
	CL	92,5
	US	155,5
	ZZ	129,0
	ZZ	129,0

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0808 30 90	CL	180,1
	CN	86,8
	TR	81,0
	ZA	98,2
	ZZ	111,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/187

z dnia 11 grudnia 2015 r.

zmieniająca decyzję EBC/2013/1 ustanawiającą ramy infrastruktury klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (EBC/2015/46)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1, art. 5, art. 12 ust. 3 oraz art. 16, art. 24 i art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ⁽¹⁾ uchyliło dyrektywę 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ze skutkiem od dnia 1 lipca 2016 r. Decyzja EBC/2013/1 powinna zatem odsyłać do rozporządzenia (UE) nr 910/2014 ⁽³⁾.
- (2) Zawarte w załączniku do decyzji ECB/2013/1 informacje dotyczące organu certyfikacji PKI ESBC, w tym jego tożsamości oraz elementów technicznych, wymagają aktualizacji.
- (3) Decyzja EBC/2013/1 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W decyzji EBC/2013/1 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10. »organ certyfikacji PKI ESBC« – podmiot, który jest zaufanym podmiotem użytkowników w zakresie wydawania, unieważniania i odnawiania certyfikatów PKI ESBC lub zarządza nimi zgodnie z zasadami akceptacji certyfikatów ESBC/SSM;”;

2) artykuł 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kodeks postępowania certyfikacyjnego PKI ESBC jest zbiorem zasad dotyczących okresu stosowania certyfikatów elektronicznych od początkowego wniosku do zakończenia lub unieważnienia subskrypcji, jak również stosunków pomiędzy podmiotem wnoszącym o certyfikat lub subskrybentem certyfikatu, organem certyfikacji PKI ESBC oraz stronami ufającymi. Kodeks postępowania certyfikacyjnego PKI ESBC dotyczy zarówno certyfikatów

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

⁽³⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/1 z dnia 11 stycznia 2013 r. ustanawiająca ramy infrastruktury klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (Dz.U. L 74 z 16.3.2013, s. 30).

objętych zakresem dyrektywy 1999/93/WE i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (*), jak i certyfikatów elektronicznych nieobjętych zakresem tych aktów. Kodeks postępowania certyfikacyjnego PKI ESBC określa również role i obowiązki wszystkich stron i ustanawia procedury dotyczące wydawania certyfikatów i zarządzania nimi. Kodeks postępowania certyfikacyjnego PKI ESBC stanowi załącznik do umowy pomiędzy poziomami 2 i 3.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).”;

3) w art. 10 ust. 1 zdanie wprowadzające oraz lit. a) otrzymują brzmienie:

„1. Bank centralny Eurosystemu, o ile nie wykaże braku niedbalstwa, ponosi odpowiedzialność w ramach swoich funkcji i obowiązków w PKI ESBC za szkody poniesione przez użytkownika, który w uzasadniony sposób zaufał certyfikatowi kwalifikowanemu w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE i rozporządzenia (UE) nr 910/2014, w odniesieniu do:

a) dokładności – w momencie wydania certyfikatu – wszelkich informacji zawartych w kwalifikowanym certyfikacie, oraz kwestii zawarcia w certyfikacie wszystkich szczegółów, jakie powinien zawierać certyfikat kwalifikowany zgodnie z dyrektywą 1999/93/WE i rozporządzeniem (UE) nr 910/2014;”;

4) załącznik otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 11 grudnia 2015 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące organu certyfikacji PKI ESBC, w tym jego tożsamości, oraz jego elementów technicznych

Organ certyfikacji PKI ESBC jest określony w swoim certyfikacie jako wydawca a jego prywatny klucz jest używany do podpisywania certyfikatów. Organ certyfikacji PKI ESBC jest właściwy w sprawach:

- (i) wydawania certyfikatów klucza publicznego i prywatnego;
- (ii) wydawania list unieważnionych certyfikatów;
- (iii) generowania par kluczy powiązanych z określonymi certyfikatami, np. tymi, które wymagają odtworzenia klucza;
- (iv) ponoszenia ogólnej odpowiedzialności za PKI ESBC i zapewnienia spełnienia wszelkich wymogów niezbędnych do jego działania.

Organ certyfikacji PKI ESBC obejmuje wszystkie osoby, polityki, procedury i systemy komputerowe, którym powierzono wydawanie certyfikatów elektronicznych i przypisywanie ich subskrybentom certyfikatów.

Organ certyfikacji PKI ESBC obejmuje dwa elementy techniczne:

- **Główny organ certyfikacji PKI ESBC (Root ESCB-PKI certification authority):** ten organ certyfikacji, funkcjonujący na poziomie pierwszym, wydaje certyfikaty dla siebie oraz podlegających mu organów certyfikacji. Działa jedynie podczas wykonywania swoich wąsko zdefiniowanych zadań. Oto jego najważniejsze dane:

- a) Certyfikat SHA-1 ⁽¹⁾:

Distinguished name (identyfikator wyróżniający)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Serial number (numer seryjny)	596F AC4C 218C 21BC 4E00 6B42 A164 46DD
Distinguished name of issuer (identyfikator wyróżniający wydawcy)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Validity period (okres ważności)	From 21-06-2011 11:58:26 to 21-06-2041 11:58:26
Message digest (SHA-1) (streszczenie wiadomości)	CEFE 6C32 E850 994A 09EA 1A77 0C60 3D90 ADC9 9192
Message digest (SHA-256) (streszczenie wiadomości)	C919 CF49 C024 7E50 2E0C C3C9 81E0 FB88 A013 AA2B 15C9 5142 F491 BDE7 E403 E3FB
Cryptographic algorithms (algorytmy kryptograficzne)	SHA-1/RSA 4096

- b) Certyfikat SHA-256:

Distinguished name (identyfikator wyróżniający)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Serial number (numer seryjny)	4431 9C5F 91E8 162F 4E00 73F6 6AB8 71D8

⁽¹⁾ Certyfikat wykorzystywany jedynie w systemach nie obsługujących wyższych algorytmów.

Distinguished name of issuer (identyfikator wyróżniający wydawcy)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Validity period (okres ważności)	From 21-06-2011 12:35:34 to 21-06-2041 12:35:34
Message digest (SHA-1) (streszczenie wiadomości)	3663 2FBA FB19 BDBC A202 3994 1926 ED48 4D72 DD4B
Message digest (SHA-256) (streszczenie wiadomości)	7963 2A97 1D12 A889 9724 BB35 C37B 51D2 3E21 4DF9 20C3 2450 093E 0EA7 49FB AAEB
Cryptographic algorithms (algorytmy kryptograficzne)	SHA-256/RSA 4096

- **Organ certyfikacji PKI ESBC on-line (Online ESCB-PKI certification authority):** ten organ certyfikacji, funkcjonujący na poziomie drugim, podlega głównemu organowi certyfikacji PKI ESBC. Odpowiada on za wydawanie certyfikatów PKI ESBC użytkownikom. Oto jego najważniejsze dane:

a) Certyfikat SHA-1 ⁽¹⁾:

Distinguished name (identyfikator wyróżniający)	CN= ESCB-PKI ONLINE CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Serial number (numer seryjny)	2C13 E18F FDB5 91CE 4E29 550B B5A3 F59C
Distinguished name of issuer (identyfikator wyróżniający wydawcy)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Validity period (okres ważności)	From 22-07-2011 12:46:35 to 22-07-2026 12:46:35
Message digest (SHA-1) (streszczenie wiadomości)	D316 026C D2CF 1A8C 4AA3 8C29 EE3D 591E 4286 AD08
Message digest (SHA-256) (streszczenie wiadomości)	4B18 7644 BF79 4F83 D000 999D 7927 433F 75F3 CFB1 643A 6D0F 8A25 9435 BE86 1B7A
Cryptographic algorithms (algorytmy kryptograficzne)	SHA-1/RSA 4096

b) Certyfikat SHA-256:

Distinguished name (identyfikator wyróżniający)	CN= ESCB-PKI ONLINE CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Serial number (numer seryjny)	660C 9B12 9A0A 6C21 5509 38DD 54A0 ED2D
Distinguished name of issuer (identyfikator wyróżniający wydawcy)	CN=ESCB-PKI ROOT CA, O=EUROPEAN SYSTEM OF CENTRAL BANKS, C=EU
Validity period (okres ważności)	From 22-07-2011 12:46:35 to 22-07-2026 12:46:35
Message digest (SHA-1) (streszczenie wiadomości)	E976 D216 4A5F 62DA C058 6BE0 EC10 EF24 36B8 12AC
Message digest (SHA-256) (streszczenie wiadomości)	1335 26DC 99E9 CC36 62F8 F5FA 2006 3005 BA90 E663 2BF3 4F18 A84B A39B 5FAA 5700
Cryptographic algorithms (algorytmy kryptograficzne)	SHA-256/RSA 4096 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Certyfikat wykorzystywany jedynie w systemach nieobsługujących wyższych algorytmów.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/188**z dnia 11 grudnia 2015 r.****w sprawie dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i korzystania z nich przez Europejski Bank Centralny i właściwe organy krajowe Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (EBC/2015/47)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 6 i art. 132,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 7,

uwzględniając propozycję Rady ds. Nadzoru oraz w porozumieniu z właściwymi organami krajowymi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach wykonywania szczególnych zadań w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, powierzonych Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC korzysta z aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych Europejskiego Systemu Banków Centralnych i (ESBC) i Eurosystemu, a także z nowych aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych specyficznych dla wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 na podstawie art. 127 ust. 6 Traktatu oraz art. 25 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.
- (2) Sprawne, skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego wymaga, aby praktyczne zasady współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego obejmowały zasady korzystania z aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych, które są niezbędne do wykonywania obowiązków tych podmiotów nałożonych na nie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013.
- (3) Na mocy decyzji EBC/2013/1 ⁽²⁾ wprowadzono infrastrukturę klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (zwaną dalej „PKI ESBC”). Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji EBC/2013/1 dostęp do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych ESBC i Eurosystemu o poziomie znaczenia średnim lub wyższym niż średni i korzystanie z nich powinno być możliwe tylko dla użytkowników, którzy zostali uwierzytelnieni przez certyfikat elektroniczny wydany i obsługiwany przez organ certyfikacji zaakceptowany przez ESBC zgodnie z zasadami akceptacji certyfikatów ESBC/SSM, przez organ certyfikacji PKI ESBC lub przez organy certyfikacji zaakceptowane przez ESBC w odniesieniu do TARGET2 i TARGET2 Securities dla tych dwóch aplikacji.
- (4) Rada Prezesów stwierdziła zapotrzebowanie na zaawansowane usługi w zakresie bezpieczeństwa informacji, takie jak silne uwierzytelnianie, podpisy elektroniczne i szyfrowanie za pośrednictwem certyfikatów elektronicznych dla aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych, które są niezbędne do wykonywania przez EBC i właściwe organy krajowe obowiązków organów właściwych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013. Certyfikaty wydawane przez PKI ESBC mogą być zatem wykorzystywane do uzyskiwania dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych wykorzystywanych w ramach funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i korzystania z nich.
- (5) EBC i właściwe organy krajowe Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego mogą zdecydować się na wykorzystywanie certyfikatów i usług dostarczanych przez PKI ESBC do uzyskiwania dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i korzystania z nich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/1 z dnia 11 stycznia 2013 r. ustanawiająca ramy infrastruktury klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (Dz.U. L 74 z 16.3.2013, s. 30).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji użyte w niej określenia oznaczają:

- 1) „właściwy organ krajowy” – właściwy organ krajowy wskazany przez uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla rozwiązań przyjętych w prawie krajowym, powierzających określone zadania nadzorcze krajowemu bankowi centralnemu (KBC), który nie został wyznaczony jako właściwy organ krajowy. W przypadku takich rozwiązań odniesienia do właściwych organów krajowych zawarte w niniejszej decyzji powinny również odsyłać do KBC w zakresie zadań nadzorczych powierzonych im przez prawo krajowe;
- 2) „organ właściwy” – właściwy organ krajowy lub EBC;
- 3) terminy „aplikacje, systemy, platformy i usługi elektroniczne ESBC i Eurosystemu”, „certyfikat” lub „certyfikat elektroniczny”, „organ certyfikacji PKI ESBC”, „zasady akceptacji certyfikatów ESBC/SSM”, „organ rejestracji”, „użytkownik”, „bank centralny Eurosystemu” oraz „strona ufająca” mają znaczenie nadane im w art. 1 decyzji EBC/2013/1;
- 4) „aplikacje, systemy, platformy i usługi elektroniczne SSM” – aplikacje, systemy, platformy i usługi elektroniczne wykorzystywane do wykonywania obowiązków EBC i właściwych organów krajowych nałożonych na nie na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- 5) „zasady akceptacji certyfikatów ESBC/SSM” – kryteria ustanowione przez Komitet ESBC ds. Informatyki dla potrzeb identyfikacji organów certyfikacji, zarówno wewnętrznych, jak i spoza ESBC, które są zaufanymi organami w odniesieniu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych ESBC i Eurosystemu oraz w odniesieniu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM.

Artykuł 2

Korzystanie z aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i dostęp do nich

1. Dostęp do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM o poziomie znaczenia średnim lub wyższym niż średni i korzystanie z nich jest możliwe tylko dla użytkowników, którzy zostali uwierzytelnieni przez certyfikat elektroniczny wydany i obsługiwany przez organ certyfikacji zaakceptowany zgodnie z zasadami akceptacji certyfikatów ESBC/SSM, w tym przez organ certyfikacji PKI ESBC.
2. Organ certyfikacji PKI ESBC wydaje certyfikaty elektroniczne oraz świadczy inne usługi certyfikacji organom właściwym uczestniczącym w PKI ESBC zgodnie z art. 3 na rzecz ich subskrybentów certyfikatów oraz na rzecz subskrybentów certyfikatów podmiotów trzecich z nimi współpracujących w celu umożliwienia im bezpiecznego dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i korzystania z nich.
3. Strona ufająca może ufać takim certyfikatom na warunkach określonych w art. 8 decyzji EBC/2013/1.

Artykuł 3

Udział właściwych organów względem PKI ESBC

1. W celu uzyskania dostępu do aplikacji, systemów, platform i usług elektronicznych SSM i korzystania z nich organ właściwy może zdecydować się na korzystanie z usług PKI ESBC lub na wykonywanie roli organu rejestracji dla swoich użytkowników wewnętrznych, jak również użytkowników z podmiotów trzecich – na tych samych warunkach, jakie mają zastosowanie do banków centralnych Eurosystemu.

2. Uczestniczące organy krajowe podlegają obowiązkom określonym w art. 6, art. 7 i art. 12 decyzji EBC/2013/1 oraz składają Radzie Prezesów oświadczenie potwierdzające udział oraz spełnianie zobowiązań określonych w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3, o której mowa w art. 4 ust. 2 tej decyzji.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 11 grudnia 2015 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL